

KONTRA

7 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Αγώνες ταξικοί
στην κάλη
ΑΠΟΧΗ

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Pacta sunt
servanta

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΣΥΡΙΖΑ και
ΝΑΤΟ το ίδιο
συνδικάτο

ΣΕΛΙΔΑ 9

Άλλο κομμουνισμός
και άλλο
καπιταλισμός με
φιλανθρωπία

ΣΕΛΙΔΑ 7

Πευκοδάσος Σχίνου-Πισίων-
Περαχώρας

Το ξεπατώνουν
για καυσόξυλα
και οι δασικές
υπηρεσίες
σφυρίζουν
αδιάφορα

ΣΕΛΙΔΑ 12

Η ΑΕΚ δεν μπορεί
να παραχωρήσει
το οικόπεδο στη
«Δικέφαλος
1924» ΑΕ

Αν το κάνει, το οικόπεδο
πρέπει να επιστραφεί στο
κράτος

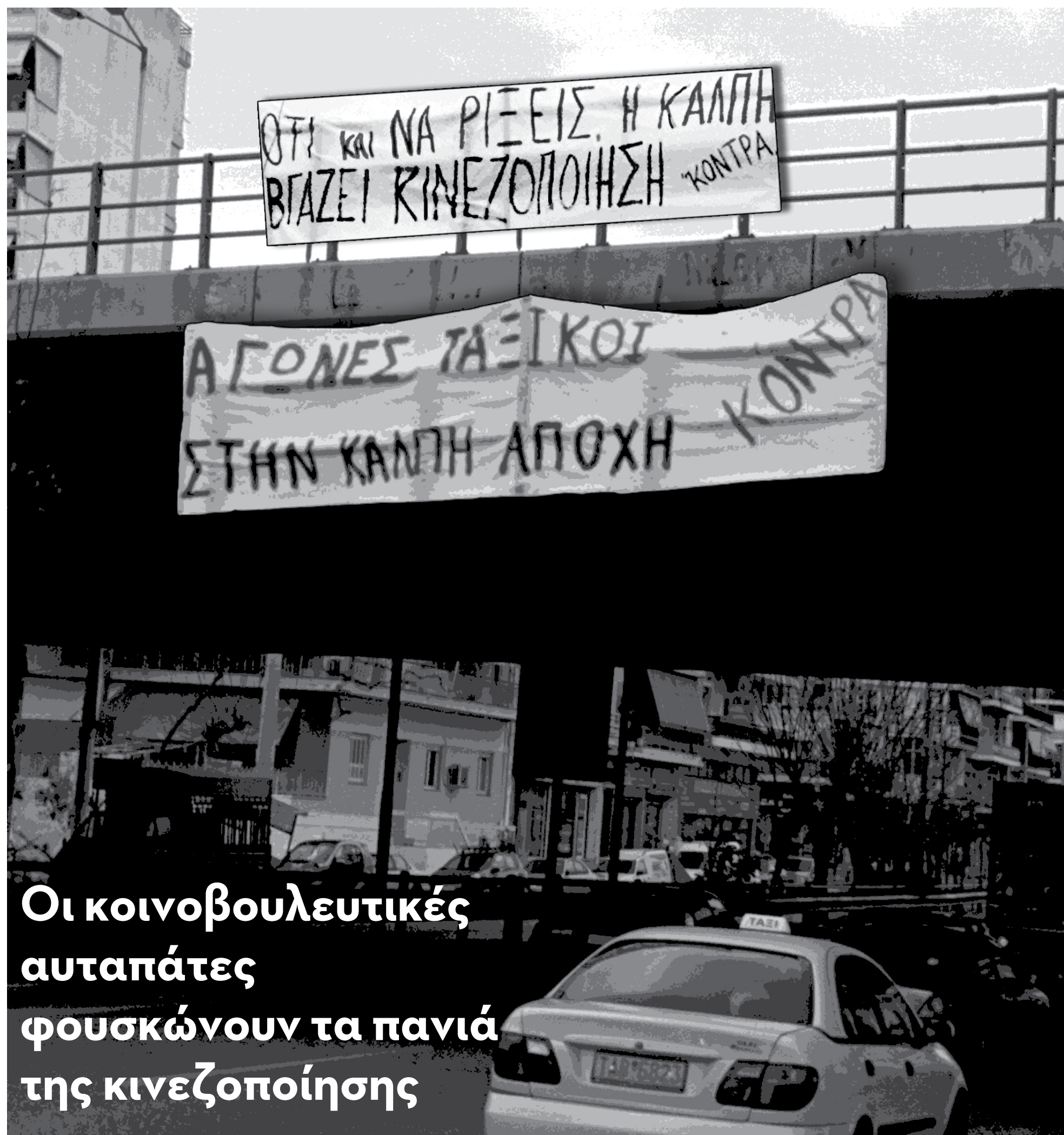
ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 808 - 23 Γενάρη 2015

www.eksegersi.gr

Οι κοινοβουλευτικές
αυταπάτες
φουσκώνουν τα πανιά
της κινεζοποίησης

Scripta... Verba...

Οποιος κερδίσει τις εκλογές στην Ελλάδα και σχηματίσει κυβέρνηση, θα πρέπει να παραμείνει στον δρόμο της λιτότητας.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Λέτε να είναι βαλτός για ν' ανεβάσει το ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ;

Θα συνεχίσουμε να είμαστε ενωμένοι ενάντια σε εκείνους που απειλούν τις αξίες μας και τον τρόπο ζωής μας. Θα ξεπεράσουμε αυτές τις βάρβαρες δολοφονίες και τη λανθασμένη ιδεολογία τους, που επιχειρεί να δικαιολογήσει τη δολοφονία αθώων.

Μπ. Ομπάμα - Ντ. Κάμερον

Το δικαίωμα σε μαζικές βάρβαρες δολοφονίες θα παραμείνει δικό μας μονοπώλιο, όσο αίμα «βαρβάρων» κι αν χρειαστεί να χύσουμε.

Με τις μεταρρυθμίσεις μπορέσαμε να απαντήσουμε στην κρίση. Υπήρξαν βέβαια αμφιβολίες και δυσκολίες. Και οι δύο χώρες επλήγησαν από βαθιές κρίσεις. Ελλάδα και Ισπανία έζησαν δυσκολίες, χάθηκαν δουλειές και κάναμε δύσκολες μεταρρυθμίσεις. Είμαστε πεπεισμένοι ότι ήταν αναγκαίες για να κάνουμε καλύτερες τις οικονομίες μας. Οι μεταρρυθμίσεις σε Ελλάδα και Ισπανία δίνουν καρπούς.

Μαριάνο Ραχόι

Για να του δώσει ψήφους τον κουβάλησε αυτόν τον βουτηγμένο στα σκάνδαλα ισπανό «λουζέρ» ο Σαμαράς; Μωραί-νε Κύριος...

Και εγώ έχω συγκρουστεί με τον Βενιζέλο και την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν σημαίνει αυτό ότι θα φύγω από το κόμμα μου.

Μιχάλης Χρυσοχοϊδης

Παραμένω με ακέραια την ελπίδα ότι κάποτε μπορεί, επιτέλους, να γίνω αρχηγός του. Κι αν δεν εκλεγώ, θα έχω χρόνο να διαβάσω, επιτέλους, το Μνημόνιο.

Στην Ευρώπη πασχίζουμε να μείνουμε και να προοδεύσουμε. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής που μας έβαλε στην Ευρώπη το κατόρθωσε, και συνέχισαν όλοι. Και ο Ανδρέας Παπανδρέου, και οι επόμενοι αυτή την φιλοευρωπαϊκή πολιτική για την Ελλάδα ακολούθησαν. Αυτή συνέχισα κι εγώ.

Αντώνης Σαμαράς

Και κεντρώος γίνεται ο ακροδεξιός, άμα λάχει να 'ού-με.

Ξέρω τα λάθη μου, έχω διαχθεί απ' αυτά.

Γ.Α. Παπανδρέου

Ο ρινόκερος επέστρεψε...

ΡΙΠΕΣ

♦ Είναι μεγάλος, είναι τεράστιος, είναι ανεπανάληπτος, δεν ξαναβγαίνει άλλος σαν τον ΓΑΠ ♦ «Το Κίνημα θα επιβάλει την επανάσταση του αυτονόητου στη Βουλή» ♦ Εχουμε όμως ένα μεγάλο παράπονο ♦ Γιατί δεν απαίτησε από την Τίνα να έρθει να πάρει μέρος στην προεκλογική εκστρατεία; ♦ Παρηγοριόμαστε, βέβαια, με τη Ραχήλ ♦ Την ευωεργάτρια, πρώην του Καμμένου, νυν του Τσίπρα ♦ Βάζει μπρος τη μηχανή, τυπώνει μια κατοστάδα δις. και τα τρίβει στη μούρη των «αγορών», της Μέρκελ, του Ντράγκι και του κακομούτσουνο Σόιμπλε ♦ Είσαι θεά χρυσή μου, που θα αναφωνούσε και ο δήμαρχος Ηλίας ♦ Και βέβαια, καταγγέλλουμε τον Μηλιό που συνέστησε στη Ραχήλ να σωπάσει με σύνεση, σεμνότητα και γενναιοσύνη, γιατί έτσι θα γίνει πιο συμπαθής ♦ Να σωπάσουν οι φλώροι των αμφιθεάτρων και όχι η ακαταμάχητη Ραχήλ ♦ «Εμείς

δεν θεωρούμε την τρόικα ένα νόμιμο όργανο, το Ευρωκοινοβούλιο ήδη έχει τοποθετηθεί επ' αυτού με πόρισμα. Θα τους πούμε να μην έρθουν. Θα τους κεράσουμε έναν καφέ το πολύ» ♦ Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες, συριζαίε Κώστα Ησυχ ♦ Εμείς, πάντως, κρατάμε τη δήλωση στα υπόψη ♦ Ο Καραμανλής κατάπτε το σπληνάντερο και έκανε δήλωση υπέρ Σαμαρά ♦ Μαλάκας είναι να σωπάσει, όπως έκανε στις ευρωεκλογές; ♦ Να τον κατηγορήσουν μετά οι σαμαρικοί για την ήττα; ♦ Αν ο Καραμανλής θεωρείται ένα από τα «δυνατά χαρτιά» της ΝΔ, γιατί να μην έχει ελπίδες και ο Γιωργάκης; ♦ Τώρα εξηγείται το μένος του Μπένι κατά του Γιωργάκη ♦ Δεν τον έχρισε πρωθυπουργό το 2011, έδωσε το χρίσμα στον Παπαδήμο και ο μνησίκακος Μπένι είδε να γίνεται θρύπαλα αυτό που αρχικά του φάνηκε ως θεόσταλη

ευκαιρία ♦ Ο Σαμαράς κουβάλησε τον Ραχόι για να τον στηρίξει ♦ Εναν δεξιό πολιτικό που όλοι στην Ισπανία και την Ευρώπη τον θεωρούν ήδη τελειωμένο ♦ Αυτόν βρήκε, αυτόν έφερε, θα μας πείτε ♦ Κανένας από τους δεξιούς που βρίσκονται στα πάνω τους δε δέχτηκε να έρθει να τον βοηθήσει ♦ Εν τοιαύτη περιπτώσει δε φέρνεις κανέναν, γιατί σου κουβαλάει στο καπάκι ο άλλος τον Podemos και τρώει η μούρη σου χώρα ♦ Τι να ψηφίζει αυτή την εβδομάδα ο Μπουτάρης; ♦ Τις τρεις προηγούμενες ψήφισε κατά σειρά ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και ΔΗΜΑΡ ♦ Και δεν καταλαβαίνει ο άθλιος πως έτσι κάνει την ίδια του την ψήφο ξεφτίλα ♦ Για την προσωπικότητά του δεν γεννάται θέμα ♦ «Δεν θα αφήσω τη χώρα να πάει στα βράχια», δήλωσε ο Βενιζέλος ♦ Τι θα κάνει δηλαδή; ♦ Θα βάλει την κοιλιά του για μπαλόνι πρόσκρουσης; Σε άλλη αναφο-

ρά του ο Μπένι είπε: «Ο Τσίπρας είναι σαν τον Χάρι Πότερ, αλλά αν χρειαστεί θα συμμαχήσουμε μαζί του» ♦ Πάντα μετρίοφρων ♦ 1.266 λέξεις έγραψε ο Τζήμερος για να ενημερώσει ότι δεν κατεβαίνει στις εκλογές ♦ Και μετά πήγε στον ψυχαναλυτή του, να βρει παρηγοριά ♦ Πάπαλα και η Αμφίπολη ♦ Ολόκληρο νεκροταφείο βρέθηκε στον τάφο ♦ Ούτε Μεγαλέξαντρος, ούτε Νέαρχος, ούτε κανάς στρατηγός που ήταν σίγουρη η Περιστέρη ♦ Τίποτα δεν του πάει καλά του Σαμαρά τους τελευταίους μήνες ♦ Τουλάχιστον γλιτώσαμε από την Παναγιωταρέα ♦ Μίλησε και ο κοντορούφιανος και στάθηκε στο πλευρό του Γατούλη ♦ Εξω από την ΑΕΚ όλα τα λαμόγια ♦ Ως πικραμένοι ΑΕΚτζήδες λέμε και καμιά μαλακία για να γλυκάνουμε την πίκρα μας ♦ Ξέρεις τι είναι να τρως ξύλο από κιτρινόμαυρους μπράβους και να είσαι ΑΕΚτζής; ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Όσοι νομίζουν ότι ο κ. Τσίπρας δεν θα κάνει όσα υπόσχεται, κάνουν λάθος. Ο Τσίπρας είναι κομμουνιστής. Θα κάνει όσα φοβόμαστε», δήλωσε η ανεπανάληπτη Σοφία Βούλτεψη. Γιατί δεν της κάνει μια μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση ο Τσίπρας; Για το «κομμουνιστής».

Κ «Οποια μελλοντική κυβέρνηση εκλεγεί στην Ελλάδα θα πρέπει να σεβαστεί τις δεσμεύσεις που υπάρχουν και να μείνει στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων και της δημοσιονομικής υπευθυνότητας. Η Ευρώπη θα σταθεί δίπλα στην Ελλάδα. Αλλά περιμένει ότι και η Ελλάδα θα τηρήσει αυτά για τα οποία έχει δεσμευτεί στους εταίρους της». Ο,τι μπορεί για να βοηθήσει το φίλο του τον Αντώνη κάνει ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, αλλά είναι σίγουρος ότι με τέτοιες δηλώσεις κάνει ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ; Εκτός αν του το ζήτησε ο φίλος του, οπότε δε φέρει ευθύνη για την

παραζάλη του Σαμαρά και του επικοινωνιακού του επιτελείου.

Κ Ποιος είναι ο εικονιζόμενος με ύφος οργισμένου ροκ σταρ; Επειδή όσο και να παιδευτείτε δε θα το βρείτε, σας δίνουμε αμέσως την απάντηση. Είναι ο Γιάννης Παπανικολάου, ο πάλοι πατέρας Παντελεήμων των παπαροκάδων! Την έκανε από το μοναστήρι, πήγε φαντάρος, παντρεύτηκε και ετοιμάζει και

το πρώτο του CD.

Κ «Οι ΑΝΕΛ θα επιδιώξουν να μην έχει αυτοδυναμία ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι για να αποτελέσουν την πατριωτική συνιστώσα, αλλά την πατριωτική δικλείδα στην αυριανή κυβέρνηση», δήλωσε ο Καμμένος. Και γιατί είναι τόσο σίγουρος ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεργαστεί κυβερνητικά με τους «ψεκασμένους» και δε θα επιλέξει τους «συνεννοήσιμους» του Ποταμιού, του ΠΑΣΟΚ και του ΚΙΔΗΣΟ (αν υποτεθεί ότι θα μπουν όλοι στη Βουλή);

Κ Μετά τον Αβραμόπουλο, και ο Σουφλιάς με εθνικοενοτικό ύφος. Για πρώτη φορά μετά τις εκλογές του 2009 έσπασε τη σιωπή του. Όχι για να στηρίξει τον Σαμαρά, όπως θα περίμενε κανείς, αλλά για να διακηρύξει την

ουδετερότητά του έναντι των δύο μονομάχων: «Το ζητούμενο και το αυτονόητο μετά τις εκλογές είναι η εθνική συνεννόηση, για να αντιμετωπιστούν τα μεγάλα προβλήματα της χώρας, η οικονομική, η κοινωνική και η θεσμική κρίση. Χρειάζεται όραμα και ρεαλισμός. Αποφασιστικότητα στις απαιτούμενες μεταρρυθμίσεις. Αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη για ένα καλύτερο μέλλον της χώρας. Εύχομαι την επόμενη ημέρα να επικρατήσουν η τόλμη και η σύνεση». Λέτε να θέτει και αυτός υποψηφιότητα για πρόεδρος της Δημοκρατίας;

Κ Διάλογος (καθαρός, καθαρός) κάθε σχόλιο παρέλ-

κει) ανάμεσα στον πάνσοφο Μ. Καψή και τον υποψήφιο του ΣΥΡΙΖΑ (το γνωστό αντίβαρο στον Μπαρουφάκη) οικονομολόγο Κ. Λαπαβίτσα.

«Μ. Καψής: Αρα, λέτε, παρά το φαινομενικό ριζοσπαστισμό του, μπορεί να βρεθεί λύση και συμβιβασμός ανάμεσα στην κυρία Μέρκελ και τον Α. Τσίπρα.

Κ. Λαπαβίτσας: Δε βλέπω κανέναν ιδιαίτερο ριζοσπαστισμό εγώ, κ. Καψή. Αυτό που βλέπω είναι, σας επαναλαμβάνω, **μετριοπαθής κεύνσιανισμός**. Ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και μιλάει για μια διαγραφή του χρέους».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Την ελπίδα. Ναι. Αυτό που σας λέω αναβλύζει από μέσα μου, πώς να το πω; Το εκπέμπω. Είναι το χνώτο που θέλω να δώσω στον καθένα, να το πω στη γλώσσα...

Αντώνης Σαμαράς

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

24/1/1991: Βόμβες στο γραφείο γάλλου στρατιωτικού ακολούθου και σε τρία υποκαταστήματα ξένων τραπεζών (17Ν) 24/1/1994: Εκτέλεση πρώην διοικητή Εθνικής Τράπεζας Μιχάλη Βρανόπουλου (17Ν) 25/1/1865: Ιδρυση Συμβουλίου της Επικρατείας 25/1/1981: Καταδίκη χήρας του Μάο σε θάνατο 25/1/1983: Η θανατική ποινή της χήρας του Μάο μετατρέπεται σε ισόβια 25/1/1985: Εκτέλεση επικεφαλής πωλήσεων οπλικών συστημάτων στρατηγού Rene Onttan (Action Directe) 25/1/1985: Θάνατος Ηλίας Ηλιού 26/1: Ημέρα τελωνείων, Αυστραλία: Εθνική γιορτή, Ινδία: Ημέρα δημοκρατίας 26/1/1936: Το ΚΚΕ πρώτη φορά στη βουλή («Παλλαϊκό Μέτωπο») 26/1/1972: Βόμβα (ΑΑΑ) στον περίβολο γαλλικής πρεσβείας 26/1/1975: Νεοναζί («Νέα Τάξις») επιδράμουν

στο Πολυτεχνείο και μαχαίρωνουν το φοιτητή Β. Γεωργιάδη 26/1/1981: Βόμβες στα γραφεία ΔΕΗ Αγίων Αναργύρων και Ζωγράφου (Οκτώβρης '80) 26/1/1990: Αθώωση Μελίστα για τη δολοφονία Καλτεζά (Εφετείο) 27/1: Ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, ημέρα κατά λέπρας, Βιετνάμ: Ημέρα ειρήνης (1973) 27/1/2008: Θάνατος Πάνου Τζαβέλα 28/1: Ημέρα προσασίας προσωπικών δεδομένων, ημέρα εργέννη, Ρουάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1961) 28/1/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε Υπεξ και πλατεία Κολωνακίου 28/1/1996: Κρίση Τιμών 29/1/1970: Δίκη «Λαϊκής Πάλης» (Θεσσαλονίκη), εννιά καταδίκες 29/1/1973: Δίκη ηγεσίας ΚΚΕ εσ., οκτώ καταδίκες 29/1/1976: Βόμβες σε έκθεση βιομηχανίας «Πίτσος» (ΕΛΑ) 29/1/1979: Δίωξη

διοικητή Σχολής Χωροφυλακής (αντισυνταγματάρχη Βουδικλάρη) για πώληση όπλων σε ακροδεξιούς 29/1/1991: Ρουκέτα κατά γραφείων ΒΡ (17Ν) 30/1: Ινδία: Ημέρα μαρτύρων 30/1/1923: Σύμβαση Λωζάνης, ανταλλαγή πληθυσμών Ελλάδας-Τουρκίας 30/1/1966: Απόφαση δολοφονίας Λαμπράκη: Γκοτζαμάνης 11 χρόνια, Εμμανουηλίδης 8,5 χρόνια 30/1/1972: «Bloody Sunday»: 15.000 καθολικοί Ιρλανδοί στους δρόμους, δεκατέσσερις νεκροί από βρετανούς στρατιώτες 30/1/1979: Πέντε βόμβες καταστρέφουν ισάριθμα λεωφορεία σε αμαξοστάσιο (ΕΛΑ) 30/1/1980: Βόμβα στο νέο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ) .

Αντώνης Μαυρογιαλούρος

Στην έναρξη της προεκλογικής περιόδου, ο Σαμαράς ασχολιόταν μόνο με την κινδυνολογία. Ακροδεξιού τύπου μάλιστα: ο ΣΥΡΙΖΑ θα κατεβάσει τις εικόνες, ο ΣΥΡΙΖΑ θα φέρει τους τζιχαντιστές να μας σφάξουν και άλλα τέτοια χρυσαυγίτικου τύπου.

Στη συνέχεια, στο επιτελείο της ΝΔ εκτίμησαν ότι το «δυνατό χαρτί» της ΝΔ, ο πρωθυπουργός, θα πρέπει να εμφανιστεί και με θετικό λόγο. Εστησαν, λοιπόν, μια φιέστα στη Συγγρού, στην οποία ο Σαμαράς θα παρουσίαζε το υποτιθέμενο οικονομικό πρόγραμμα της ΝΔ. Το οποίο δεν ήταν τίποτ' άλλο από τις εξαγγελίες της ΔΕΘ για φοροελαφρύνσεις (κυρίως για το μεγάλο κεφάλαιο και μόνο στον τομέα της άμεσης φορολογίας). Εξαγγελίες απόλυτα αόριστες, που κατέληξαν σε

μια ακόμη πιο αόριστη υπόσχεση: η πρώτη πράξη της νέας κυβέρνησής μου (πάντα σε πρώτο ενικό πρόσωπο) θα είναι να καταρτίσει τον οδικό χάρτη για τις φοροελαφρύνσεις.

Στο τέλος, ανακάλυψαν ότι οι υποσχέσεις για οδικούς χάρτες δεν φέρνουν ψήφους (ιδίως όταν ο «απέναντι» δεν έχει κανένα πρόβλημα να τάξει ό,τι του ζητούν κάθε φορά), οπότε αποφάσισαν να τον φτιάξουν τον... τιμημένο τον οδικό χάρτη. Έτσι, την τελευταία προεκλογική Κυριακή ο Σαμαράς εμφανίστηκε εις διπλούν (συνέντευξη σε μια εφημερίδα και σ' ένα κανάλι) για να ανακοινώσει τον οδικό χάρτη, τον οποίο -σύμφωνα με τα δικά του λεγόμενα- θα κατάρτιζε ως πρώτη πράξη της η νέα κυβέρνησή του!

Δε θα μπορούμε, φυσικά σε συζήτηση για τον οδικό χάρτη του Σαμαρά. Δεν έχει καμιά αξία και επομένως κανένα νόημα να σχολιαστεί. Οποιοσ θυμάται τις εξαγγελίες της ΔΕΘ θυμάται πολύ καλά και τι έγινε μετά. Ο Σαμαράς «δεσμευόταν» για έξοδο από το Μνημόνιο και δώξιμο της τρόικας, ενώ διακήρυσσε και ότι δε χρειάζεται τα υπόλοιπα ποσά από το δάνειο του ΔΝΤ, γιατί θα δανείζεται από τις «αγορές». Σε ένα μήνα, παρακαλούσε να του ανοίξουν «προληπτική γραμμή πίστωσης» και έσβηνε με γομολάστιχα τις «κόκκινες γραμμές» που υποτίθεται ότι είχε τραβήξει για την τελευταία διαπραγμάτευση με την τρόικα. Στο τέλος, σερνόταν σε πρόωρες διαδικασίες εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας, αφήνοντας ανοιχτή τη διαπραγμάτευση, γιατί αν υπέγραφε τη συμφωνία στην οποία είχε φτάσει (βλέπε μείλ Χαρδούβελη), θα καταποντιζόταν στις εκλογές. Αν είχε δεμένη την προεδρική εκλογή, τότε θα υπέγραφε τη συμφωνία. Επειδή δεν την είχε, δεν τόλμησε να υπογράψει, μπας και καταφέρει να σώσει την παρτίδα, χάνοντας με μι-

κή διαφορά από τον ΣΥΡΙΖΑ και εξασφαλίζοντας την παραμονή του στην ηγεσία της ΝΔ. Πώς, λοιπόν, να έχουν την παραμικρή αξιοπιστία τα όσα λέει ο Σαμαράς, αλλάζοντας τον αρχικό προεκλογικό σχεδιασμό του, κάτω από το βάρος της δυσμενούς εξέλιξης της προεκλογικής εκστρατείας της ΝΔ;

Ομως, μια μέρα μετά την ανακοίνωση του οδικού χάρτη, η ΝΔ εγκατέλειψε και αυτό το σχεδιασμό και γύρισε στο αγαπημένο της όπλο, την αρνητική προπαγάνδα κατά του ΣΥΡΙΖΑ: ο ΣΥΡΙΖΑ θα φέρει φοροκαταιγίδα, θα βάλει φόρο στις καταθέσεις, θα εξοντώσει φορολογικά τη μεσαία τάξη κτλ. κτλ. Όλη η προσπάθεια της ΝΔ, κατά την τελευταία προεκλογική εβδομάδα, είναι να καλλιεργήσει νέα τρομο-διλήμματα που προσπαθούν να καταδείξουν τον ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα «ανασφάλειας και αβεβαιότητας» και να αναδείξουν τη ΝΔ ως τη «μοναδική λύση σταθερότητας και σίγουρης ευρωπαϊκής πορείας», η οποία θα διασφαλίζει ότι δε θα γίνει κάποιο «ατύχημα», που με τους «ερασιτεχνισμούς του ΣΥΡΙΖΑ» πρέπει να θεωρείται βέβαιο.

Όλο αυτό το «πακέτο» συνδυάζεται με την πρώτη προπαγάνδα περί «σύγκρουσης δύο κόσμων», με αλατοπίπερο τους Βορίδηδες και τις χουντοφασιστικές δηλώσεις. Πώς διάολο θα συνταιριαστούν το «πακέτο» του «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» με το «πακέτο» της «ήρεμης ευρωπαϊκής δύναμης», αυτό μόνο οι επιτελείς του Σαμαρά το γνωρίζουν. Όταν, όμως, ένα αστικό κόμμα ακολουθεί ασθμαίνοντας ένα άλλο, που προηγείται, και δεν το φτάνει με τίποτα και όταν δεν έχει να πει κάτι πειστικό στον κόσμο, τότε επιστρατεύει τα πάντα, αδιαφορώντας για τη χημεία ανάμεσα στα διάφορα συστατικά της προεκλογικής του προπαγάνδας. Ρίχτα όλα κι ό,τι πιάσει είναι

το δόγμα Σαμαρά.

Μόνο έτσι εξηγείται και το βίντεο με τον «σεξουλιάρη» πρωθυπουργό, που διέρρευσε το προπαγανδιστικό επιτελείο της Συγγρού. Κρατούσαν στο αρχείο τους το «μάστερ» από τα γυρίσματα ενός προεκλογικού σποτ του 2012, στο οποίο ο Σαμαράς αστειεύεται κάποια στιγμή για το ποια είναι η καλύτερη ώρα για σεξ και το διέρρευσαν για να δείξουν ότι ο πρωθυπουργός τους είναι νέος, ακμαίος, σεξουαλικά ενεργός και καλαμπουρτζής! Είναι το αντίβαρό τους στην εικόνα του νέου στην ηλικία Τσίπρα, ο οποίος ξέρει να χαμογελά, αλλά γενικά δείχνει «κουμπωμένος» και υπέρ το δέον σοβαρός! Περιττεύει να πούμε ότι αυτό το βίντεο το είχε στα χέρια του το επιτελείο του Σαμαρά και κανένας άλλος. Δεν τ' αφήνουν αυτά τα πράγματα στα χέρια των επαγγελματιών της διαφήμισης, γιατί θέλουν να έχουν τον απόλυτο έλεγχο και να προστατευθούν από τυχόν διαρροές.

Ειδικά αυτή η γελοία προσπάθεια, με τη διαρροή του βίντεο, δείχνει πως η ΝΔ του Σαμαρά έχει χάσει το μπουσούλα και φοβάται μη τυχόν και τις τελευταίες μέρες η υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ διαφορά διευρυνθεί κι άλλο, χωρίς η ΝΔ να πάρει τίποτα από τη δεξαμενή των «αναποφάσιστων». Στο Μαξίμου και στη Συγγρού φοβούνται πως από τη στιγμή που η πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ θεωρείται απ' όλους τελειωμένη, ένα τμήμα αναποφάσιστων θα κινηθεί προς τα τρία μικρότερα κόμματα της Κεντροαριστεράς (Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ, ΚΙΔΗΣΟ) και το υπόλοιπο προς τον ΣΥΡΙΖΑ, με αποτέλεσμα η ΝΔ όχι μόνο να μην μπορέσει να κλείσει την ψαλίδα αλλά να την δει να διευρύνεται.

Αυτό το σημείωμα γράφεται Τρίτη. Δεν ξέρουμε τι άλλο θα δούμε από την προπαγανδιστική μηχανή της ΝΔ τις επόμενες μέρες, αν και επί της ουσίας τα εξάντλησαν όλα.

Αλληλοεξόντωση Μπένι-Γιωργάκη

Μπορεί όταν έφτιαχνε το κόμμα ο Παπανδρέου να δήλωσε ότι «δεν ασχολείται», όμως ο Βενιζέλος είναι αυτός που αναμοχλεύει διαρκώς την κόντρα, με αποτέλεσμα τα δύο μπάζα του ΠΑΣΟΚ να δίνουν έκτοτε έναν αγώνα αλληλοεξόντωσης και μ' αυτόν να ολοκληρώνουν την προεκλογική τους εκστρατεία. Και μάλιστα αγώνα αλληλοεξόντωσης πάνω σε δυο μόνο θέματα: έριξαν ή δεν έριξαν τον Παπανδρέου το 2011 - πρότεινε ή όχι ο Παπανδρέου τον Βενιζέλο ως υποψήφιο πρωθυπουργό; Ο Παπανδρέου όπου βρεθεί κι όπου σταθεί υποστηρίζει ότι τον έριξαν τα συμφέροντα με μοχλό τον Βενιζέλο και την ομάδα του και ο Βενιζέλος απαντά ότι ο Παπανδρέου παραιτήθηκε, πράγμα που είχε κάνει και τον Ιούνιο του 2011, όταν έθεσε την παραίτησή του στη διάθεση του Σαμαρά. Ο Βενιζέλος ισχυρίζεται ότι ο Παπανδρέου του είχε προτείνει την πρωθυπουργία (άρα πώς μπορεί να τον είχε ρίξει;), ο Παπανδρέου τον διαψεύδει.

Δε θα μπορούμε, βέβαια, σε μια τέτοια συζήτηση. Ούτε ξέρουμε τι ακριβώς έγινε το Νοέμβριο του 2011 ούτε έχει καμιά σημασία. Σημειώνουμε απλώς ότι ο μέχρις εσχάτων αγώνας ανάμεσα στα δύο ΠΑΣΟΚ, ανάμεσα στον Βενιζέλο και τον Παπανδρέου, εκλογικά ευνοεί το Ποτάμι, που εμφανίζεται ως ο μοναδικός αξιόπιστος φορέας της Κεντροαριστεράς. Ο Βενιζέλος με τον Παπανδρέου αναμένεται να μοιραστούν ποσοστό μικρότερο από το 8% που πήρε η Ελιά στις ευρωεκλογές. Το πώς θα το μοιραστούν θα μας το αποκαλύψει η κάλη μεθαύριο το βράδυ. Πάντως, αν καταφέρουν να μπουν και τα τρία σχήματα (Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ και ΚΙΔΗΣΟ) στη Βουλή, θα είναι σχεδόν απίθανο να δει αυτοδυναμία ο ΣΥΡΙΖΑ. Αν κάποιο από τα δύο ΠΑΣΟΚ μείνει εκτός με κάποιο ποσοστό που θα πλησιάζει το 3% και πάθει το ίδιο και ο Καμμένος, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πολλές ελπίδες να κατακτήσει αυτοδυναμία.

Τρίτος πόλος από τον Σημίτη

Ο Σημίτης είναι αυτός που με το δημέρωμα της τελευταίας προεκλογικής εβδομάδας εμφανίστηκε σαν ένας τρίτος πόλος του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος αρνείται να στηρίξει οποιονδήποτε από τους άλλους δύο. Στη μακροσκελή δήλωση που έκανε το μεσημέρι της περασμένης Δευτέρας δεν αναφέρει ούτε μια φορά τη λέξη ΠΑΣΟΚ.

Αυτό είναι πλήγμα για τον Βενιζέλο, γιατί ο Παπανδρέου έχει διαρρήξει τις σχέσεις του με τον Σημίτη από το 2007, όταν ο τελευταίος έκανε «λόμπινγκ» υπέρ του Βενιζέλου. Κερδίζοντας καθαρά τις εσωκομματικές εκλογές, που προκάλεσε ο Βενιζέλος, καθάρισε και με τον Σημίτη και με τους κολλητούς του. Ο Βενιζέλος σίγουρα επεδίωξε παρασκηνακά να έχει μια δημόσια δήλωση στήριξης από τον Σημίτη, αλλά εισέπραξε ψυχρολουσία. Ο Σημίτης του γύρισε προκλητικά την πλάτη, θεωρώντας τον τελειωμένο.

Η δήλωση είχε «εθνικό» χαρακτήρα, με τον Σημίτη να επιτίθεται στα «κύρια κόμματα» (ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, δηλαδή), κριτικάροντάς τα ότι «παρόλο που συμφωνούν στην ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας δεν έχουν συγκεκριμένες απόψεις για τις αναγκαίες επιδιώξεις μας» και τονίζοντας ότι «η κυβέρνηση και τα κόμματα πρέπει μετά τις εκλογές να διαμορφώσουν τη δική μας πολιτική ευρωπαϊκής συνεργασίας. Να αρχίσουν ένα σοβαρό διάλογο με τους εταίρους μας προτείνοντας τρόπους βαθμιαίας μείωσης των διαφορών των οικονομικών επιπέδων των μελών της Ευρωζώνης, ενίσχυσης της ανάπτυξης, επίτευξης μιας πιο δημοκρατικής λειτουργίας της Ένωσης. Καιρός πια ο λόγος μας να μην αφορά μόνο την οικονομική συμπαράσταση και ο λόγος των εταίρων μας μόνο την ελληνική εξαίρεση. Είναι προϋπόθεση για να μη διολισθήσουμε στη μοιραία οικονομική κατάρρευση ρητορεύοντας για το μεγαλείο της χώρας. Είναι όρος για να ξεπεράσουμε την υστέρησή μας».

Φιλοδοξεί ο Σημίτης να ξαναπαίξει ενεργό πολιτικό ρόλο, να συσπειρώσει τα κομμάτια του ΠΑΣΟΚ; Και να θέλει, δεν υπάρχει περίπτωση να τα καταφέρει. Το πολύ-πολύ να έφτιαχνε και αυτός ένα σχήμα σαν τα τόσα που έχουν φτιάξει οι άνθρωποί του (Φλωρίδης, Διαμαντοπούλου κ.ά.) και διάφοροι άλλοι Πασόκοι και βολοδέρνουν εδώ και χρόνια χωρίς κανείς να τους δίνει σημασία. Περισσότερο ως προσπάθεια αυτοπροβολής ενός ανθρώπου που έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του βλέπουμε αυτή την παρέμβαση Σημίτη. Το έχει κάνει και άλλη φορά, είτε με δηλώσεις του είτε με άρθρα του σε αστικές εφημερίδες. Πάντοτε εμφανιζόμενος ως ένας ακραϊκής ευρωπαϊστής πολιτικός, ο οποίος αντιτίθεται σε «κάθε είδους λαϊκισμό» και διατυπώνει προτάσεις στρατηγικού χαρακτήρα προς όφελος του συστήματος.

Εχοντας ισχυρά στηρίγματα στο αστικό μιντιακό σύστημα, ο Σημίτης μπορεί να παίξει κάποιο ρόλο στο μέλλον, αν χρειαστεί. Το σύστημα περνάει πολιτική κρίση, έξοδος απ' αυτή δεν αναμένεται, οπότε όλες οι εφεδρείες καλούνται να παραμείνουν σε εγρήγορση.

Κρυάδα από τους Πράσινους

Μπορεί το κομμάτι των Οικολόγων Πράσινων (Τρεμόπουλος και σία), που κράτησε τον τίτλο του σχήματος, να προσχώρησε προεκλογικά στον ΣΥΡΙΖΑ, όμως τα «κεντρικά» των Ευρωπαίων Πράσινων (EGP: Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα) δεν έκαναν τη χάρη στον Τσίπρα και την παρέα του να τους προσφέρουν την παραμικρή στήριξη. Αντίθετα, με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους καθιστούν σαφές ότι δεν υποστηρίζουν κανένα κόμμα στην Ελλάδα!

Αναφέρει η ανακοίνωση: «Το Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα δεν υποστηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ ή οποιοδήποτε άλλο ελληνικό κόμμα. Βεβαίως, αναμένουμε ότι οι διαμορφωτές της ευρωπαϊκής πολιτικής και οι διαμορφωτές πολιτικής στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες θα σεβαστούν τη δημοκρατική απόφαση που θα λάβουν οι έλληνες ψηφοφόροι στις 25 Γενάρη και θα απόσχουν από κάθε εκβιασμό επί της ανεξάρτητης επιλογής των ψηφοφόρων».

Αλλιώς τα είχαν σχεδιάσει τα πράγματα στον ΣΥΡΙΖΑ, όταν δέχονταν να βάλουν στα ψηφοδέλτιά τους τον Τρεμόπουλο και την παρέα του. Ποντάριζαν στην υποστήριξη των «κεντρικών» των Οικολόγων, για να 'χουν να λένε ότι χτίζουν συμμαχίες εντός της ΕΕ. Ομως τα «πράσινα» μεγαλολαμόγια δεν είναι κορόιδα. Εδώ και χρόνια παίζουν σε ψηλότερα επίπεδα, έχουν πάρει μέρος σε κυβερνήσεις, όπως η γερμανική, και σε καμιά περίπτωση δε θα ήθελαν να γίνουν ουρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Η επιστροφή του... ασώτου

«Σε κάθειρξη επτά ετών και τριετή στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του καταδικάστηκε από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων ο πρώην βουλευτής δικηγόρος Πειραιά Πέτρος Μαντούβαλος για συμμετοχή στο παραδικαστικό κύκλωμα.

Ο πρώην βουλευτής κατηγορείται για “ξέπλυμα χρήματος” και πιο συγκεκριμένα ότι είχε δώσει το 2001, μέσω ενός συνεργάτη του, ποσό της τάξης των 20.000 ευρώ στον δικαστή κι επίσης κατηγορούμενο Ευάγγελο Καλούση προκειμένου να τύχει ευνοϊκής δικαστικής μεταχείρισης ένας πελάτης του. Ο Μαντούβαλος στον οποίο δεν αναγνωρίστηκε κανένα ελαφρυντικό κατέθεσε έφεση που είχε ανασταλτικό χαρακτήρα.

Για την υπόθεση αυτή ο κ Μαντούβαλος είχε απαλλαγεί αρχικώς το 2009 όμως κίνησε δια-

δικασία αναίρεσης η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου. Σημειώνεται ότι συνομιλίες για παρεμβάσεις ιδιωτών στην προηγούμενη δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης είχαν προκύψει κι από την έρευνα για την δράση νέου παραδικαστικού κυκλώματος που αποκαλύφθηκε προ τριετίας».

Το Βήμα, 18.6.2013

Ο πρώην βουλευτής κ. Πέτρος Μαντούβαλος προσχωρεί στη Νέα Δημοκρατία και δηλώνει παρών στη μάχη για την εκλογική νίκη στις 25 Ιανουαρίου.

Δελτίο Τύπου ΝΔ, 19.1.2015

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται κάποιο ιδιαίτερο σχόλιο. Πρέπει να είναι πολύ απελπισμένος ο Σαμαράς για να προσπαθεί να κάνει φίρμα τον Μαντούβαλο, μια βδομάδα πριν τις εκλογές.

Φιλονατοϊκός ο πρώην εκδότης!

Υπάρχει περίπτωση ο εκδότης ενός «ανατρεπτικού» περιοδικού να υπερασπίζεται τους βομβαρδισμούς που διαπράττει μια ιμπεριαλιστική χώρα; Κι όμως υπάρχει! Η περίπτωση του Φιλίπ Βαλ, επί 17 χρόνια εκδότη του Charlie Hebdo, αποτελεί ζωντανό παράδειγμα.

Στο προηγούμενο φύλλο αναφέραμε ότι ο Βαλ ήταν φιλοσιωνιστής, παραθέτοντας συνέντευξή του στο γαλλικό περιοδικό L'Express τον Οκτώβρη του 2008 (http://www.lexpress.fr/culture/philippe-val-l-affaire-sine-est-un-avertissement_630869.html#), στην οποία χαρακτήριζε τον σιωνισμό ως πατριωτισμό των Εβραίων και καταφερόταν ενάντια στους αντισιωνιστές αποκαλώντας τους αντισιωνιστές.

Ο Βαλ δεν έχανε ευκαιρία να πλέκει το εγκώμιο του σιωνατισμού, φτάνοντας στο σημείο να υποστηρίζει: «Εάν κάποιος κοιτάξει τον χάρτη του κόσμου, πηγαίνοντας προς την ανατολή, πέρα από τα σύνορα της Ευρώπης, δηλαδή την Ελλάδα, ο δημοκρατικός κόσμος σταματά. Μόνο ένα μικρό κονφετί προόδου βρίσκεται κανείς στη Μέση Ανατολή: είναι το κράτος του Ισραήλ. Μετά, τίποτα απολύτως, μέχρι την Ιαπωνία!» (<http://lmsi.net/Certes-mais-la-Poetique-de>).

Ο Βαλ δεν ήταν μόνο υπέρμαχος της «μοναδικής δημοκρατίας» στη Μέση Ανατολή, αλλά και υποστηρικτής των νατοϊκών βομβαρδισμών στη Γιουγκοσλαβία! Σωστά διαβάσατε. Για του λόγου του αληθές, διαβάστε πως δικαιολογούσε τους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία και θα καταλάβετε τι εστί «ριζοσπαστισμός» της εποχής μας:

«Διαβάζοντας μια εφημερίδα, αντικαταστήστε το "Κοσοβάρους" με το "Εβραίους". Τα στρατεύματα του Μιλόσεβιτς οργανώνουν πογκρόμ, καταστρέφουν χωριά, δολοφονούν τους άνδρες και αναγκάζουν τις γυναίκες και τα παιδιά των Εβραίων να μεταναστεύσουν. Τι κάνει κανείς, επεμβαίνει ή όχι; Α, αισθάνομαι το δισταγμό ακόμα και μεταξύ των πασιφιστών. Εκτός από τα ισοδύναμα των Σελίν (σ.σ. γάλλος αντισιωνιστής συγγραφέας που συμπαθούσε το ναζισμό), του Ντρίε Λα Ροσέλ (σ.σ. συγγραφέας κι αυτός, φίλος του Σελίν και φανατικός συνεργάτης των ναζί) και των κομμουνιστών αλληλέγγυων του γερμανο-σοβιετικού συμφώνου, αποφασίζουμε να σταθερά να μην επιτρέψουμε να συμβεί αυτό!» (<http://www.monde-diplomatique.fr/cahier/kosovo/halimi>).

Αφήνουμε κατά μέρος την ανιστόρητη (και προβοκατόρικη) σούπα του Βαλ, που ταυτίζει τους κομμουνιστές (που υποστήριξαν το σύμφωνο μη επίθεσης, που καθυστέρησε λίγα χρόνια τον πόλεμο που εξαπέλυσαν τελικά οι ναζί κατά της Σοβιετικής Ενωσης, η οποία σήκωσε το κύριο βάρος του αντιφασιστικού αγώνα), με τους συνεργάτες των Γερμανών, για να σημειώσουμε το μέγεθος του θράσους αυτού του υποκειμένου.

Ενα από τα δύο συμβαίνει. Ή ο Βαλ ήταν μαύρο πρόβατο μέσα στο περιοδικό, αλλά κατά ένα περίεργο τρόπο παρέμεινε εκδότης του για 17 ολόκληρα χρόνια, ή η γραμμή του ήταν απόλυτα αποδεκτή από όλους.

«Κομμουνιστής» υπό την προστασία της αστυνομίας!

Μπορεί ο εκδότης του περιοδικού Charlie Hebdo, Στεφάν Σαρμπονιέ (γνωστός ως Σαρμπ) να παρουσιάστηκε ανά την υφήλιο σαν «κομμουνιστής» και «ανατρεπτικός» που δε δέχεται ούτε θεούς ούτε αφέντες, όμως η πραγματικότητα δείχνει πως ο ίδιος μια χαρά χώραγε στο μιντιακό σύστημα της χώρας του. Τα τελευταία τρία χρόνια μάλιστα, μετά από την επίθεση με молότοφ στο περιοδικό το 2011, ο Σαρμπονιέ ζούσε με αστυνομική προστασία, πράγμα ενδεικτικό του πόσο το σύστημα ένιωθε ότι... απειλούνταν από αυτόν.

Εκτός από τις επανειλημμένες δηλώσεις πίστης στο γαλλικό νόμο (στο Αλ Τζαζίρα υποστήριξε ότι είναι το μόνο όριο στο οποίο οφείλει να περιορίζεται, βλ. <http://america.aljazeera.com/articles/2015/1/7/charlie-hebdo-editor.html>), σε συνέντευξή του στο Spiegel (20/9/12) ο Σαρμπ δε δίστασε να πλέξει το εγκώμιο των μπάτσων που τον φρουρούσαν, χαρακτηρίζοντάς τους «ευγενικούς που ενδιαφέρονται» και καταλήγοντας σε ένα κρεσέντο υπεράσπισης της «ελευθερίας του λόγου», που υποτίθεται ότι χαρακτηρίζει το γαλλικό σύστημα: «Είναι τρελό... Σε όλες τις εκδόσεις, το περιοδικό μας, που χλευάζει την αστυνομία σε κάθε ευκαιρία, τώρα προστατεύεται απ' αυτή. Και μόνο αυτό δείχνει ότι η ελευθερία του λόγου προστατεύεται στη χώρα μας» (βλ. <http://www.spiegel.de/international/europe/charlie-hebdo-editor-in-chief-on-muhammad-cartoons-a-856891.html>).

Προφανώς ο Σαρμπ «δεν γνώριζε» για τις απολύσεις συναδέλφων του ακριβώς επειδή τόλμησαν να πουν την άποψή τους κόντρα στη γραμμή του περιοδικού, που έβαζε ο προκάτοχός του, ο ανοιχτά φιλοσιωνιστής

Αίγυπτος

Τρία χρόνια φυλακή σε άθεο

Αιγυπτιακό δικαστήριο στο κυβερνείο Μπεχίρα στο Δέλτα του Νείλου καταδίκασε στις 9 Γενάρη σε τρία χρόνια φυλάκιση τον 21χρονο Καρίμ αλ-Μπάνι με την κατηγορία της περιφρόνησης της θρησκείας και της προσβολής του Ισλάμ.

Το «έγκλημα» που διέπραξε ο Μπάνι είναι ότι ανακοίνωσε στο λογαριασμό του στο Facebook ότι είναι άθεος. Στη συνέχεια, το όνομά του εμφανίστηκε σε μια λίστα με τα ονόματα γνωστών άθεων σε τοπική εφημερίδα, με αποτέλεσμα οι γείτονές του να αρχίσουν να τον ενοχλούν. Όταν ο Μπάνι πήγε στην τοπική αστυνομία να υποβάλει καταγγελία τον περασμένο Νοέμβρη, του απαγγέλθηκαν οι προαναφερόμενες κατηγορίες και συνελήφθη. Σημειωτέον ότι ο ίδιος ο πατέρας του κατέθεσε ως μάρτυρας κατηγορίας εναντίον του, προσκομίζοντας μάλιστα στο δικαστήριο τα «ύποπτα» βιβλία που είχε ο γιος του.

Επίσης, τον περασμένο Δεκέμβριο έκλεισε με εντολή της αστυνομίας ένα αποκαλούμενο «αθειστικό καφέ» στο Κάιρο, με την κατηγορία ότι φιλοξενούσε σατανικές ιεροτελεστίες.

Το άρθρο 2 του συντάγματος, που εγκρίθηκε πρόσφατα μετά την ανατροπή του Μόρσι, ορίζει ότι «το

Το σκίτσο έχει τίτλο «ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ». Στο πανό κάτω από το οποίο διαδηλώνουν οι Αραβες της Γαλλίας γράφει: «Είμαστε κι εμείς "βρωμεροί Γάλλοι"». Και ο γάλλος που έβγαλε βόλτα το σκυλάκι του σκέφτεται: «Μα τι θράσος έχουν αυτοί οι Αραβες!». Η φράση-σκέψη του... πολιτισμένου Γάλλου είναι η απάντηση στον τίτλο του σκίτσου. Τελικά όλοι οι Αραβες είναι θρασείς. Και... ύποπτοι για υπόθαλψη της τρομοκρατίας! Ο «κομμουνιστής» Σαρμπ δεν υπήρξε ρατσιστής, τα σκίτσα του ήταν ρατσιστικά...

Φιλίπ Βαλ.

Ισως κάποιοι ισχυριστούν ότι ο Σαρμπ ήταν αναγκασμένος να ζει υπό την προστασία των μπάτσων, αν

και... κομμουνιστής, γιατί κινδύνευε η ζωή του, όπως αποδείχτηκε. Μπορεί, όμως, ένας κομμουνιστής να αποδεχτεί την προστασία από τους μηχανισμούς καταστολής που υποτίθεται

ότι είναι εχθροί του; Ο Σαρμπ είχε την επιλογή να σταματήσει να προκαλεί τους μουσουλμάνους χλευάζοντας τα ιερά και τα όσιά τους. Δεν το έκανε, όχι γιατί ήταν «ανατρεπτικός», αλλά γιατί ήταν μεθυσμένος από την αλαζονεία του «πολιτισμένου» και «ανώτερου» ανθρώπου που έχει πλάτες τον αστυνομικό μηχανισμό ενός ιμπεριαλιστικού κράτους.

Συνέχιζε να προκαλεί ακόμα κι όταν έβλεπε ότι χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωναν με οργή στις ισλαμικές χώρες και ήταν φανερό ότι μόνο αντιθρησκευτική προπαγάνδα δεν μπορούσε να κάνει με αυτό τον τρόπο (αν δεχτούμε ότι αυτός ήταν ο στόχος του). Ο χλευασμός μάλλον στις αγκαλιές των τζιχαντιστών θα έσπρωχνε τους πιστούς παρά στο να καταλάβουν τι πραγματικά σημαίνει θρησκευτικός σκοταδισμός. Αυτό, όμως, ουδόλως ενδιέφερε τον Σαρμπ και το «βέβηλο χιούμορ» του.

Η επιλογή αυτή δεν του έσωσε τελικά τη ζωή, γι' αυτό και τα καθεστωτικά ΜΜΕ τον παρουσίασαν σαν ήρωα. Πόσο ήρωας είναι, όμως, κάποιος που προκαλεί με τις πλάτες της αστυνομίας, αδιαφορώντας για την προσβολή του θρησκευτικού αισθήματος των «αλλόθρησκων»;

ΥΓ. Πριν τον Μωάμεθ, το Charlie Hebdo είχε σατιρίσει τον καθολικισμό με παρόμοιο τρόπο (αν και πολύ λιγότερο και σε ποσότητα και σε προσβλητικότητα). Δε δημοσίευσε, για παράδειγμα, τα πάθη του Χριστού, δείχνοντάς τον σαν αγγράμματο και ηλίθιο ανθρωπάκο. Τα τελευταία χρόνια ήταν ο χλευασμός κατά του ισλαμισμού που κυριαρχούσε, φτάνοντας στο έσχατο σημείο ξετσιπωσιάς, όταν χλευάζε τους δολοφονημένους από τον αμερικανόδουλο δικτάτορα της Αιγύπτου, στρατηγό Σίσι, ισλαμιστές.

κός-κάτεργα, ο 86χρονος ανατρεπτής δικτάτορας Χόσνι Μουμπάρακ πιθανότατα θα απαλλαγεί και από την τελευταία κατηγορία που τον βαρύνει, της κατάχρησης δημόσιου χρήματος, για την οποία είχε καταδικαστεί τον περασμένο Μάη σε τριήχρονη φυλάκιση και την οποία εκτίει σε στρατιωτικό νοσοκομείο στο Κάιρο, μετά τη δικαστική απόφαση στις 13 Γενάρη για επανάληψη της δίκης του. Υπενθυμίζουμε ότι τον περασμένο Νοέμβρη είχε επίσης αθωωθεί από τις κατηγορίες της δολοφονίας εκατοντάδων διαδηλωτών κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης της 25ης Γενάρη του 2011.

Επίσης, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του υπουργείου Εσωτερικών, στη διάρκεια του 2014 συνελήφθησαν και κρατούνται 10.000 άνθρωποι με τις κατηγορίες της «συμμετοχής σε ταραχές» και «τρομοκρατικές οργανώσεις». Πιο συγκεκριμένα, 6.400 κατηγορούνται για «συμμετοχή σε ταραχές», 2.600 για «επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα», 460 για «τρομοκρατία» και 119 για διαχείριση σελίδων του facebook «που υποκινούν εναντίον του στρατού και της αστυνομίας».

Συν τοις άλλοις, ελάχιστες μέρες πριν από την 4η

Γάζα

Το σιωνιστικό έγκλημα συνεχίζεται

Μπορεί η εισβολή των σιωνιστών στη Γάζα να τελείωσε στις 26 Ιούνη 2014, ύστερα από την σύναψη εκχειρίδας με τις οργανώσεις της Αντίστασης, με ταπεινωτικούς για τους σιωνιστές όρους, όμως τα εγκλήματα των σιωνιστών εναντίον του παλαιστινιακού λαού της Γάζας συνεχίζονται.

Δεν έφτανε ο αποκλεισμός της Γάζας από το Ισραήλ που έχει καταδικάσει το λαό της σε αργό θάνατο, η καταστροφή των υποδομών και 100.000 σπιτιών και οι θάνατοι χιλιάδων αμάχων από τη σιωνιστική εισβολή του περασμένου καλοκαιριού, έρχεται ένα ισχυρό κύμα ψυχούς να ολοκληρώσει την ανθρωπιστική καταστροφή που έχει συντελεστεί στη Γάζα, προκαλώντας, εκτός των άλλων, το θάνατο τριών βρεφών και ενός εικοσάχρονου ψαρά.

Η καταστροφή των υποδομών έχει προκαλέσει τεράστιες πλημμύρες σε εκτεταμένες περιοχές της Γάζας, ειδικά σ' αυτές που δέχτηκαν κατά χιλιάδες τις βόμβες των σιωνιστών. Εκατοντάδες μισοκατεστραμμένα σπίτια εκκένωθηκαν, αφού το δίκτυο αποχέτευσης ομβρίων υδάτων έχει καταστραφεί ολοκληρωτικά από την τελευταία εισβολή, αδυνατώντας να απορροφήσει το νερό από τις σφοδρές βροχοπτώσεις των τελευταίων ημερών. Αυτοί που πλήγηκαν περισσότερο ήταν όσοι Παλαιστίνιοι βρήκαν καταφύγιο στα κοντέινερ που στήθηκαν κατά εκατοντάδες σε

διάφορες περιοχές της Γάζας, αλλά και όσοι είχαν στήσει παράγκες και σκηνές στο νεκροταφείο Σέιχ Σαμπάν έξω από την πόλη της Γάζας. Ο μοναδικός σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας τροφοδοτεί την περιοχή μόλις για έξι ώρες την ημέρα, λόγω της σοβαρής έλλειψης πετρελαίου, που οι σιωνιστές αφήνουν να μπαίνει στη Γάζα από το πέρασμα του Ερέζ με το σταγονόμετρο. Στους 17.000 φτάνουν οι Παλαιστίνιοι που ζουν σε σχολεία χωρίς θέρμανση. Από τους 110.000 άστεγους της Γάζας η πλειοψηφία είναι παιδιά, από τα οποία 1.500 έχουν μείνει ορφανά και από τους δύο γονείς.

Η Παλαιστινιακή Αρχή και η εξουσιαστική κλίκα του Αμπάς που τη διαχειρίζεται χρησιμοποιούν τα

χρήματα που συγκεντρώθηκαν για την ανοικοδόμηση της Γάζας ως εκβιασμό, προκειμένου να τα αποδεσμεύσει για να προχωρήσει η ανοικοδόμηση, πιέζοντας τη Χαμάς να απολύσει όλους όσοι διορίστηκαν σε κρατικές θέσεις μετά το 2007 που η Γάζα πέρασε υπό τον πλήρη έλεγχο της Χαμάς και να επανέλθουν όσοι υπηρετούσαν στις θέσεις αυτές προ του 2007, οι οποίοι σημειωτέον όλα αυτά τα χρόνια παίρνουν κανονικά το μισθό τους, χωρίς να δουλεύουν, από κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον, απαιτεί τον πλήρη διοικητικό έλεγχο της Λωρίδας της Γάζας και την ανασύσταση των μονάδων ασφαλείας της Π.Α., που διαλύθηκαν και εκδιώχτηκαν από τη Γάζα το 2007 από τη Χαμάς, μετά το πραξικόπημα

του περιβόητου Μοχάμεντ Νταχλάν. Η Χαμάς αρνείται την απόλυση των κρατικών υπαλλήλων και την απομάκρυνση των στελεχών της από τα κρατικά πόστα που κατέχουν, αφού, με βάση τη συμφωνία που είχε συναφθεί μεταξύ Χαμάς και Π.Α. για το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας, ο υπουργός Εργασίας της Π.Α. δεσμευόταν ότι όλοι οι κρατικοί υπάλληλοι θα παραμείνουν στη θέση τους χωρίς εξαιρέσεις, θέση από την οποία υπαναχωρεί ο Αμπάς, γεγονός που σε συνδυασμό με το μπλοκάρισμα της ανοικοδόμησης αναδεικνύει για μια ακόμη φορά το ρόλο του ως δωσίλογου.

Στο μεταξύ, ο αμερικανός ρεπουμπλικανός γεροϋσιαστής Ραντ Πολ παρουσίασε νέο νόμο στο Κογκρέσο, σύμφωνα με τον οποίο σταματούν όλες οι ενισχύσεις που δίνουν οι ΗΠΑ στην Παλαιστινιακή Αρχή, που φτάνουν στα 400 εκατομμύρια δολάρια, αν η Π.Α. συνεχίσει τη διαδικασία ένταξης στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο με στόχο τη δίωξη του Ισραήλ για εγκλήματα πολέμου. Η είδηση για την επικείμενη διακοπή των αμερικάνικων επιδοτήσεων έρχεται λίγες μέρες μετά την άρνηση των σιωνιστών να δώσουν στην Π.Α. 125 εκατομμύρια δολάρια από φόρους που έχουν συλλέξει για λογαριασμό της. Οι ΗΠΑ και οι σιωνιστές στριμώχνουν τον Αμπάς αποδυναμώνοντάς τον ακόμα περισσότερο στα μάτια του παλαιστινιακού λαού και

δείχνοντας ότι ο Αμπάς δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια ανάλωσιμη μαριονέτα στα χέρια τους. Συν τοις άλλοις, η ΕΕ έκανε έφεση στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου να αφαιρέσει τη Χαμάς από τη λίστα με τις τρομοκρατικές οργανώσεις, δηλώνοντας έτσι τη συμπαράταξή της με τους ισραηλινούς ναζιστιονιστές, την εχθρότητά της απέναντι στην παλαιστινιακή αντίσταση, αλλά και την υποκρισία όσων μελών της δηλώνουν ότι στηρίζουν την ίδρυση παλαιστινιακού κράτους.

Παράλληλα, η αιγυπτιακή χούντα και στενός σύμμαχος του Ισραήλ, προκειμένου να σφίξει ακόμη περισσότερο τη θηλιά στο λαιμό του λαού της Γάζας, ανακοίνωσε ότι σκοπεύει να επεκτείνει τη νεκρή ζώνη στα σύνορα της Αιγύπτου με τη Γάζα, από τα 500 μέτρα που είναι αυτή τη στιγμή στα δύο χιλιόμετρα, σβήνοντας από το χάρτη το αιγυπτιακό κομμάτι της πόλης Ράφα, την οποία κόβει στη μέση το σύνορο, με τη μισή να βρίσκεται στη Γάζα και την άλλη μισή στην Αίγυπτο. Κατά την πρώτη φάση δημιουργίας της ζώνης, περισσότερες από 800 κατοικίες ισοπεδώθηκαν και 1.100 οικογένειες εκδιώχθηκαν από την περιοχή, ενώ στη δεύτερη και τελευταία φάση η οποία υλοποιείται τώρα, περισσότερες από 20.000 οικογένειες θα απομακρυνθούν από την περιοχή και 1.220 κατοικίες θα ισοπεδωθούν, προκειμένου να διευρυνθεί η νεκρή ζώνη.

Ιταλία

Ρεκόρ ανεργίας

Την ώρα που η κυβέρνηση του Ματέο Ρέντσι με νέα αντεργατικά μέτρα έδωσε στους εργοδότες μεγαλύτερη

επέτειο της λαϊκής εξέγερσης, ο δικτάτορας Σίσι με προεδρικό διάταγμα τροποποίησε για δεύτερη φορά το νόμο 45/1972 για τη λειτουργία των πανεπιστημίων, ο οποίος τώρα προβλέπει την απόλυση των πανεπιστημιακών καθηγητών που συμμετέχουν σε πολιτικές δραστηριότητες κομμάτων μέσα στα πανεπιστήμια. Την ποινή της απόλυσης προβλέπει επίσης για όσους συμμετέχουν, υποκινούν ή βοηθούν πράξεις βίας ή ταραχές μέσα στα πανεπιστήμια ή σε άλλες εγκαταστάσεις τους, για όσους μεταφέρουν όπλα ή εκρηκτικά κάθε είδους στα πανεπιστήμια. Σ' αυτά περιλαμβάνονται πυροτεχνήματα, εμπρηστικά υλικά και κάθε είδους εργαλεία και υλικά που μπορούν να προκαλέσουν βλάβη ή να θέσουν σε κίνδυνο ανθρώπους, εγκαταστάσεις και αγαθά. Τροποποίηση του ίδιου νόμου τον περασμένο Σεπτέμβριο προβλέπει την απόλυση καθηγητών που «συμμετέχουν σε διαμαρτυρία με στόχο τη διακοπή της εκπαιδευτικής διαδικασίας», ενώ τον περασμένο Ιούνιο με προεδρικό διάταγμα ο ίδιος ο Σίσι απέκτησε το δικαίωμα να διορίζει και να απολύει τους πρυτάνεις και γενικά τις διοικήσεις των πανεπιστημίων.

Είναι φανερό ότι ο απόλυτος έλεγχος από τη στρατιωτική χούντα της διοίκησης των πανεπιστημίων και η ασάφεια του τροποποιημένου νόμου για τα πανεπιστήμια επιτρέπουν πολύ εύκολα την ενοχοποίηση ανθρώπων, όχι μόνο για συμμετοχή σε διαμαρτυρία (απεργία, στάση εργασίας κ.ά.), αλλά ακόμη και για υλικά ή εργαλεία που χρησιμοποιούν στο εκπαιδευτικό τους έργο, προκειμένου να επιβάλλουν τη σιωπή του τρόμου, εκτός από τους φοιτητές, και στο εκπαιδευτικό προσωπικό που θα τολμούσε ακόμη και να μιλήσει για κάποιες αστικοδημοκρατικές ελευθερίες.

ευελίξια στις απολύσεις, η ανεργία τον περασμένο Νοέμβριο χτύπησε κόκκινο με ποσοστό 13,4%, σύμφωνα με τα στοιχεία της εθνικής στατιστικής υπηρεσίας της Ιταλίας (Istat), που δόθηκαν στη δημοσιότητα στις 7 Γενάρη. Ο αριθμός των ανέργων έφτασε το Νοέμβριο τα 3.457 εκατομμύρια, σημειώνοντας αύξηση κατά 40.000 από τον προηγούμενο μήνα.

Η ανεργία πλήττει κυρίως τους νέους, έχοντας εκτιναχτεί στο 43,9% το Νοέμβριο στην ηλικιακή ομάδα 15-24 χρόνων. Συνολικά, 729.000 νέοι κάτω των 25 χρόνων αναζητούν δουλειά, σύμφωνα πάντα με τα επίσημα στοιχεία, γιατί στην πραγματικότητα είναι πολύ περισσότεροι. Πρόκειται για το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας που καταγράφεται στην Ιταλία από το Γενάρη του 2004 που η εθνική στατιστική υπηρεσία της χώρας άρχισε να δίνει στοιχεία για την ανεργία ανά μήνα και από το 1977 που άρχισε να δίνει στοιχεία ανά τετράμηνο.

Η ψηλή ανεργία, η συνεχιζόμενη οικονομική κρίση και ο ρατσισμός εναντίον των μεταναστών που συνεχίζουν να ξεβράζουν κατά κύματα τα δουλεμπορικά στις ιταλικές ακτές αποτελούν εύφορο έδαφος για τους νεοφασίστες της Λέγκας του Βορρά και της Casa POUND, που καταφέρνουν να οργανώνουν ακόμη και διαδηλώσεις εναντίον των μεταναστών σε εργατικές και φτωχές συνοικίες στα περίχωρα των μεγαλουπόλεων, που υποφέρουν από την εγκατάλειψη και την έλλειψη βασικών υποδομών, όπου συγκεντρώνονται οι εξαθλιωμένοι πρόσφυγες και μετανάστες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η εργατική συνοικία Τορ Σαπιέντζα στη νότια Ρώμη, όπου, με αφορμή μια φήμη για απόπειρα βιασμού από ομάδα μεταναστών, πολλοί κάτοικοι διαδήλωναν για τρεις μέρες τον περασμένο Οκτώβριο μπροστά σε ένα κέντρο φιλοξενίας προσφύγων από τη Βόρεια Αφρική και την Ερυθραία, με αποτέλεσμα οι αρχές να αναγκαστούν να μεταφέρουν τους πρόσφυγες σε άλλο μέρος.

Λιβύη

Οποιος ελέγχει το πετρέλαιο ελέγχει τη χώρα

Συνεχίζονται οι σφοδρές μάχες μεταξύ των ισλαμιστών της Λιβυκής Ασπίδας, που κατέχουν το μεγαλύτερο κομμάτι της χώρας, και του στρατηγού Χαλίφα Χαφτάρ, που πρόσκειται στην εξόριστη κυβέρνηση της Τρίπολης υπό την ηγεσία του Αμπντουλάχ Αλ Θάνι.

Τις τελευταίες μέρες, ο Χαφτάρ έχει ρίξει όλες του τις δυνάμεις στην ανακατάληψη της Βεγγάζης από τους ισλαμιστές, προκειμένου να εγκατασταθεί εκεί η εξόριστη κυβέρνηση από το Τομπρούκ όπου βρίσκεται αυτή τη στιγμή. Επόμενος στόχος του Χαφτάρ είναι η Σίρτη, η οποία μαζί με τη Βεγγάζη σχηματίζουν τη λεγόμενη «Ημισέληνο του Πετρελαίου», το υπέδαφος της οποίας περιέχει τεράστιες ποσότητες αργού πετρελαίου κορυφαίας ποιότητας. Μέρος των μαχών έχει πλέον μεταφερθεί κοντά στους τερματικούς σταθμούς πετρελαίου της Ρας Λανούφ και της Σίντρα.

Στον πόλεμο που διεξάγει ο Χαφτάρ εναντίον των ισλαμιστών έχει βρει στενό σύμμαχο την αιγυπτιακή στρατιωτική χούντα, η οποία του παρέχει εξοπλισμό, εκπαίδευση και πληροφορίες για τις κινήσεις των αντιπάλων.

Στις 18 Γενάρη η εξόριστη κυβέρνηση της Τρίπολης έκανε από το Τομπρούκ δεκτή την πρόταση των ισλαμιστών για προσωρινή εκχειρίδα και έναρξη ειρηνευτικών συνομιλιών. Στο μέτωπο της

Βεγγάζης οι νεκροί από τις συγκρούσεις μεταξύ των ισλαμιστών και του στρατού του Χαφτάρ έχουν φτάσει στους 600.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του ειδησεογραφικού ιστότοπου Al-Akhabar, βρετανοί και αμερικανοί διπλωμάτες έχουν στείλει μηνύματα και στις δύο πλευρές λέγοντας ούτε λίγο ούτε πολύ ότι όποιος ελέγξει τα αποθέματα πετρελαίου και τους σταθμούς μεταφόρτωσης ελέγχει τη χώρα και θα λάβει διεθνή νομιμοποίηση για να κυβερνήσει, κλείνοντας το μάτι στους ισλαμιστές ότι θα συνεργαστούν και μαζί τους αν χρειαστεί.

Η Γαλλία, που πρωτοστάτησε στην εισβολή των ιμπεριαλιστών στη Λιβύη και στην ανατροπή του Καντάφι, έχει στείλει στρατό στο Νίγηρα και στο Τσαντ, που συνορεύουν με το νότο της Λιβύης, με στόχο να τον θέσει υπό τον έλεγχό της εκμεταλλευόμενη την ένοπλη διαμάχη μεταξύ των Ταμπού και των Τουαρέγκ. Χρησιμοποιώντας τις ένοπλες ομάδες των Ταμπού και το στρατό του Τσαντ σκοπεύει να βάλει στο χέρι την πλούσια σε πετρέλαιο περιοχή Ουμπάρι, πατρογονική γη των Τουαρέγκ, καθώς και την οροσειρά Τιμπεστί με τα πλούσια αποθέματα σε χρυσό και ουράνιο. Απώτερος στόχος των γάλλων ιμπεριαλιστών είναι η ενίσχυση της γαλλικής επιρροής στην υποσαχάρια Αφρική, ύστερα από χρόνια ουσιαστικής απουσίας, την οποία εκμεταλλεύτηκαν η Ουάσιγκτον και το Πεκίνο.

στο ψαχνό

Αποχή = ρήξη με το σύστημά τους

Ολοκληρώθηκε η προεκλογική περίοδος, χωρίς να εισφερθεί τίποτα το καινούργιο. Γιατί, βέβαια, δεν είναι καινούργιο τα περί σεξ καλαμπούρια του Σαμαρά, που διέρρευσε στη μιντιακή πιάτσα η ΝΔ, ούτε οι παπαριές που λέει το ένα ή το άλλο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, ανάλογα με το ακροατήριο και τα ερωτήματα που δέχεται.

Ετσι όπως εξελίχθηκε και αυτή η fast track προεκλογική περίοδος, χωρίς επί της ουσίας συζήτηση, με τα κόμματα του νέου δικομματισμού να ξεσκονίζουν σε καθημερινή βάση τις δηλώσεις κάθε στελέχους του αντίπαλου και να προσπαθούν να του αμαυρώσουν την εικόνα και με τα μικρότερα κόμματα να προσπαθούν απλώς να σώσουν την παρτίδα, διαφημίζοντας την ικανότητά τους ως κυβερνητικών μπαλαντέρ, επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά πως οι εκλογές είναι το πανηγύρι του ψεύδους.

Σ' αυτές τις εκλογές διαγωνίστηκαν οι έμποροι του φόβου με τους εμπόρους των ελπίδων και αναμένεται να κερδίσουν οι δεύτεροι, γιατί έγιναν περισσότεροι αυτοί που έπαψαν να φοβούνται από ανύπαρκτους μπαμπούλες. Οι διαχειριστές θ' αλλάζουν, το σιλ της πολιτικής θ' αλλάξει, κάποια μερεμέτια θα γίνουν, η ουσία της πολιτικής όμως θα παραμείνει. Κι αυτή η ουσία περιγράφεται παραστατικότερα με έναν όρο που η «Κόντρα» εισήγαγε στο πολιτικό λεξιλόγιο: κινεζοποίηση.

Το ξέρουμε πολύ καλά ότι σύντομα θα γεμίσει και πάλι η χώρα με... κοψοχέρηδες. Μπορεί να έχουμε και πάλι απεργιακή έξαρση, διαδηλώσεις, συγκρούσεις. Παρά την ηττοπάθεια, η οργή βράζει και η διάψευση των ελπίδων μπορεί να τη φουντώσει και να τη μετατρέψει σε δύναμη αφύπνισης.

Αυτό το έργο, όμως, το έχουμε δει πολλές φορές. Σε διαφορετικές συνθήκες, αλλά με τα ίδια βασικά χαρακτηριστικά. Η εργατική τάξη αισθάνεται πως την κορόιδεψαν, αγανακτεί, εξεγείρεται, η κίνησή της στους δρόμους όμως γίνεται με καθορισμένες νόρμες που την καθιστούν προβλέψιμη και ελεγχόμενη. Στο μεταξύ, το σύστημα ετοιμάζει τις πολιτικές του εφεδρείες, οι οποίες έρχονται να αγκαλιάσουν την οργή μέχρι να την πνίξουν.

Αυτός ο οισύφειος κύκλος επαναλαμβάνεται αδιάλειπτα, γιατί από τον κοινωνικό και τον πολιτικό στίβο δεν απουσιάζει η οργή, αλλά η ταξική της αποτύπωση. Δεν απουσιάζει η πολιτική, αλλά η επαναστατική πολιτική. Δεν απουσιάζει η κινητοποίηση, αλλά ο συνειδητός ταξικός αγώνας.

Μπορεί οποιαδήποτε απ' αυτές τις μεγάλες απουσίες να υπηρετηθεί διά της ψήφου σ' αυτές τις εκλογές; Μπορεί στο περιθώριο του αστικού κοινοβουλευτισμού ν' ανθίσει η επαναστατική πολιτική;

Επειδή η απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα είναι «όχι», εμείς καλούμε την εργατική τάξη, όλους τους εργαζόμενους, τους νέους να ΑΠΟΣΧΟΥΝ από την εκλογική φάρσα. Να εκφράσουν μ' αυτό τον τρόπο την αντίθεσή τους στην κοινοβουλευτική κοροϊδία, την πλήρη ρήξη τους με το αστικό πολιτικό σύστημα, τις παραφυάδες του και τις διαδικασίες ανανέωσης του εξουσιαστικού του δυναμικού.

«Αγώνες ταξικοί, στην κάλη Αποχή», γράφει ένα από τα «προεκλογικά» πανό της «Κόντρας», συμπυκνώνοντας μια κατεύθυνση που έχει στο κέντρο της τον αγώνα για την ταξική συνειδητοποίηση και την οργάνωση της εργατικής τάξης στο υψηλότερο επίπεδο, το πολιτικό επίπεδο. Η Δευτέρα θα είναι «άλλη μέρα», αλλά ταυτόχρονα «ίδια».

Φέτος το Πάσχα ήρθε πρόωρα. Λίγο μετά τα Χριστούγεννα. Γι' αυτό και η Πατούλαϊνα ντύθηκε κατακόκκινο αυγό (κρίμα που δεν είναι έγχρωμη η «Κόντρα» για να θαυμάσετε τα χρώματα). Αντίθετα, Μπακογιάννη και Δούρου φόρεσαν απλά τα καλά τους, χωρίς στιλιστικές υπερβολές. Πού συνέβησαν όλ' αυτά; Σε νυχτερινή διαμαρτυρία με λαμπάδες έξω από το Μουσείο της Ακρόπολης, που οργάνωσαν ο Πατούλης με τον Ψινάκη (!) για να ζητήσουν τον «επαναπατρισμό» των γλυπτών του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο. Μιλάμε, δηλαδή, για το απόγειο του βαλκανικού καρακίτσαριού, με μπόλικες δόσεις βλαχομπαρόκ εθνικισμού. Τι άλλο θα μπορούσαν να οργανώσουν ο Ψινάκης με τον Πατούλη και τη συμβία του; Και όμως, η Δούρου ήταν εκεί. Μετά του Καραμέρου και άλλων συριζαίων «αυτοδιοικητικών». Για τα ψηφάκια, ρε γαμώτο...

KONTRES

Κάποιοι δεν ξεχνούν

Η Επιτροπή Αγώνα Κερατέας δεν ξέχασε την Τζάκρη και με ανακοίνωση καταγγέλλει τη συμμετοχή της στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ. Η Επιτροπή Αγώνα θυμίζει ότι η Τζάκρη «ως υφυπουργός Εσωτερικών του δεσποτικού υπέρ-υπουργού κ. Ραγκούση και του Πρωθυπουργού κ. Γιωργάκη Παπανδρέου περιφερόταν από κανάλι σε κανάλι λασπολογώντας κατά του αγώνα της Κερατέας και των ανθρώπων του, υπερασπιζόμενη τους ελιγμούς των μεγαλοεργολάβων των σκουπιδιών και των διαπλεκόμενων που τους υποστήριζαν (...) Η προκλητική στάση της στα Μέσα Ενημέρωσης την κατέστησαν ανεπιθύμητη και της έδωσαν εξέχουσα θέση στα πανώ του αγώνα μας. Η κ. Τζάκρη ήταν τότε υπέρ των ΣΔΙΤ και των 4 εργοστασίων στην Αττική. Ποια είναι η θέση της σήμερα; Σε τι βαθμό συνέπειας βρίσκεται με την πολιτική που έχει εξαγγείλει η κ. Δούρου και ο ΣΥΡΙΖΑ; (...) Η υιοθέτηση μιας ρητορικής της τρομοκρατίας, της ενοχοποίησης και του ψεύδους ("η Αττική θα γίνει Νάπολη", "οι κάτοικοι της Κερατέας έχουν παράνομη χωματερή και θέλουν να στέλνουν τα σκουπίδια τους στη Δυτ. Αττική", κλπ.) δείχνουν την διάθεσή της να υπηρετεί κάτι διαφορετικό από την αλήθεια.

Τι έχει αλλάξει από τότε; Κατά την αποψή μας τίποτα. Η κ. Τζάκρη έχει αποδείξει από τότε ότι ουδεμία σχέση έχει με τη Δημοκρατία, είναι ανεπιθύμητη στην περιοχή μας και η όποια μετάλλαξη της πιστεύουμε πως είναι κίβδηλη και εξυπηρετεί ιδιότελη συμφέροντα. Αν νοιαζόταν για το καλό των πολιτών, είχε την ευκαιρία και έπρεπε να το είχε δείξει στο παρελθόν, από τη θέση εξουσίας. Με αυτή την πορεία που ακολουθούσε, όποιος την πιστεύει και την εμπιστευτεί μπαίνει σε επικίνδυνα μονοπάτια».

Κι άλλο δείγμα γραφής

Μετά την περιφέρεια Αττικής και τους δήμους Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και Αιγάλεω, ένα ακόμη σαφές δείγμα γραφής από συριζαίο δήμαρχο, στο Βύρωνα

αυτή τη φορά. Όπως καταγγέλλει το Σωματείο Εργαζομένων Δήμου Βύρωνα, ο συριζαίος νέος δήμαρχος Γρ. Κατωπόδης κατέθεσε ως αντίδικος των εργαζόμενων σε δίκη που έγινε στις 15 Γενάρη.

Εργαζόμενοι του δήμου Βύρωνα είχαν καταθέσει αγωγή με την οποία ζητούν να υποχρεωθεί ο Δήμος να τους καταβάλει τα χρήματα που αντιστοιχούν στη παροχή του γάλατος το 2011, γιατί η (προηγούμενη) δημοτική αρχή δεν τους είχε δώσει. Οι εν λόγω εργαζόμενοι υπηρετούν σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες και σύμφωνα με τις συλλογικές συμβάσεις και τη νομοθεσία ο εργοδότης-Δήμος είναι υποχρεωμένος να τους καταβάλλει καθημερινά ένα λίτρο γάλα για λόγους προστασίας της υγείας τους. Αν δεν χορηγείται το γάλα, τότε αυτό δίνεται στον εργαζόμενο σε χρήμα.

Ενώ θα περίμενε κανείς ότι η νέα δημοτική δε θα υποστήριζε την αντεργατική πολιτική της προκατόχου της και θα έσπευδε να καταβάλει στους εργάτες τα χρωστούμενα, αυτή εμφανίστηκε στο δικαστήριο και κατέθεσε ως αντίδικος των εργατών, ζητώντας από το δικαστήριο να απορρίψει την αγωγή τους, με επιχειρηματολογία που αμφισβητεί και τις συλλογικές συμβάσεις και τη νομοθεσία και τη νομολογία που έχει διαμορφωθεί!

Ανώμαλη προσγγείωση

Απόλυτα προσγειωμένος εμφανίστηκε ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Κ. Χρυσόγονος μιλώντας στον ΣΚΑΙ. Παραδέχτηκε ότι είναι εξαιρετικά δύσκολοι οι δανειστές να δεχτούν μια ξερή διαγραφή του ελληνικού χρέους, αν και έχουν διατυπωθεί σοβαρές απόψεις από αριστερούς οικονομολόγους. «Ο ΣΥΡΙΖΑ διατυπώνει ένα πρόγραμμα, το οποίο όπως κάθε προεκλογικό πρόγραμμα πρέπει για να υλοποιηθεί πλήρως να συντρέξουν συγκεκριμένες παράμετροι», υπογράμμισε με νόημα ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για να καταλήξει πετώντας τη μπάλα

στην εξέδρα: «Σε γενικές γραμμές, το ζητούμενο είναι αν θα μπορέσουμε να ανατρέψουμε τη βίαιη φτωχοποίηση της ελληνικής κοινωνίας».

Αυτό που για τους διάφορους Χρυσόγονους αποτελεί το αυτονόητο και το λένε λιγότερο ή περισσότερο έμμεσα, για πολύ κόσμο θα είναι ανώμαλη προσγγείωση με-τά τις εκλογές.

Δάσκαλε που δίδασκες

Ακόμη ηχούν στ' αυ-

Αυτοί «είναι Σαρλί»

Η Γαλλία χρειάζεται το πνεύμα του «είμαι Σαρλί», δηλώνει ο Φρανσουά Ολάντ, που είδε τη δημοτικότητα του να ανακάμπτει θεαματικά (το ίδιο θεαματικά ανέκαμψε και η δημοτικότητα του πρωθυπουργού Μανουέλ Βαλς) και δεν υπήρχε περίπτωση ν' αφήσει την ευκαιρία να πάει χαμένη.

Μιλώντας σε στελέχη επιχειρήσεων και στελέχη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ο Ολάντ σημείωσε πως «το έθνος είναι ο λαός και ο γαλλικός λαός ήξερε πως να αντιδράσει». Και απνευστί πέρασε στο ψητό: «Επειτα απ' αυτή τη δοκιμασία, το ίδιο έθνος πρέπει τώρα να βρει έναν τρόπο να δώσει στη χώρα μας οικονομική δύναμη. Η ανεργία αποτελεί απειλή για την κοινωνική συνοχή. Ο καθένας έχει ένα ρόλο να παίξει».

Ο Ολάντ άδραξε την ευκαιρία για να ζητήσει στήριξη στην πολιτική της κυβέρνησής του, στην πολιτική των αντεργατικών μεταρρυθμίσεων. Δεν πρωτοτύπησε. Το ίδιο θα έκανε κάθε αστός πολιτικός ηγέτης στη θέση του. Αυτός, ο πρωθυπουργός του, οι υπουργοί του, τα στελέχη του Σοσιαλιστικού Κόμματος έχουν κάθε λόγο να «είναι Σαρλί». Οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, που έσπευσαν να συνταχθούν πίσω από την ιμπεριαλιστική κυβέρνηση τι λόγο έχουν;

τιά μας οι ουρανομήκεις κραυγές του Στ. Θεοδωράκη: βάλαμε επικεφαλής στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας τον βραβευμένο ως καλύτερο δημόσιο υπάλληλο. Ο... καλύτερος δημόσιος υπάλληλος δε δίστασε να προβάλει ως δική του την ιδέα της δημιουργίας των ΚΕΠ, που αποδείχτηκε αμέσως ότι ήταν ιδέα του Μπένου, όμως το πιο σοβαρό αποκαλύφθηκε στη συνέχεια. Ο Π. Καρκατσούλης, ο «καλύτερος δημόσιος υπάλληλος», ήταν αποσπασμένος στο Μέγαρο Μαξίμου, με ΦΕΚ που φέρει την υπογραφή του Σαμαρά, και υπηρετούσε στο επιτελείο του στενού συνεργάτη του πρωθυπουργού Δ. Βαρτζόπουλου. Κατόπιν τούτου, ο Θεοδωράκης αναγκάστηκε να χαμηλώσει τους τόνους και ν' αποσύρει τον Καρκατσούλη από την πρώτη γραμμή της ποταμο-προπαγάνδας. Διότι ήταν ο ίδιος ο Θεοδωράκης που έλεγε πως «όσοι ασκούν εξουσία σε γενικές γραμματοειδείς και δημόσιους οργανισμούς δεν θα είναι υποψήφιοι αν δεν περάσουν 4 χρόνια από τη λήξη της θητείας». Δάσκαλε που δίδασκες και λόγο δεν εκράτεις...

Φασισταριά

Αν έβγαине κάποιοι από κάποια φράξια του ΣΥΡΙΖΑ και έλεγε, ας πούμε, ότι οι εκλογές είναι ο δρόμος προς τη δικτατορία του προλεταριάτου (λέμε τώρα), μπορούμε όλοι να φανταστούμε τι θα γινόταν. Δεν θα ήταν μόνο η Βούλτεψη, ο Μπουμπούκος και «τ' άλλα παιδιά» που θα έβγαιναν στα κεραμίδια. Ο ίδιος ο Σαμαράς θα έκανε δήλωση, ενώ ο αστικός Τύπος θα καλούσε τον Τσίπρα να διώξει αμέσως το συγκεκριμένο άτομο από τον ΣΥΡΙΖΑ. Όταν, όμως, βγαίνει ο Βορίδης και κάνει ένα φασιστοχουντικό κήρυγμα, υποστηρίζοντας ότι οι δεξιοί δε θα επιτρέψουν με κάθε τρόπο στον ΣΥΡΙΖΑ να σχηματίσει κυβέρνηση, ακόμη κι αν κερδίσει τις εκλογές, δεν ανοίγει μύτη. Κι αν ρωτήσεις κάποιον, θα σου απαντήσει με μοναδική ευκολία: έλα μωρέ, κάτι πρέπει να πει κι αυτός στους ακροδεξιούς για να μην πάνε στη Χρυσή Αυγή. Κάπως έτσι δεν βοήθησαν και τους νεοφασίς να γιγαντωθούν, δίνοντάς τους βήμα σε τηλεοράσεις, ραδιόφωνα και εφημερίδες και προβάλλοντας ιδιαίτερα το... αντισυστημικό τους έργο;

Την ώρα που ο Σαμαράς και το επιτελείο του κάλυπταν με τη σιωπή τους τον τσεκουροφόρο φασίστα, ο Καραμανλής απαντούσε με μια γεμάτη νόημα δήλωση του Αντώνη στο twitter: «Η Νέα Δημοκρατία του Κωνσταντίνου Καραμανλή έχει μάθει να σέβεται το αποτέλεσμα των εκλογών. Αρχή απaráβατη. Οποιοσδήποτε δεν συμφωνεί, δεν έχει θέση ανάμεσά μας. Και κάτι ακόμη: Δεν αγαπάμε τον τόπο λιγότερο, όσοι αρνούμαστε να κάνουμε τον πατριωτισμό φτηνιάρική πατριδοκαπηλεία με εμφυλιοπολεμικούς τόνους. Η ανοχή σε όσους νιόφερτους παίζουν με τις αρχές και τους κανόνες συμπεριφοράς της Κεντροδεξιάς μας Παράταξης, έχει τα όριά της».

Κάρφαρος

«Υπεύθυνοι για την καταστροφή της χώρας είναι αυτοί που έριξαν την κυβέρνηση Μητσοτάκη». Δηλαδή, ο Σαμαράς. Το είπε η Ντόρα στην κεντρική προεκλογική της συγκέντρωση, παρουσία του Δρακουμέλ μπαμπά της και πλειάδας δεξιών υποψηφίων βουλευτών (πλην του σαμαρικού στρατόπεδου). Και βέβαια, δεν της ξέφυγε. Αλλωστε, στη διάρκεια της ομιλίας της είπε άπειρες φορές το όνομα ΝΔ αλλά ούτε μία το όνομα Σαμαράς, που είναι ο αρχηγός της ΝΔ. Ισως το μητσοτακαίικο να έχει αποφασίσει να την πέσει στον Σαμαρά μετά τη διαγραφόμενη ήττα. Για λογαριασμό του Κυριάκου, μάλλον, γιατί η Ντόρα έχει καεί μια φορά, ενώ δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα βρίσκεται στην επόμενη Βουλή. Μπορεί δηλαδή να την πάθει όπως η Γιαννάκου, η οποία ήταν αυτή που άνοιξε την προεκλογική συγκέντρωση της Μητσοτάκη.

Πολιτική... απόλυση

Ο από το 2002 αρθρογράφος του «Εθνους» Παν Παν (Παναγιώτης Παναγιώτου) απολύθηκε από τη φυλλάδα του Μπόμπολα, διότι ο «κύριος Γιώργος» (Μπόμπολας) του καταλόγισε ότι ως στέλεχος της ΔΗΜΑΡ παρέσυρε τον κυρ-Φώτη (Κουβέλη) να μην ψηφίσει η ΔΗΜΑΡ για πρόεδρο της Δημοκρατίας, με αποτέλεσμα να προκύψουν εκλογές!

Κομματάκι δύσκολο να παρέσυρε ο Παν Παν τον κυρ-Φώτη. Μάλλον ότι δεν κατάφερε να τον μεταπείσει του καταλόγισε ο Μπόμπολας και του έδωσε τα παπούτσια στο χέρι, όπως γίνεται με κάθε στέλεχος επιχείρησης που αποτυγχάνει στον τομέα του.

Απορία

Είναι γνωστό ότι ο Τσίπρας συναντήθηκε με συνδικαλιστές των προποτζήδων, πέταξε κάτι μπηχτές κατά της ιδιωτικοποίησης του ΟΠΑΠ (μήνυμα προς Μελισσανίδη) και δήλωσε ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ «δεν θα επιτρέψει την καζίνοποίηση της χώρας». Ξέρουμε ότι η διαμάχη ανάμεσα στους προποτζήδες και τη διοίκηση του ΟΠΑΠ αφορά το πού θα τοποθετηθούν οι «κουλοχέρηδες» (αλλιώς «φρουτάκια»). Ο ΟΠΑΠ εξαιρεί τα μικρά πρακτορεία και θέλει να λειτουργήσουν λίγα, ενώ οι πράκτορες θέλουν «κάθε γειτονιά και φρουτάκια». Ο ΣΥΡΙΖΑ τι ακριβώς λέει; Έχει διαφορά αν τα «φρουτάκια» μπουν σε κάθε προποτζίδικο από το αν μπουν μόνο στα μεγάλα;

ZOOM

Άλλο κομμουνισμός και άλλο καπιταλισμός με φιλανθρωπία

Οι τελευταίες εικόνες από τη Βενεζουέλα, με τους ανθρώπους να περιμένουν επί ώρες στις ουρές των σούπερ μάρκετ, υπό την επίβλεψη στρατιωτών και αστυνομικών, μπορεί να χαροποιήσαν τους Μπουμπούκους της ΝΔ, που βρήκαν μια ευκαιρία να κάνουν αρνητική προπαγάνδα κατά του ΣΥΡΙΖΑ, θλίζουν όμως τους προοδευτικούς ανθρώπους, πολλοί από τους οποίους προσπαθούν να καταλάβουν τι ακριβώς συνέβη και ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα» εμφανίζει ένα τέτοιο χάλι.

Με λίγες λέξεις, η απάντηση είναι απλή: τα φαινόμενα που παρατηρούνται τελευταία στη Βενεζουέλα είναι αναμενόμενα, γιατί η Βενεζουέλα δεν είναι μια σοσιαλιστική χώρα, αλλά μια καπιταλιστική χώρα ιδιαίτερα χαμηλού επιπέδου ανάπτυξης, η κυβέρνηση της οποίας εφάρμοσε μια πολιτική φιλανθρωπίας, η οποία απέχει πολύ από το να παρομοιαστεί με το λεγόμενο «κράτος πρόνοιας» των ανεπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών.

Η Βενεζουέλα ως χώρα έχει ένα μεγάλο προσόν: ανήκει στην πρώτη εξαδά των μεγαλύτερων πετρελαιοπαραγωγών χωρών της γης. Αυτό επιτρέπει στην κυβέρνησή της να έχει ένα σημαντικό εθνικό έσοδο. Με όπλο αυτό το έσοδο, ο Τσάβες αρχικά και ο Μαδούρο μετά το θάνατο του Τσάβες έχτισαν ένα υποτυπώδες «κράτος πρόνοιας», που για μια λατινοαμερικάνικη χώρα ήταν αναμφισβήτητο ένα σημαντικό βήμα μπροστά. Εφτιαξαν συσσίτια για τους άνεργους και τους πεινασμένους, ένα υποτυπώδες σύστημα υγείας για να μη θερίζουν τον κόσμο οι αρρώστιες και ένα εκπαιδευτικό σύστημα.

Όμως ο σοσιαλισμός, η κατώτερη βαθμίδα του κομμουνισμού, δεν είναι «καπιταλισμός με συσσίτια, γιατρούς και δασκάλους». Γιατί αυτό είναι το σύστημα της Βενεζουέλα, μετά την αναρρίχηση του Τσάβες στην εξουσία. Ο καπιταλισμός στη χώρα παρέμεινε αλώβητος. Οι εθνικοποιήσεις που έκανε το καθεστώς Τσάβες ήταν περιορισμένες. Ακόμη και στον τομέα της εξόρυξης πετρελαίου, εθνικοποιήθηκε μόνο το 60% της γεώτρησης Ορινόκο, που παράγει το 20% του πετρελαίου της χώρας. Ο ιδιωτικός καπιταλιστικός τομέας όχι μόνο παρέμεινε ισχυρός, αλλά αύξησε τη δύναμή του σε σχέση με το δημόσιο τομέα.*

Το τρίπτυχο του βενεζουελάνικου καθεστώτος όλ' αυτά τα χρόνια είναι: αστικός κοινοβουλευτισμός - καπιταλισμός με έναν σχετικά εκτεταμένο κρατικό οικονομικό τομέα - στοιχειώδης κοινωνική πολιτική. Μιλάμε, δηλαδή, για καραμπινάτο καπιταλισμό, στην οικονομική βάση και το πολιτικό εποικοδόμημα. Και μάλιστα καπιταλισμό τριτοκοσμικού τύπου, με εξαίρεση την κοινωνική πολιτική, η οποία έτεινε (τηρουμένων των αναλογιών) προς τα σοσιαλδημοκρατικά δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα.

Το καθεστώς Τσάβες δεν χτύπησε τον ιδιωτικό καπιταλισμό, αλλά επεδίωξε ένα συμβιβασμό ανάμεσα σ' αυτόν και την κλίκα που διαχειριζόταν το κράτος. Τα στενά όρια των εθνικοποιήσεων επέτρε-

παν μόνο τον εξωραϊσμό των κοινωνικών αντιθέσεων μέσω της κοινωνικής πολιτικής. Και βέβαια, το πέρασμα κάποιων τομέων της οικονομίας στο κράτος δεν αποτελεί σοσιαλιστικό μέτρο. Μπορεί κάλλιστα να είναι καπιταλιστικό. Το παράδειγμα των μπουσθικών καθεστώτων στη Μέση Ανατολή, του θεοκρατικού καθεστώτος στο Ιράν και του «κομμουνιστικού» καθεστώτος στην Κίνα, χώρες όπου το σύνολο της σημαντικής παραγωγικής και οικονομικής δραστηριότητας ασκείται από το κράτος, μας δίνει ένα μέτρο για ν' αντιληφθούμε ότι η κρατικοποίηση δεν είναι σοσιαλισμός. Ο σοσιαλισμός προϋποθέτει την κρατικοποίηση ως πρώτο βήμα για την κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής, όμως η κρατικοποίηση δεν είναι σοσιαλισμός.

Η κρατική κοινωνική πολιτική, από την άλλη, περιττεύει να πούμε ότι δεν είναι σοσιαλισμός. Είναι αστική κοινωνική πολιτική με στόχο την απόσπαση της εργατικής και λαϊκής συναίνεσης. Σε χώρες όπως η Βενεζουέλα, μάλιστα, αυτή η κοινωνική πολιτική αποδείχτηκε απαραίτητη για τη διατήρηση στην εξουσία της κυβερνώσας πολιτικής κλίκας και του εκτεταμένου μηχανισμού της. Μέσω της κοινωνικής πολιτικής εξασφαλιζόταν όχι μόνο η συναίνεση έναντι του συστήματος, αλλά και η ψήφος στις εκλογές.

Αυτά τα καθεστώτα, όμως, έχουν αρχή και τέλος. Ειδικά αν στηρίζονται σε ένα μόνο προϊόν, όπως το πετρέλαιο στην περίπτωση της Βενεζουέλας. Με το που εμφανίστηκε η κρίση, με την κατάρρευση των διεθνών τιμών του πετρελαίου, το βενεζουελάνικο καθεστώς πρώτα άρχισε να «λαχανιάζει» και μετά άρχισε να καταρρέει. Το «λαχανίασμα» είχε φανεί από τις τελευταίες εκλογές ήδη, όταν ο διάδοχος του Τσάβες, Μαδούρο, μόλις που κατάφερε να εκλεγεί, ενώ ο υποψήφιος της δεξιάς αντιπολίτευσης Καπρίλτες τον χτύπησε στα ίσια, χρησιμοποιώντας κι αυτός έναν λαϊκίστικο λόγο, με επίκληση της ταπεινής καταγωγής του (πριν γίνει μεγάλος και τρανός).

Το καθεστώς Τσάβες αρκέστηκε στη λεία της εξουσίας, την οποία εξασφάλιζε με την κοινωνική πολιτική, τη χρηματοδότηση της οποίας εξασφάλιζε το πετρέλαιο. Δεν ενδιαφέρθηκε ν' αναπτύξει ολόπλευρα την οικονομία της χώρας. Τυπική συμπεριφορά καθεστώτος χαμηλής ανάπτυξης καπιταλιστικής χώρας, η οποία δε βγαίνει από τον καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, αλλά εντάσσεται σ' αυτόν. Αυτός ο διεθνής καπιταλιστικός καταμερισμός της εργασίας γονατίζει τώρα τη Βενεζουέλα. Το πιθανότερο είναι να εκθρονίσει το τσαβικό καθεστώς, προηγούμενως όμως θα έχει «λιώσει» τον βενεζουελάνικο λαό. Οι τσαβιστές θα παραδώσουν το λαό στην αστική αντιπολίτευση γονατισμένο, εξαθλιωμένο, έτοιμο να δεχτεί τα πάντα για ένα πιάτο φαί. Και θα έχουν συκοφαντήσει την υπόθεση του σοσιαλισμού, σκορπώντας νέφη απογοήτευσης και ακόμη βαθύτερη σύγχυση στον προοδευτικό κόσμο σε όλο τον κόσμο.

Πώς διάολο συνέβη και ονομάστηκε σοσιαλισμός (και μάλιστα του 21ου αιώ-

να) αυτή η καραμπινάτη αστική-σοσιαλδημοκρατική διαχείριση; Τις ρίζες πρέπει να τις ψάξουμε στη ρεβιζιονιστική αντεπανάσταση της δεκαετίας του '50. Τότε διαστρεβλώθηκε ο σοσιαλισμός ως έννοια («σοσιαλιστικού προσανατολισμού» βαφτίστηκαν ακόμη και τα μπουσθικά καθεστώτα), τότε θόλωσε η ίδια η θεωρία. Η δεκαετία του '90 δεν έφερε μόνο την κατάρρευση των καθεστώτων του παλινорθωμένου καπιταλισμού, αλλά και καινούργια νέφη σύγχυσης. Όλες οι σοσιαλδημοκρατικές κοπής θεωρίες κριτικής του πραγματικού σοσιαλισμού απέκτησαν ξεφνικά υπόσταση. Επενδύθηκαν με ψευδοεπαναστατικές απόψεις που παράγονταν με το κιλό στα πανεπιστήμια της Δύσης και δημιούργησαν ένα καινούργιο θεωρητικό μείγμα.

Αυτό το θεωρητικό μείγμα, το οποίο βρισκόταν σε πλήρη ρήξη με τη θεωρία και την πράξη του σοσιαλισμού, έφτασε να παρουσιάζει ακόμη και τον τσαβισμό ως σοσιαλισμό! Κι ας μην είχε τα στοιχειώδη γνωρίσματα του σοσιαλισμού: εργατική εξουσία - απαλλοτρίωση των καπιταλιστών - ολόπλευρη ανάπτυξη της οικονομίας - παγκρατικό σχέδιο και έλεγχος στην παραγωγή και την κατανάλωση - έκρηξη της παραγωγικότητας της κοινωνικής εργασίας - έξοδος από τον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας. Είναι δυνατόν να είναι σοσιαλισμός ένα σύστημα που δεν έχει όλ' αυτά (ή μάλλον τουλάχιστον αυτά); Και όμως, βαφτίστηκε σοσιαλιστικό το τσαβικό καθεστώς, που δεν είχε κανένα από τα βασικά γνωρίσματα του σοσιαλισμού.

Τόνοι μελανιού χύθηκαν για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, για να κάνουν το μαύρο άσπρο. Ντροπιασμένες ιδέες παρουσιάστηκαν με αξιώσεις νέων θεωρητικών προσεγγίσεων. Κι όσοι δε συμμεριστήκαμε τα περί «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα» κατηγορηθήκαμε ως μίζεροι, κολλημένοι και τα παρόμοια.

Όχι, δεν επιχαίρουμε για τα βάσανα ενός λαού. Δραττόμεθα, όμως, της ευκαιρίας για να πούμε πως ο σοσιαλισμός είναι μια επιστημονική υπόθεση (ως επιστημονικό σοσιαλισμό δεν τον όρισε ο Μαρξ;) και δεν μπορεί ν' αφήνουμε κάθε κομπογιαννίτη (στην καλύτερη περίπτωση) να σερβίρει ό,τι του κατέβει, ό,τι βλέπει μπροστά του και το θεωρεί ελκυστικό, επειδή σώνει και καλά πρέπει να βρει ένα «θαύμα» για να δικαιολογήσει την πολιτική του. Καιρός να επιστρέψουμε στις επιστημονικές ρίζες της θεωρίας μας.

Πέτρος Γιώτης

* Περισσότερα στοιχεία για την πολιτική του καθεστώτος Τσάβες μπορείτε να βρείτε στη σειρά άρθρων της «Κόντρας» με τίτλο: Ο χαρακτήρας της «μπολιβαριανής επανάστασης» του Τσάβες (αρ. φύλλων 491-493), στο άρθρο με τίτλο: Πίσω από τη βιτρίνα της κοινωνικής δημιουργίας (αρ. φύλλου 722) και στο άρθρο με τίτλο: «Πολεμικός κομμουνισμός» ή χρεοκοπημένη σοσιαλδημοκρατία; (αρ. φύλλου 776). Απ' αυτά τα άρθρα έχουν αντληθεί τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται σ' αυτό το σημείωμα.

Μεθοδεύονται διαγραφές φοιτητών με δική τους υπεύθυνη δήλωση

Στο εκπαιδευτικό δίκτυο alfavita διαβάσαμε καταγγελία φοιτητή του ΕΚΠΑ, σύμφωνα με την οποία το Πανεπιστήμιο της Αθήνας με διοίκηση Φορτσάκη (για να μην ξεχνιόμαστε) προχώρησε σε μια ύπουλη μεθόδευση αποδοχής από τους ίδιους τους φοιτητές της διαγραφής τους από το Πανεπιστήμιο σε περίπτωση που υπερβούν τον προβλεπόμενο από τους νόμους Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου ανώτατο χρόνο σπουδών.

Το Πανεπιστήμιο υποχρεώνει τους φοιτητές να υπογράψουν μια ιδιότυπη υπεύθυνη δήλωση διαγραφής τους με δική τους ευθύνη, την οποία έχει ενσωματώσει μέσα στη φόρμα ηλεκτρονικής δήλωσης μαθημάτων.

Συγκεκριμένα, της δήλωσης μαθημάτων προηγείται ενημέρωση του φοιτητή στις σχετικές διατάξεις που αφορούν στην απώλεια της φοιτητικής ιδιότητας, όπως αναφέρονται στο άρθρο 80 παρ. 9α, β, γ, δ και ε του Ν.4009/2011 (ΦΕΚ 195 Α΄) (νόμος Διαμαντοπούλου), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 9 του Ν. 4283/2014 (ΦΕΚ 189 Α΄) (νόμος Αρβανιτόπουλου).

Στη συνέχεια ακολουθεί η ανάληψη ευθύνης με τις εξής προτάσεις:

«Ενημερώθηκα και δηλώνω υπεύθυνα ότι μου γνωστοποιήθηκαν οι ανωτέρω διατάξεις.

Με προσωπική μου ευθύνη (η επιλογή μου επέχει θέση Υπεύθυνης Δήλωσης) προβαίνω στη διαδικασία δήλωσης μαθημάτων για την τρέχουσα περίοδο».

(Ακολουθεί η δήλωση μαθημάτων).

Η διοίκηση Φορτσάκη έχει επιλέξει αυτή τη βρόμικη μέθοδο, παρά το γεγονός ότι ακόμη και οι Σύνοδοι των Πρυτάνεων είχαν αντιταχθεί στη διαγραφή των «αιώνιων φοιτητών» και η πανεπιστημιακή κάστα υποτίθεται ότι αναζητά τρόπους, ζητώντας τη συναίνεση του υπουργού Παιδείας, για να αποφύγει τις άμεσες διαγραφές.

Θέλει, με τον τρόπο αυτό να αποσπάσει εκβιαστικά από τους φοιτητές τη συναίνεσή τους στη διαγραφή τους, εφόσον υπερβούν τα χρονικά όρια στις σπουδές που θέτουν οι νόμοι και να αποφύγει τις εκ των υστέρων διαμαρτυρίες.

Αδίστακτος ο Λοβέρδος

Προκειμένου να βρίσκεται καθημερινά στη δημοσιότητα, μπας και ψηφιστεί από ψηφοφόρους που κρίνουν με τέτοια ποταπά και γελοία κριτήρια ψευτο-εντυπωσιασμού, επιδιώκοντας ως εκεί που δεν παίρνει την προσωπική του προβολή ο Λοβέρδος υπογράφει Υπουργικές Πράξεις της τελευταίας στιγμής.

Αυτή τη φορά πήρε το ψαλίδι και κόβει και ράβει στο πόδι τις διδακτικές ώρες και την ύλη στο Δημοτικό, προκειμένου να βάλει ουρανοκατέβατη τη «μελέτη» στην πρωινή ζώνη, για να υλοποιηθεί, ω του θαύματος, η περίφημη διακήρυξή του «η τσάντα στο σχολείο»! Κενά μπορεί να υπάρχουν ακόμη και τώρα, οι δάσκαλοι του ολοήμερου να μετακινήθηκαν στην πρωινή ζώνη στα σχολεία ΕΑΕΠ (Ενιαίου Αναμορφωμένου Εκπαιδευτικού Προγράμματος), προκειμένου να κλείσουν τρύπες, τμήματα να συγχωνεύονται ώστε να εξοικονομηθούν εκπαιδευτικοί με δραματικές συνέπειες για τη μαθησιακή διαδικασία, παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να εγκαταλείπονται χωρίς στήριξη στα γενικά σχολεία, τα αναλυτικά προγράμματα, τα σχολικά βιβλία, ο τρόπος διδασκαλίας της εκπαιδευτικής διαδικασίας να αποτελούν συστατικό πυρήνα του αστικού σχολείου των δεξιοτήτων, κ.λπ., ο Λοβέρδος, όμως, το χαβά του.

Επτά ημέρες πριν τις εκλογές (στις 19 του Γενάρη), ο υπουργός Παιδείας δημιουργεί και πάλι αλαλούμ και σύγχυση στα σχολεία. Υπέγραψε ΥΑ, σύμφωνα με την οποία για τη σχολική χρονιά που διανύουμε και για τρεις περίπου μήνες(!) (από τις 2 Μαρτίου μέχρι τη λήξη των μαθημάτων) «θα εφαρμοστεί πιλοτικά η μελέτη και εμπέδωση των μαθημάτων Γλώσσα, Μαθηματικά και Φυσική στο Ωρολόγιο Πρόγραμμα της Υποχρεωτικής Πρωινής Ζώνης των 35 ωρών των Δημοτικών Σχολείων που εφαρμόζουν το Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα (ΕΑΕΠ) με την κατά τη δυνατή ολοκλήρωση στο σχολείο των εργασιών ώστε να απαλλάσσονται οι μαθητές από τις “κατ’ οίκον” εργασίες...».

Και πως θα γίνει αυτό, σύμφωνα με τον μαθητευόμενο μάγο Λοβέρδο;

«Θα διατίθεται είτε μέρος της διδακτικής ώρας των ανωτέρω γνωστικών αντικειμένων είτε ολόκληρη διδακτική ώρα ημερησίως και μέχρι 5 ώρες την εβδομάδα συνολικά» για τη «μελέτη και εμπέδωση», που θα «υλοποιείται από τον δάσκαλο της τάξης ή από άλλον εκπαιδευτικό ΠΕ 70».

Κρατήστε μικρό καλάθι

Οι δημόσιοι υπάλληλοι, και στην περίπτωση μας οι εκπαιδευτικοί, είναι ένας προνομιακός χώρος ψηφοφόρων για τους Μαυρογιαλούς του ΣΥΡΙΖΑ, καθότι έχουν ταλαιπωρηθεί αφάνταστα αυτά τα τελευταία πέντε μνημονιακά χρόνια με μειώσεις μισθών, πάγωμα διορισμών, απολύσεις, τρομοκρατικές πειθαρχικές διώξεις, αξιολόγηση, συκοφαντική δυσφήμιση, ενώ πολλές φορές απετέλεσαν και τον αποδιοπομπαίο τράγο, στις πλάτες του οποίου επιχειρήθηκε από τις μνημονιακές κυβερνήσεις να φορτωθούν όλα τα δεινά.

Γι’ αυτό, όλη αυτή την περίοδο στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που είναι αρμόδια για θέματα Παιδείας, δίνουν απανωτές συνεντεύξεις με διαβεβαιώσεις για το τι θ’ αλλάξει στην εκπαίδευση εάν ο ΣΥΡΙΖΑ σχηματίσει κυβέρνηση.

Και τι δεν έχουμε ακούσει! Από υποσχέσεις για άμεση κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων που αφορούν στην Παιδεία, κατάργηση της διαθεσιμότητας, επαναπρόσληψη όλων των διοικητικών υπάλληλων των ΑΕΙ που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα, μέχρι επανασύσταση όλων των ειδικοτήτων της ΤΕΕ που καταργήθηκαν και επαναπρόσληψη όλων των διαθέσιμων και απολυμένων. Από κατηγορηματικές δηλώσεις για άμεση κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, των πανελλαδικών εξετάσεων της Α΄ και Β΄ Λυκείου, διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών με κατάργηση του ΑΣΕΠ για το διορισμό στην εκπαίδευση, μέχρι την κατάργηση του ανώτατου ορίου φοίτησης στις πανεπιστημιακές σχολές (v+2) που επιβάλλει τη διαγραφή των

φοιτητών, την κατάργηση των Συμβουλίων διοίκησης των ΑΕΙ, την επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου, κ.λπ.

Οι συνεχείς κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ όλο το προηγούμενο διάστημα, που οδήγησαν σε θέσεις «ρεαλιστικές» και «κοστολογημένες», η στάση του σε θέματα ελάσσονα σχετικά, που αφορούσαν σύγκρουση με εγχώρια καπιταλιστικά συμφέροντα (π.χ. γήπεδο ΑΕΚ, Σκουριές), είναι ένα καλό μάθημα παραδειγματισμού για το τι θα πράξει τελικά αυτό το κόμμα όταν καθίσει στην εξουσιαστική πολυθρόνα. Οι διαφοροποιήσεις, λοιπόν, των στελεχών του στις δημόσιες δηλώσεις τους έχουν την εξήγησή τους, πέρα από τη σκόπιμη ασάφεια των προγραμματικών θέσεων.

Πάρτε ακόμη ένα μικρό παράδειγμα από τις διακηρύξεις σε θέματα εκπαίδευσης: Όπως όλοι ξέρουμε ο νόμος 4009/2011, γνωστός και ως νόμος Διαμαντοπούλου, έβαλε την ταφόπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Στις προγραμματικές θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την Παιδεία αναφέρεται ως ένας από τους «εφαρμοστικούς νόμους του μνημονίου για την Παιδεία», που «καταργούν επί της ουσίας το άρθρο 16 του συντάγματος» και «έχουν ταξικό πρόσημο, εντάσσονται πλήρως στο πλαίσιο της νεοφιλελεύθερης ευρωπαϊκής στρατηγικής για την εκπαίδευση, συρρικνώνουν και μετατρέπουν τη Δημόσια Εκπαίδευση σε προνόμιο για λίγους ενώ προετοιμάζουν το μεγάλο ξεπούλημα της περιουσίας της, δημιουργώντας “χώρο” για ιδιωτικές επενδύσεις».

Εξειδικεύοντας τη θέση αυτή, ο Τάσος Κουράκης,

συντονιστής του τομέα Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ δηλώνει κατηγορηματικά: «Ο νόμος 4009/11, γνωστός ως νόμος Διαμαντοπούλου, ο οποίος ισχύει σήμερα για την ανάδειξη των διοικήσεων των ΑΕΙ, είναι ένας βαθύτατα αντιδημοκρατικός νόμος, τον οποίο πρόκειται να καταργήσουμε και να τον αντικαταστήσουμε με έναν νέο μεταβατικό νόμο που θα ενισχύσει τον δωρεάν και δημόσιο χαρακτήρα της ανώτατης και ανώτερης εκπαίδευσης, θα αποκαταστήσει την αυτοτέλειά της και θα επαναφέρει την δημοκρατική λειτουργία της».

Στο ίδιο μήκος κύματος η Εφη Καλαμαρά, υπεύθυνη του τομέα Παιδείας, αναφερόμενη στα άμεσα μέτρα του ΣΥΡΙΖΑ στην εκπαίδευση, λέει τα εξής:

«1) Κατάργηση, άμεση, του νόμου 4009 (Νόμος Διαμαντοπούλου). Θα καταρτιστεί νέος νόμος πλαίσιο ύστερα από διάλογο.

2) Κατάργηση των Συμβουλίων Ιδρύματος. Θέμα χρόνου αν θα αλλάξει ο τρόπος εκλογής νέων πρυτανικών αρχών στο ΕΚΠΑ που είναι σε λίγο καιρό.

3) Κατάργηση του χρονικού ορίου φοίτησης, (v+2). Δεν θα υπάρξει ορισμένος χρόνος για να τελειώσει κάποιος την σχολή του.

4) Αποκατάσταση του πανεπιστημιακού Ασύλου.

5) Επανασύσταση συλλογικών Οργάνων με τη συμμετοχή και των φοιτητών με ποσόστωση.

6) Ανάκληση των διαγραφών φοιτητών, όπου έχουν γίνει.

7) Αποκατάσταση της αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ».

Μα πριν σβήσει ο απόηχος αυτών των διακηρύξεων έρχεται ο Τσίπρας για να βάλει τα πράγματα στη θέση τους: «Αρκετά ταλαιπωρήθηκε το Δημόσιο Πανεπιστήμιο από την εκδικητική στάση του υπ. Παιδείας. Με διάλογο αλλαγή του νόμου 4009/11 της Α. Διαμαντοπούλου».

Ωραία, λοιπόν! Όχι άμεση κατάργηση του νόμου 4009/2011 και στη συνέχεια διάλογος για την κατάρτιση νέου νόμου, αλλά «αλλαγή του με διάλογο»!

Γι’ αυτό και βγήκε η φράση Άννα πανηγυρίζοντας ότι διακιώνεται.

Συμπέρασμα: Όταν στρατηγικός στόχος του ΣΥΡΙΖΑ είναι η διαχείριση του καπιταλισμού στο πλαίσιο της ΕΕ, όπου η σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή είναι όρος απαράβατος, δεν υπάρχουν περιθώρια «παροχών» με οικονομικό αντίκτυπο. Όταν η ευρωπαϊκή στρατηγική επιτάσσει συρρίκνωση του δημόσιου τομέα, απεμπλοκή του κράτους από τις δαπάνες για τα κοινωνικά αγαθά (Παιδεία, Υγεία, Ασφάλιση), επικράτηση της επιχειρηματικής αντίληψης (ιδιωτικοποίηση) σε τομείς προσφοράς κοινωνικών αγαθών (π.χ. Πανεπιστήμια) δεν υπάρχουν περιθώρια για τζιριτζάντζουλες. Ακόμη και η περιβόητη κατάργηση της αξιολόγησης θα τα βρει σκούρα, αφού διακηρυγμένη στρατηγική της ΕΕ είναι η εφαρμογή της «ανταγωνιστικότητας», «ανταποδοτικότητας» σε όλους τους τομείς και η δραστική μείωση του δημόσιου τομέα, ενώ η «κινεζοποίηση» της εργαζόμενης κοινωνίας για να διατηρηθεί και μακροημερεύσει χρειάζεται τη στρατηγική του φόβου.

Ναι στους μπάτσους, όχι στην Ολυμπιακή

«Τέλος, ζητήθηκε από τους Αστυνομικούς να ψηφίσουν χωρίς φόβο. Ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν θα τους αποπλίσσει, αλλά **θα τους εξοπλίσει υλικοτεχνικά και θεσμικά**, διασφαλίζοντάς τους από τους κινδύνους που διατρέχουν. Τα περί αφοπλισμού της Αστυνομίας είναι μία προπαγανδιστική τακτική της κυβέρνησης να τρομοκρατήσει τόσο τους Αστυνομικούς, όσο και την κοινωνία».

Όχι που θ’ άφηνε τη μπατσαρία βορά στα νύχια του Σαμαρά, του Καμμένου και του Μιχαολιάκου. «Αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ στην οποία συμμετείχαν ο βουλευτής Δημήτρης ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, επικεφαλής της ΕΕΚΕ Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και υποψήφιος στη Β΄ Αθήνας, καθώς και ο Τάσος ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, συντονιστής του Τμήματος Σωμάτων Ασφαλείας του κόμματος και υποψήφιος στη Β΄ Αθήνας, συναντήθηκαν με το προεδρείο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων (ΠΟΑΣΥ), στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ» (για τα κακά ελληνικά δε φταίμε

εμείς) και έδωσε όλες τις απαραίτητες διαβεβαιώσεις, όπως ενημερωθήκαμε από εκτενή ανακοίνωση που διένειμε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ.

Το καλαμπούρι: «Το προεδρείο της ομοσπονδίας των Αστυνομικών, εξέφρασε τη δυσaréσκεία του για τη μέχρι σήμερα απαιξωτική στάση των κυβερνήσεων απέναντι στους Αστυνομικούς και τα προβλήματά τους και κατέθεσαν το διεκδικητικό τους πλαίσιο».

Και η πρόκληση: «Η αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ δήλωσε ότι θέση του κόμματος που έχει εκφραστεί στη Βουλή, είναι η πλήρης υλοποίηση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας που αφορά την αποκατάσταση των αποδοχών των ενστόλων. Η θέση του κόμματος για το ΤΕΑΠΑΣΑ είναι η κατάργηση του άρθρου 220, που είχε διατυπωθεί κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου. Γι αυτό το θέμα ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κατέθεσε τροπολογία στη Βουλή, ζητώντας την αναστολή του νόμου κατά 6 μήνες ώστε να αντιμετωπιστεί σε νέα βάση από την κυβέρνηση της

αριστεράς».

Για τα τεράστια πετσοκόμματα στους εργαζόμενους του δημοσίου και τους συνταξιούχους δεν αναλαμβάνει καμιά δέσμευση ο ΣΥΡΙΖΑ, θεωρώντας φαίνεται δεδομένη την πλειονότητα των ψήφων τους. Για τους μπάτσους, όμως, που με την προκλητική απόφαση του ΣτΕ εξαιρούνται (μαζί με τους караβανάδες και τους δικαστές) από το πετσόκομμα, αναλαμβάνει δέσμευση να ικανοποιήσει το αίτημά τους.

Όπως είπε και ο Τσίπρας στη συζήτηση στο twitter, «θα κάνουμε όχι αυτά που θέλουμε, αλλά αυτά που μπορούμε». «Μπορούν» για τους μπάτσους, όχι για τους εργαζόμενους. Όπως «δεν μπορούν» να ικανοποιήσουν και κάποιες όχι και τόσο μακρινές «δεσμεύσεις» τους. Όταν ο Τσίπρας ρωτήθηκε αν θα ανασυστήσει την Ολυμπιακή, απάντησε: «Δε θέλουμε να κοροϊδεύουμε κανένα. Για αυτό θα χρειαζόνταν κάποια εκατομμύρια, που τώρα δεν διατίθενται. Συνεπώς δεν υπάρχει, τουλάχιστον στο άμεσο διάστημα, αυτή η δυνατότητα».

Αίτηση αναθεώρησης κατέθεσε στο Ελεγκτικό Συνέδριο ο Αλαφούζος

Να μπει τέλος στο σκάνδαλο της χρηματοδότησης των καπιταλιστών των ΠΑΕ

Στις 19 Γενάρη, τελευταία μέρα της προθεσμίας που είχε, η πλευρά Αλαφούζου κατέθεσε αίτηση αναθεώρησης ενώπιον της Μείζονος Εφταμελούς Σύνθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ζητώντας την ακύρωση της απόφασης του VI Τμήματος, το οποίο -όπως προηγουμένως και το Ε' Κλιμάκιο- έκρινε παράνομη τη σύμβαση με την οποία η Περιφέρεια ΑΠΟ, για να επεκτείνει το γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας (νέες κερκίδες και σουίτες).

Η ημερομηνία συζήτησης της αίτησης του Αλαφούζου δεν έχει ακόμα οριστεί, όμως πρέπει από τώρα να επισημανθούν κάποια πράγματα.

Το Ε' Κλιμάκιο του ΕΣ, με μια νομικά εμπεριστατωμένη απόφασή του, έκρινε ότι πέραν των άλλων εγείρεται και «χοντρός» συνταγματικό κώλυμα, διότι η αρμοδιότητα κατασκευής αθλητικών έργων ανήκει στην κεντρική διοίκηση (γενική γραμματεία Αθλητισμού), η οποία μπορεί μεν να τη μεταβιβάσει στις περιφέρειες, αλλά μόνο υπό τον όρο ότι μεταφέρει και τους αναλογούντες πόρους προκειμένου να ασκηθεί αυτή η αρμοδιότητα, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα.

Το VI Τμήμα έκανε πίσω απ' αυτή την τοποθέτηση. Προκειμένου να βγάλει λάδι το νόμο 4258/2014, έκρινε συμβατή με το σύνταγμα τη μεταβίβαση στις περιφέρειες αυτής της αρμοδιότητας, χωρίς τους αναγκαίους πόρους, κατα-

φεύγοντας σε μια προδήλως αβιάσιμη ερμηνεία: χαρακτηρίζει τα αθλητικά έργα που χρηματοδοτούν οι περιφέρειες τοπικά! Η αθλητική πολιτική, όμως, είναι εθνική, όχι τοπική. Και όπως σωστά επισημαίνει η μειοψηφία του VI Τμήματος, αν η πολιτική χρηματοδότησης αθλητικών έργων χαρακτηριστεί τοπική, τότε θα προκύψουν ανισότητες, κάποιοι θα είναι ευνοημένοι και κάποιοι αδικημένοι.

Όμως, μολονότι έκανε πίσω στο συγκεκριμένο ζήτημα, το VI Τμήμα δεν ενέκρινε τη σύμβαση Περιφέρειας-Αλαφούζου, γιατί προσκρούει στον ίδιο το νόμο 4258/2014, η σχετική διάταξη του οποίου (άρθρο 25) προβλέπει ρητά ότι σκοπός της είναι «η επιχορήγηση, μεταξύ άλλων, των αθλητικών σωματείων για την επίτευξη του σκοπού τους, ήτοι την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού». Εδώ, όμως, πρόκειται για ένα γήπεδο που ανήκει μεν σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο, η χρήση του όμως έχει παραχωρηθεί εξ ολοκλήρου σε μια ανώνυμη εταιρία, η οποία το χρησιμοποιεί για τους αγώνες της ποδοσφαιρικής της ομάδας. Αν θέλουν οι ΠΑΕ να βελτιώσουν τις εγκαταστάσεις τους, ώστε ν' ανταποκρίνονται στα στάνταρ που τίθενται για τις εθνικές και διεθνείς διοργανώσεις, αυτό «αποτελεί υποχρέωση των ιδίων και δεν συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογεί αποκλίσεις από την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής δια-

χείρισης». Αναφέρει ακόμη το σκεπτικό της απόφασης του VI Τμήματος, ότι οι διατάξεις του ίδιου νόμου «προτάσσουν ως επιλογή τη μετεγκατάσταση των μεγάλων αθλητικών υποδομών που βρίσκονται εντός των πόλεων».

Επειδή πολλά έχουν δει τα μάτια μας, επειδή η Δούρου έκανε πλάτες στον Αλαφούζο, αποφεύγοντας να παραστεί ως Περιφέρεια στο VI Τμήμα και να υποστηρίξει την απόφαση του Ε' Κλιμακίου και επειδή όλα δείχνουν ότι προτίθεται να κρατήσει την ίδια στάση και ενώπιον της Μείζονος Εφταμελούς Σύνθεσης, γιατί θέλει ο Αλαφούζος να πάρει τα λεφτά που του χάρισε η διοίκηση

Σγουρού, επανερχόμαστε προειδοποιώντας: να τελειώνουμε, επιτέλους, με το σκάνδαλο της χρηματοδότησης των καπιταλιστών των ΠΑΕ από τις Περιφέρειες ή οποιονδήποτε άλλο δημόσιο φορέα. Το σύνταγμα είναι σαφές, ακόμη και ο νόμος 4258/2014 είναι σαφής: χρηματοδότηση αθλητικών εγκαταστάσεων επιτρέπεται μόνο για αθλητικά σωματεία και όχι για ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρίες. Και το γήπεδο της Λεωφόρου και το γήπεδο που (λέει ότι) θέλει να φτιάξει ο Μελισσανίδης δεν έχουν καμιά σχέση με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Αυτό το σκάνδαλο πρέπει να σταματήσει τώρα.

Τέσσερα χρόνια χωρίς τον Γιώργο Μαλάμη

τις δικές τους εμπειρίες από τη συνεργασία τους.

Στη μνήμη του Γιώργου, ο αδελφός του Κατάκαλος Μαλάμης προσφέρει στην «Κόντρα», την εφημερίδα του, 200 ευρώ.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια χωρίς τον Γιώργο Μαλάμη. Το σεμνό και αθόρυβο αγωνιστή, που έφυγε τόσο πρόωρα, μόλις στα 47 του χρόνια. Ο Γιώργος είναι πάντοτε ανάμεσά μας ως σύντροφος, όχι με καμιά μεταφυσική έννοια, αλλά με την έννοια του συντρόφου που πάντοτε είχε κάτι να πει. Είμαστε σίγουροι ότι το ίδιο ισχύει και για τους συναδέλφους του, γιατρούς και νοσηλεύτες, που έχουν τις δικές του μνήμες,

Υποθέσεις του παρασκήνιου

Δεύτερο χτύπημα Αβραμόπουλου κατά την προεκλογική περίοδο. Το πρώτο χτύπημα ήταν η δήλωσή του αμέσως μετά την τρίτη, άγονη ψηφοφορία για την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας, με καθαρά εθνικοεθνικό-υπερκομματικό περιεχόμενο, κόντρα στην επίσημη γραμμή της ΝΔ. Ενώ, λοιπόν, δεν έχει κάνει καμιά δήλωση στήριξης του Σαμαρά, ο οποίος τον έκανε Επίτροπο, είπε στο κολέγιο των Επιτρόπων κάτι περί ανάγκης να υπάρξει «ευελιξία στην τήρηση του Συμφώνου Σταθερότητας για τις χώρες του Νότου» και φρόντισε αμέσως να διαρρεύσει αυτή την άνευ ουσίας παρέμβασή του.

Σαν έτοιμος από καιρό, ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να εκδώσει ανακοίνωση-ύμνο στον Αβραμόπουλο: «Η δήλωση του έλληνα επιτρόπου κ. Αβραμόπουλου, ο οποίος τόνισε ότι πρέπει να υπάρξει ευελιξία ως προς την τήρηση του Συμφώνου Σταθερότητας για τις χώρες του νότου, συνιστά μια σημαντική παρέμβαση, την οποία θα έπρεπε η ίδια η ελληνική κυβέρνηση να έχει κάνει εδώ και καιρό. Αντί για αυτό, ο

κ. Σαμαράς τόσο εντός, όσο και εκτός της χώρας στήριζε και στηρίζει τους πιο σκληρούς όρους λιτότητας, οι οποίοι στραγγαλίζουν την ελληνική οικονομία».

Τσουρουφλισμένος ο Σαμαράς, επεδίωξε μια συνάντηση με τον Αβραμόπουλο, προσπαθώντας να πάρει και απ' αυτόν μια δήλωση στήριξης. Η συνάντηση έγινε, αλλά βγαίνοντας από το Μαξίμου ο Αβραμόπουλος φρόντισε να ξεκαθαρίσει ότι συναντήθηκε με τον Σαμαρά ως Επίτροπος και συζήτησε μαζί του «για όλα τα θέματα που χειρίζεται», ενώ φρόντισε να ξεκαθαρίσει ότι σε καμιά περίπτωση δεν στηρίζει τη ΝΔ: «Βρίσκομαι εδώ με την ιδιότητα του Επιτρόπου και δεν μου επιτρέπεται να εμπλακώ στις εσωτερικές εξελίξεις, αλλά έχοντας και την ιδιότητα του στελέχους της ΝΔ ευχήθηκα στον πρωθυπουργό καλή επιτυχία στις εκλογές»!

Το μέγαρο Μαξίμου από την πλευρά του έχει βαλθεί να «κάψει» τυχόν υποψηφιότητα Αβραμόπουλου για την προεδρία της Δημοκρατίας, με πρόταση ΣΥΡΙΖΑ. Συγκε-

κριμένοι δημοσιογράφοι (π.χ. ο «ειδικών αποστολών» Παπαχρήστος στα «Νέα») έχουν βγάλει το σενάριο ακριβώς για να το κάψουν. Γι' αυτό και ο Αβραμόπουλος, όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφους βγαίνοντας από το Μαξίμου, απάντησε: «Είμαι Νεοδημοκράτης, είναι ανυπόστατες οι φήμες περί υποψηφιότητάς μου για την Προεδρία της Δημοκρατίας με τον ΣΥΡΙΖΑ». Κι αμέσως έσπευσε ν' ανοίξει το παράθυρο: «Δεν έχει τεθεί ποτέ τέτοιο θέμα». Μπορεί, όμως, να τεθεί στο μέλλον, έτσι δεν είναι;

Είναι γνωστό ότι ο Αβραμόπουλος παίζει μόνο για πάρτη του και δε θα είχε κανένα πρόβλημα (το αντίθετο) να αφήσει τις Βρυξέλλες για το προεδρικό μέγαρο, αδειάζοντας τη θέση του Επιτρόπου για κάποιον συριζαίο (Παπαδημούλη;). Δεν γνωρίζουμε αν ο ΣΥΡΙΖΑ παίζει κάποιο παιχνίδι μαζί του, όσο όμως δεν ξεκαθαρίζει τη θέση του για το πρόσωπο που θα προτείνει για την προεδρία της Δημοκρατίας τόσο ενισχύει τις υποψίες για παρασκηνιακό παιχνίδι.

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

ΑΝ-ΟΜΟΙΟΓΕΝΕΙΑ

Το ξεφτισμένο όνειρο της Δύσης παρακινεί όλο και περισσότερους νέους να εγκαταλείψουν την Ελλάδα της κρίσης. Οι προσδοκίες για μια καλύτερη ζωή στις «πολιτισμένες» χώρες των «ίσων ευκαιριών» συσκοτίζουν τους σκληρούς ταξικούς διαχωρισμούς, την εκμετάλλευση και το ρατσισμό που επικρατούν για τους μετανάστες εργάτες εκεί, όπως και εδώ. Δύο ταινίες για τους έλληνες μετανάστες στην αμερικανική ήπειρο στις αρχές του περασμένου αιώνα, που συμβάλλουν στην απαραίτητη για μας απομυθοποίηση του σύγχρονου αμερικανικού -και όχι μόνο- «ονείρου»...

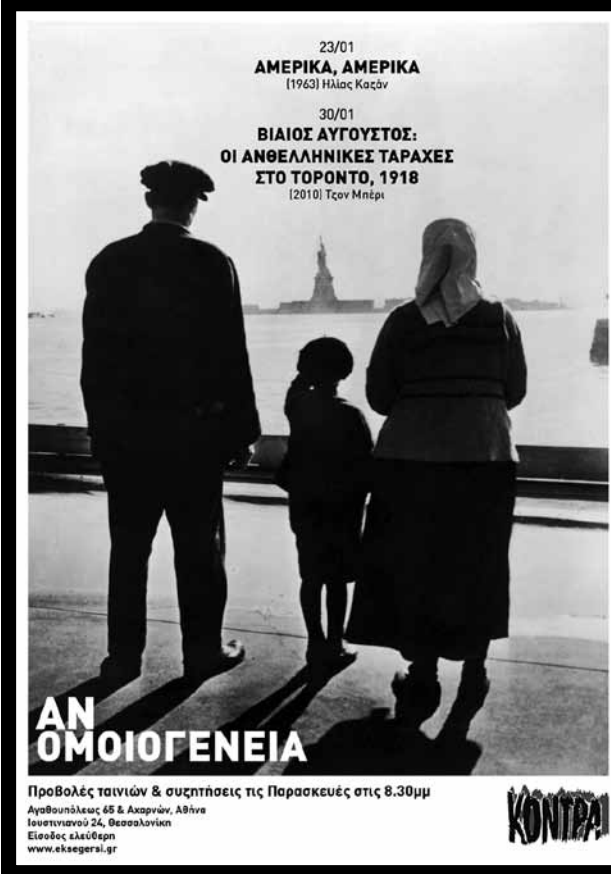
Παρασκευή 30/1/2015

ΒΙΑΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ: ΟΙ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΟ ΤΟΡΟΝΤΟ, 1918

(Violent August: The 1918 Anti-Greek riots in Toronto, Καναδάς, 2010, 47')

Σενάριο, σκηνοθεσία, παραγωγή: Τζον Μπέρι

Την 1η Αυγούστου του 1918 εξαπολύθηκε πογκρόμ από Καναδούς εναντίον των ελλήνων μεταναστών στο Τορόντο, το οποίο κράτησε τέσσερις μέρες και είχε ως αποτέλεσμα ζημιές που πλησίασαν το ένα εκατομμύριο δολάρια. Η καναδική αστυνομία και η εθνοφρουρά παρακολουθούσαν αμέτοχες όλο σχεδόν το διάστημα των επιθέσεων, στις οποίες υπολογίζεται ότι συμμετείχαν πάνω από 20.000 άνθρωποι. Ο Τζον Μπέρι δημιούργησε ένα ντοκιμαντέρ για τις ταραχές εκείνων των ημερών, οι οποίες, όπως λέει, αποτέλεσαν τη μεγαλύτερη ανθελληνική διαδήλωση στην ιστορία. Με συνεντεύξεις ιστορικών και μελών των οικογενειών των πληγέντων, ο κινηματογραφιστής επιχειρεί να παρουσιάσει τις κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες στον Καναδά την περίοδο του Α' Παγκόσμιου πολέμου που καλλιέργησαν το ρατσισμό εναντίον των ελλήνων μεταναστών, με αποκορύφωμα το αυγουσιάτικο πογκρόμ.

23/01
ΑΜΕΡΙΚΑ, ΑΜΕΡΙΚΑ
[1963] Ηλίας Καζάν
30/01
ΒΙΑΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ: ΟΙ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΟ ΤΟΡΟΝΤΟ, 1918
[2010] Τζον Μπέρι
Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Ακαδημίας, Αθήνα
Τελευταίος 24, Θεσσαλονίκη
Εισόδος ελεύθερη
www.eksegersi.gr

KONTRA

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Το 1981 ο πρίγκιπας Κάρολος παντρεύτηκε, η Liverpool έγινε πρωταθλήτρια Ευρώπης και ο Πάπας πέθανε. Το 2005 ο πρίγκιπας Κάρολος παντρεύτηκε, η Liverpool έγινε πρωταθλήτρια Ευρώπης και ο Πάπας πέθανε! Αν ο πρίγκιπας Κάρολος θελήσει να ξαναπαντρευτεί και η Liverpool βρεθεί πάλι στον τελικό του Champions League, παρακαλούμε να ενημερώσετε τον Πάπα...

Μετά από την παραπάνω ιδιαίτερου ιστορικού βάρους επισημάνση και την μονότονη πλην αναγκαία υπενθύμιση ότι «αν οι εκλογές άλλαζαν τον κόσμο θα ήταν παράνομες», ας ασχοληθούμε λίγο με τις εκ law yes και τις εορταστικές εκδηλώσεις της καλύτερης δημοκρατίας που είχαμε ποτέ.

«Στην αστική κοινωνία ο ρόλος της αριστεράς είναι ο ρόλος του κόμματος αντιπολίτευσης. Σε κόμμα εξουσίας επιτρέπεται να υψωθεί μόνο πάνω στα ερείπια του αστικού κράτους» (Rosa Luxemburg).

Να λοιπόν που έφτασε για άλλη μια φορά η μεγάλη ώρα της δημοκρατίας (τι γελάτε ρε;). Ο κυρίαρχος λαός με το αλάνθαστο κριτήριο (προϊόν μιας βαθιάς παιδείας και μιας αταλάντευτης συνέπειας και αλληλουχίας σκέψεων, λόγων και πράξεων) θα βάλει τα καλά του και -μετά τον εκκλησιασμό της Κυριακής- θα προσέλθει στις κάλπες. Πολιτισμένα, δημοκρατικά, συντεταγμένα, όμορφα. Τη φορά αυτή έχει να επιλέξει ανάμεσα σε δύο... λαχταριστές γεύσεις, παρά τα πολλά και απολαυστικά καλούδια. Η μία σε γαλάζιο περιτύλιγμα και η άλλη σε ροζ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η πρώτη απευθύνεται σε αγοράκια και η δεύτερη σε κοριτσάκια. Απλά εκφράζουν την αρσενική και θηλυκή πλευρά της ανθρώπινης υπόστασης, όπως τουλάχιστον δηλώνουν οι επισημονικοί συνεργάτες της στήλης...

Στο κέντρο μία τεφροδόχος
(η «κάλη» στα αρχαία χρόνια)
και του λαού ο εντολοδόχος
θ' αρχίσει να κινεί τα πόνια.
Οι εγκλωβισμένοι θα μιλήσουν
σ' ένα παιχνίδι δεδομένο
κι αργότερα θα βλαστημήσουν
στο έργο το χιλοπαιγμένο.

«Εσείς που ξεχνάτε το χθες / που τόσο θολά βλέπετε το σήμερα / που αδιαφορείτε για το αύριο / που αναπνέετε για να πεθάνετε / εσείς που μόνο για χειροκροτήματα έχετε χέρια / που κι αύριο θα χειροκροτάτε / απ' όλους δυνατότερα όπως πάντα / όπως και χθες, όπως και σήμερα / εσείς ας ξέρετε λοιπόν / ζωντανά επιχειρήματα της κάθε τυραννίας / πως τους τυράννους τους μισώ πολύ / τόσο πολύ όσο σιχαίνομαι εσάς» (Αλέξανδρος Παυσαυλός - Ιούνης 1971).

Κάνοντας ένα μικρό διάλειμμα για να αποφορτιστούμε από τη βαθιά συγκίνηση της εορταστικής εκλογικής ατμόσφαιρας, ας δούμε δύο σημαντικές ιστορικές λεπτομέρειες που έρχονται από την κραταιά Μεγάλη Βρετανία. Στην αρχαία Αγγλία δεν μπορούσε κάποιος να αποκτήσει παιδί, παρά με τη συγκατάθεση του βασιλιά (εξαιρούνταν τα μέλη της βασιλικής οικογένειας). Οποιοι ήθελαν να τεκνοποιήσουν έπαιρναν τη συγκατάθεση και τους δινόταν μια μεταλλική πλάκα που κρεμούσαν στην πόρτα τους. Η πλάκα έγραφε ότι διέπρατταν F.U.C.K. δηλαδή «Fornication Under Consent of the King» (συνουσία υπό την συγκατάθεση του βασιλιά). Τέλος, ένα νέο παιχνίδι επινοήθηκε κάποτε στη Σκωτία, με τίτλο «Gentlemen Only, Ladies Forbidden» (G.O.L.F.).

Αξιο μνείας κι αυτό που συμβαίνει στη Θράκη. Κάθε δυο-τρεις μέρες -κατά μέσο όρο- πιάνονται στα δίχτυα του λιμενικού και της αστυνομίας μεγάλες ποσότητες ακατάλληλων οστράκων κατά τη μεταφορά τους (κάτι που δημιουργεί εύλογη ανησυχία για το πόσα διαφεύγουν και τι «λαχταριστά» εδέσματα τρώει ο κοσμάκης στις ψαροταβέρνες). Μιλάμε για ένα-δυο τόνους κάθε φορά! Στους διακινητές ήρθε να προστεθεί και εκλεγμένος χρυσαυγίτης περιφερειακός σύμβουλος, που είναι υποψήφιος στο ψηφοδέλτιο της Χρυσής Αυγής Εβρου για τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου! Κάποια ανακοίνωση από την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης (από το κόμμα του δεν έχουμε τέτοια αξίωση) δεν είδαμε ακόμη...

Ο σύλλογος Α.Σ.Ε. Ρ.Ε. (Αρνητές Στημένων Επινοήσεων - Ρεαλιστές - Επαναστάτες) διοργανώνει εκδρομή στην Τραχανοπλαγιά την Κυριακή 25 Ιανουαρίου, από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου. Στους συμμετέχοντες θα διανεμηθούν παστίλιες του πολιτικού Α.Ι.Δ.Σ. (Anti-Idiots Defense System) για την καταπολέμηση «πάσας νόσου και πάσας μαλακίας». Η ζωή έφυγε, η ελπίδα έρχεται...

Κοκκινοσκουφίτσα

Πευκοδάσος Σχίνου-Πισίων-Περαχώρας

Το ξεπατώνουν για καυσόξυλα και οι δασικές υπηρεσίες σφυρίζουν αδιάφορα

Την προηγούμενη βδομάδα αποκαλύψαμε ένα οικολογικό έγκλημα που συντελείται σε βάρος του πανέμορφου πευκοδάσους της περιοχής Σχίνου-Πισίων-Περαχώρας στην περιοχή του Λουτρακίου. Μεταξύ των άλλων τονίσαμε ότι εκτός από την άδεια υλοτομίας, που πρέπει να εκδώσει το Δασαρχείο Κορίνθου, πρέπει να εκδώσει και πρωτόκολλο εγκατάστασης του υλοτόμου. Το Δασαρχείο Κορίνθου αρνήθηκε να μας δώσει τόσο τις άδειες υλοτομίας όσο και τα πρωτόκολλα εγκατάστασης, με το επιχείρημα ότι η αίτησή μας είναι γενικόλογη.

Αυτή ήταν η δεύτερη αίτησή μας. Στις 8 Απρίλη του 2014 είχαμε υποβάλει άλλη αίτηση, ζητώντας να μας δοθούν μόνο οι άδειες υλοτομίας που είχαν δοθεί την τελευταία πενταετία σε δύο κατοίκους της περιοχής, τον Χρ. Φόρτη και τον Ι. Γκίκα. Τότε, ο Δασάρχης Κορίνθου μας απάντησε, ότι στον Χρ. Φόρτη δε δόθηκε ποτέ άδεια υλοτομίας, ενώ στον Ι. Γκίκα είχαν δοθεί τέσσερις άδειες υλοτομίας, (από μία στις 3.9.2008 και στις 8.9.2009 και δύο στις 4.11.2013). Τότε δεν ζητήσαμε τα πρωτόκολλα εγκατάστασης, όμως ο Δασάρχης όφειλε να μας τα δώσει, δεδομένου ότι αυτά αποτελούν τα πιο σημαντικά έγγραφα προκειμένου να ελεγχθεί αν γίνεται νομότυπα και επιστημονικά σωστά η υλοτομία. Ουμίζουμε ότι η υλοτομία δεν γίνεται βασικά για την αποκόμιση ξυλείας ή καυσόξυλων, αλλά για την ανάπτυξη ενός δάσους.

Στην δεύτερη αίτησή μας, που την υποβάλαμε στις 17 Οκτώβρη του 2014, ζητήσαμε να μας δοθούν τα πρωτόκολλα εγκατάστασης τόσο και για τον Ι. Γκίκα όσο και για άλλους υλοτόμους, στους οποίους δόθηκαν άδειες υλοτομίας. Αυτό το σαφέστατο αίτημα ο Δασάρχης χαρακτήρισε γενικό και αόριστο και αρνήθηκε να μας δώσει τα έγγραφα! Κατά πάσα πιθανότητα, δεν είχε συντάξει πρωτόκολλα εγκατάστασης και έτσι δεν είχε να μας δώσει αυτά τα πολύ σημαντικά έγγραφα.

Αν υποθέσουμε (υπόθεση εργασίας) ότι έχει συντάξει πρωτόκολλα εγκατάστασης και δε θέλησε να μας τα δώσει, πρέπει να επιστημονούμε ότι αυτά τα πρωτόκολλα δεν εφαρμόστηκαν ποτέ στην πράξη, γιατί τότε θα έπρεπε όλα τα δένδρα που με βάση το πρωτόκολλο θα κόβονταν να προσημανθούν με ειδική σφύρα

και αφαίρεση τμήματος του φλοιού. Αυτή η εργασία έπρεπε να γίνει από υπάλληλο του Δασαρχείου επιφορτισμένο με την εγκατάσταση του υλοτόμου. Στην επιτόπια έρευνα που κάναμε στο δάσος, **τέτοια επισημάνση δεν βρήκαμε ούτε σε ένα κορμό.**

Επομένως, ακόμη και αν είχαν εκδοθεί άδειες υλοτομίας και πρωτόκολλα εγκατάστασης, η υλοτομία είναι παράνομη. Σύμφωνα δε με το άρθρο 34 παράγραφο 3 του ΠΔ της 19-11-1928, «υλοτομίες γίνονται κατά παράβαση των ανωτέρω διατάξεων, (σ.σ. διατάξεων σχετικά με τα πρωτόκολλα εγκατάστασης), θεωρούνται ως **παράνομως και εν αγνοία της δασικής αρχής ενεργηθείσαι, οι δε ενεργήσαντες ταύτας υλοτόμοι υπόκεινται εις ποινικήν δίωξιν** και τα παρανόμως παραχθέντα δασικά προϊόντα **δημεύονται και κατάσχονται**».

Τι ενέργειες έκαναν το Δασαρχείο και οι υπηρεσιακοί παράγοντες που εποπτεύουν το Δασάρχη Κορίνθου; Απολύτως τίποτα. Οι υλοτόμοι συνεχίζουν να ξεπατώνουν το δάσος και να εμπορεύονται τα παρανόμως κτηθέντα ξύλα, είτε ως καυσόξυλα είτε ως ξυλεία. Προκειμένου να δικαιολογήσουν την πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων τους για την ανάπτυξη και προστασία του δάσους, μερικοί από τους αρμόδιους επικαλούνται το ελλιπές προσωπικό τόσο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου όσο και του Δασαρχείου Κορίνθου, αλλά και την έλλειψη καταγγελιών από τους κατοίκους της περιοχής. Ακόμη, όμως, και μ' αυτό το λειψό προσωπικό θα μπορούσαν να συλλάβουν επ' αυτοφώρω τους λαθρουλοτόμους ή να τους αναγκάσουν να σταματήσουν το ξεπάτωμα του δάσους.

Αναφέραμε την προηγούμενη εβδομάδα ότι οι δασικές υπηρεσίες θα μπορούσαν κάλλιστα να εισηγηθούν στον γενικό γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης (πρώην Περιφέρειας) να αποβληθούν εδώ και τώρα οι ιδιώτες, να επιστρέψει το δάσος στο δημόσιο και να κηρυχθούν αναδασωτέα τα τμήματά του που ξεχερσώθηκαν. Στο άρθρο 14 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, βάσει του οποίου παραχωρήθηκε κατά κυριότητα το δάσος σε πρώην ρητινοκαλλιεργητές, προβλέπεται επίσης (παράγραφος 3) η επιστροφή του δάσους στο δημόσιο. Παραθέτουμε τη διάταξη:

«Σε περίπτωση παραβίασης των όρων του παραχωρητηρίου

και μεταβολής της χρήσης του παραχωρηθέντος δάσους, με ολική ή ουσιαστική αποψίλωσή του, το παραχωρητήριο ανακαλείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, (σ.σ. τώρα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης), **προς το σκοπό της αποκατάστασης του δασικού χαρακτήρα από τη δασική υπηρεσία**» (η επισημάνση δική μας).

Με δεδομένο ότι έχουν αποψιλωθεί αρκετά τμήματα του εν λόγω δάσους, θα έπρεπε εδώ και καιρό οι δασικές υπηρεσίες της Κορίνθου και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου να εισηγηθούν στο γενικό γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης την επιστροφή του δάσους στο δημόσιο. Δεν μας πείθουν ότι δεν γνωρίζουν την αποψίλωση που έγινε στον δάσος. Απλά, οι υπηρεσιακοί παράγοντες την ανέχονται και προσπαθούν να καλυφθούν με το πρόσχημα του λειψού προσωπικού. Το προσωπικό είναι πράγματι λειψό, αλλά είναι αρκετό για να γίνει μια επιτόπια και πλήρης έρευνα στο δάσος προκειμένου να διαπιστωθεί η αποψίλωσή του.

Την περασμένη Τρίτη, που γράφονται αυτές οι γραμμές, στείλαμε το άρθρο του προηγούμενου φύλλου στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου και στον Γενικό Διευθυντή Δασών. Οι δύο τελευταίοι δήλωσαν γενικά και αόριστα ότι θα επιληφθούν του ζητήματος (δεν το λένε για πρώτη φορά), ενώ ο πρώτος μας δήλωσε ότι μετά από τη γραπτή καταγγελία μας (έτσι χαρακτήρισε το άρθρο) θα μεταβεί επιτόπου και θα κάνει αυτοψία. Μας διευκρίνισε ότι ενεργεί έτσι μόνο μετά από γραπτές καταγγελίες.

Το επόμενο διάστημα θα φανεί «πού το πάει» ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου. Είμαστε επιφυλακτικοί απέναντί του, μολονότι έχει έργο υπεράσπισης του δάσους, γιατί εδώ και καιρό έπρεπε να κάνει ο ίδιος μια επιτόπια και εκτεταμένη αυτοψία στο δάσος, με την οποία θα διαπίστωνε, «ιδίους όμμασι» τη μεγάλη ζημιά που υπέστη από την παράνομη υλοτομία, ώστε να εισηγηθεί στη συνέχεια στο γενικό γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου την αποβολή όλων των ιδιωτών.

Στο Δασάρχη Κορίνθου

δεν στείλαμε το άρθρο, γιατί αρνήθηκε να μας δώσει όλες τις άδειες υλοτομίας και τα πρωτόκολλα εγκατάστασης, αλλά και γιατί έχουμε βάσιμες ενδείξεις ότι «κάτι δεν πάει καλά» στην υπηρεσία του. Μετά τη δημοσιοποίηση του προηγούμενου άρθρου μας, υλοτόμος τηλεφώνησε στα γραφεία της «Κόντρας», για να μας πει, μισοδιαμαρτυρόμενος και μισοαπειλώντας, ότι γνωρίζει πως έχουμε κάνει αίτηση στο Δασαρχείο και ζητάμε έγγραφα. Πώς γνώριζε ο συγκεκριμένος υλοτόμος (το όνομα του οποίου δεν αναφέρθηκε στο άρθρο μας), ότι εμείς έχουμε υποβάλει τέτοια αίτηση στο Δασαρχείο; Ποιος τον ενημέρωσε και τι είδους «σχέσεις» υπάρχουν ανάμεσα στον υλοτόμο και το Δασαρχείο; Εμείς γνωρίζουμε πως κάποιοι υλοτομούν παράνομα, ανεξάρτητα από τα «νομμοποιητικά χαρτιά» που έχουν πάρει από το Δασαρχείο Κορίνθου, γιατί απλούστατα δεν έχουν ελεγχθεί από τις δασικές υπηρεσίες, πριν ή μετά από τη λαθρουλοτομία που διεξάγουν όπου θέλουν και σε όση έκταση θέλουν.

Μετά από τα παραπάνω, αναρωτιόμαστε: θα ελεγχθεί ο Δασάρχης Κορίνθου για τη συμπεριφορά του; Αν είναι αυτός που ενημέρωσε το συγκεκριμένο υλοτόμο για την αίτηση που υπέβαλε ένας δημοσιογράφος, μπορεί να παραμείνει στη θέση του;

Επανερχόμαστε στο ουσιαστικότερο ζήτημα. Κατά τη γνώμη μας οι δασικές υπηρεσίες θα μπορούσαν να ελέγξουν και να βάλουν τέλος στη λαθρουλοτομία, ακόμη και με το λειψό προσωπικό που διαθέτουν, αν είχαν πραγματικά τη βούληση γι' αυτό. Εχουν τη δυνατότητα, γιατί το ΠΔ 19-11-1928, που ισχύει, έχει και πολλές ακόμη διατάξεις (εκτός από την άδεια υλοτομίας και το πρωτόκολλο εγκατάστασης), που αν εφαρμοστούν δεν μπορεί κανένας λαθρουλοτόμος να ξεφύγει από την «τσιμπίδα του νόμου», ακόμη και στην περίπτωση που το προσωπικό είναι λειψό. Είναι για παράδειγμα τα άρθρα 53, 54, 55, 56, 57, 58, 66, 67.

Ακόμη, είναι τέτοια η γεωγραφία της συγκεκριμένης περιοχής που η παράνομη υλοτομία μπορεί να ελεγχθεί με ελάχιστους δασοφύλακες. Δεν μπορεί να ξεμυτίσει ο λαθρουλοτόμος, κουβαλώντας με αυτοκίνητο τα καυσόξυλα είτε προς το Αλεποχώρι είτε προς την Περαχώρα, και να μη

Η ΑΕΚ δεν μπορεί να παραχωρήσει το οικόπεδο στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ

Αν το κάνει, το οικόπεδο πρέπει να επιστραφεί στο κράτος

Έχουμε γράψει πολλές φορές ότι η ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ (νυν ΔΑΟΚΑ) κακώς παρέλαβε την αίτηση που κατέθεσε η συμφορόντων Μελισσανίδη εταιρία «Δικέφαλος 1924» ΑΕ για την έκδοση Εγκρίσης και Αδειας Δόμησης στο οικόπεδο της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ. Οχι μόνο γιατί ο φάκελος ήταν άδειος (και εξακολουθεί τόσους μήνες μετά να μην περιλαμβάνει σημαντικότητες μελέτες), αλλά και γιατί η εν λόγω εταιρία δεν έχει καμιά σχέση με το οικόπεδο. Δεν είναι ιδιοκτήτης του, ούτε της έχει παραχωρηθεί με νόμιμο τρόπο από τον ιδιοκτήτη.

Ο διευθυντής της ΔΟΚΚ Γ. Μανούρης το αντελήφθη αυτό, γι' αυτό και από τις 29 Αυγούστου πάγωσε κάθε διαδικασία ελέγχου και έστειλε στην εταιρία του Μελισσανίδη έγγραφο, με το οποίο της γνωστοποιούσε ότι «είναι απαραίτητο να προσκομίστούν τα δικαιολογητικά με τα οποία τεκμηριώνεται το δικαίωμα υποβολής της παραπάνω σχετικής αιτήσεως». Όπως είναι γνωστό, ο διευθυντής καρτομήθηκε και στάλθηκε σε υπηρεσία-ψυγείο, με το πρόσχημα των οργανωτικών αλλαγών. Η διευθύντρια της νέας διεύθυνσης ΔΑΟΚΑ Ντόρα Γαλάνη, φαίνεται πως έχει διαφορετική άποψη, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Σε μια προσπάθεια να καθησυχάσει τους οπαδούς της ΑΕΚ, ότι όλα προχωρούν κανονικά και γίνονται οι απαραίτητες ενέργειες, ο Μελισσανίδης έβαλε το ΔΣ της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ να συγκαλέσει γενική συνέλευση την ερχόμενη Τρίτη (27 Γενάρη) με αντικείμενο τη σύνταξη παραχωρητήριο με το οποίο η ΑΕΚ θα παραχωρεί το οικόπεδό «της» στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ για 49 χρόνια, προκειμένου αυτή να κατασκευάσει ποδοσφαιρικό γήπεδο (συν μαγαζιά), το οποίο θα χρησιμοποιεί αποκλειστικά η επαγγελματική ποδοσφαιρική ομάδα της ΠΑΕ ΑΕΚ. Τέτοιο πα-

ραχωρητήριο, όμως, δεν έχει το δικαίωμα να υπογράψει η ΑΕΚ. Αν το κάνει, θα είναι παράνομο και το οικόπεδο θα πρέπει να επιστραφεί στο δημόσιο για να γίνει άλοςος.

Αρκεί μια ματιά στην υπουργική απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου του 1934 για να μην μείνει η παραμικρή αμφιβολία γι' αυτό που υποστηρίζουμε.

Το οικόπεδο δεν πέρασε στην ιδιοκτησία της ΑΕΚ, αλλά της παραχωρήθηκε για συγκεκριμένη χρήση. Αναφέρει η απόφαση: «Αποφασίζομεν εγκρίνομεν την **δωρεάν παραχώρησιν** του υπό στοιχεία Α.Β.Γ.Δ.Ε.Ζ.Α. γήπεδον εμβαδού μ2 26621,50 της εν τω συνοικισμῷ Φιλαδέλφειας εκτάσεως εις την Αθλητικὴν Ἐνωσιν Κωνσταντινουπόλεως **προς ἰδρύσιν γυμναστηρίου**, της εκτάσεως ταύτης **ανηκούσης εις το Δημόσιον** αρθρῆσις της αναδασώσεως». Και συνεχίζει η απόφαση: «Η παραχώρησις **υπόκειται εις ανάκλησιν** ἅμα η ἐκτασις αὕτη μετὰ των εν αὐτῇ κτημάτων **θα ἐπαυεν ἐξυπηρετοῦσα τον δι' ον παρεωρήθη κοινοφελὴ σκοπόν** του εν άρθρω 2 καταστατικού της Αθλητικῆς Ἐνώσεως Κωνσταντινουπόλεως, προβλεπόμενον».

Το άρθρο 2 του καταστατικού της ΑΕΚ ανέφερε ότι σκοπός ήταν να συγκεντρώσει τους αθλητές από την Κωνσταντινούπολη, την Αθήνα και τον Πειραιά, να διαδώσει τη γυμναστική και το φιλαθλο πνεύμα στη νεολαία κτλ. Ακόμη και μετά την τροποποίηση του καταστατικού, που έγινε το 1976, το άρθρο 2 προβλέπει ότι «σκοπός του σωματείου είναι η συστηματική καλλιέργεια και η ανάπτυξη των δυνατοτήτων των αθλητών του για τη συμμετοχή τους σε αθλητικούς αγώνες».

Δεν δικαιούται, λοιπόν, η Ερασιτεχνική ΑΕΚ να παραχωρήσει το οικόπεδο (που δεν είναι δικό της, αλλά της παραχωρήθηκε για συγκεκριμένο σκοπό) σε

μία ανώνυμη εταιρία, η οποία θα κατασκευάσει γήπεδο-εμπορική επιχείρηση, το οποίο θα χρησιμοποιείται **αποκλειστικά** από μια επαγγελματική ποδοσφαιρική ομάδα. Αυτό αντίκειται στο σκοπό της παραχώρησης και έτσι και γίνεται **το δημόσιο οφείλει να παρέμβει άμεσα, να ανακαλέσει την παραχώρηση και να ενώσει το οικόπεδο με το παρακείμενο άλοςος, εκδίδοντας πράξη αναδασώσεώς του**.

Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα για το ότι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και η ΠΑΕ ΑΕΚ δεν έχουν καμιά σχέση με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, τον μόνο που θεωρείται ότι επιτελεί κοινωφελή σκοπό. Αρκεί να παραθέσουμε ένα μικρό απόσπασμα από την πρόσφατη απόφαση του VI Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου που έκρινε παράνομη τη δωρεά 7 εκατ. ευρώ από την περιφέρεια Αττικής για το γήπεδο του ΠΑΟ: «Η επιχορήγηση, μεταξύ άλλων, των αθλητικών σωματείων για την επίτευξη του σκοπού τους, ήτοι την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού, από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι η επίμαχη χρηματοδότηση, η οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί κατά το μεγαλύτερο τμήμα αυτής για την βελτίωση των εγκαταστάσεων του γηπέδου ποδοσφαίρου, εκπληρώνει το σκοπό αυτό (...) Η τήρηση δε συγκεκριμένων προδιαγραφών των αθλητικών εγκαταστάσεων ποδοσφαίρου, που επιλέγουν να χρησιμοποιούν ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρίες και η συμμόρφωση αυτών με τις απαιτήσεις των κανονισμών διεξαγωγής εθνικών και διεθνών πρωταθλημάτων αποτελεί υποχρέωση των ιδίων και δεν συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογεί αποκλίσεις από την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης».

Τα πράγματα είναι δεδομένα, λοιπόν: τυχόν παραχώρηση του οικοπέδου που έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ στη «Δικέφαλος

1924» ΑΕ θα αντίκειται στον κοινωφελή σκοπό της παραχώρησης και το Δημόσιο θα πρέπει να ανακαλέσει την παραχώρηση.

Ποιος θα κρίνει το παράνομο της παραχώρησης; Η πρώτη υπηρεσία που θα την κρίνει θα είναι η ΔΑΟΚΑ του ΥΠΕΚΑ, ενώπιον της οποίας θα κατατεθεί το παραχωρητήριο, βάσει του οποίου η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ θα προσπαθήσει να νομιμοποιηθεί ως δικαιούμενη να ζητήσει Εγκρίση και Αδεια Δόμησης. Σε έγγραφο που μας έστειλε η ΔΑΟΚΑ στις 8 του περασμένου Δεκέμβρη, απαντώντας σε αίτησή μας με μια σειρά ερωτήματα, η διευθύντρια Ντόρα Γαλάνη αναφέρει: «Έχει ζητηθεί ήδη η **συνδρομή του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Έργου του Υπουργείου μας, όσον αφορά στο ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της “Αθλητικής Ένωσης Κωνσταντινουπόλεως”**».

Από ρεπορτάζ που κάναμε γνωρίζουμε ότι η νομική υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ έχει έτοιμη την εισήγησή της. Θυμίζουμε, επίσης, ότι στο Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας του ΥΠΕΚΑ εκκρεμεί από τις 8 Αυγούστου αίτημα του προϊστάμενου της ΔΟΚΚ Γ. Μανούρη, ο οποίος κοινοποίησε τα δημοσιεύματα της «Κόντρας» και ζήτησε οδηγίες σχετικά με αυτά. Δηλαδή, ως εφαρμοστική Διεύθυνση, ζήτησε από την πολιτική ηγεσία και τη νομική υπηρεσία να του πουν αν ισχύουν οι διατάξεις του νόμου 4277/2014 ή αν έχουν καταστεί άκυρες από τον μεταγενέστερο νόμο 4280/2014, ο οποίος ως μεταγενέστερος κατ'εξουσίαν, όπως υποστήριζαν τα δημοσιεύματα της «Κόντρας» (θυμίζουμε ότι την ίδια επιχειρηματολογία αναπτύσσει και το δικηγορικό γραφείο που συνέταξε την προσφυγή του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας για την ακύρωση διοικητικής πράξης του Διευθυντή Δασών Αθηνών, που

ανάλυση, είναι καθήκον των δασικών υπηρεσιών να προστατέψουν το δάσος και όχι να καλύπτονται πίσω από την ανυπαρξία καταγγελιών από τους κατοίκους. Περιμένουμε να δούμε πώς θα ανταποκριθούν τώρα, που η καταγγελία γίνεται από εμάς.

Πρέπει, λοιπόν, να τελειώσουμε με τη λαθροϋλοτομία, να αποβληθούν άμεσα οι ιδιώτες από το πευκοδάσος Σχίνου-Πισίων-Παραχώρας και να επιστρέψει το δάσος στο δημόσιο.

Γεράσιμος Λιόντος

εκδόθηκε κατ' εφαρμογή των αντισυνταγματικών διατάξεων του ν. 4277/2014).

Το Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας του ΥΠΕΚΑ, λοιπόν, έπρεπε να απαντήσει σε δύο έγγραφα. Στο από 8.8.2014 έγγραφο της ΔΟΚΚ, το περιεχόμενο του οποίου γνωρίζουμε (το αναφέραμε παραπάνω), και σε έγγραφο της ΔΑΟΚΑ, το περιεχόμενο του οποίου δε γνωρίζουμε ακόμη, αλλά αφορά το ιδιοκτησιακό. Είναι προφανές πως αν το Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας του ΥΠΕΚΑ στην εισήγησή του αποδέχεται ως νόμιμο παραχωρησιούχο τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, θα επικυρώνει μια **καραμπινάτη παρανομία** σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος. Κι αυτό θα έχει συνέπειες για όσους πάρουν μια τέτοια απόφαση, διότι θα πρόκειται για σκάνδαλο ανάλογο αυτού του Βατοπεδίου. Τα 26,6 στρέμματα είναι δημόσια έκταση που παραχωρήθηκαν στην ΑΕΚ για την προώθηση του ερασιτεχνικού αθλητισμού και δεν νομι-

μοποιείται να τα παραχωρήσει στην εταιρία του Μελισσανίδη για να κάνει μπιζνες.

Με τα στελέχη της ΔΑΟΚΑ (διευθύντρια, τμηματάρχη και εισηγήτρια) υπάρχει και άλλο **χοντρό** πρόβλημα, που έχει να κάνει με τη διαδικασία που επικαλούνται (στο έγγραφο-απάντηση που μας έστειλαν στις 8 Δεκέμβρη) ως προς την έκδοση Εγκρίσης και Αδειας Δόμησης. Επ' αυτού θα επανέλθουμε αναλυτικά στο επόμενο φύλλο. Προς το παρόν σημειώνουμε ότι προσπαθούν να κάνουν στροφή 180 μοιρών σε σχέση με τη νόμιμη διαδικασία που ακολουθούσε η ΔΟΚΚ κι αυτό, αν συνεχίσουν, θα συνιστά επίσης **καραμπινάτη παρανομία**. Επειδή η εισηγήτρια και ο τμηματάρχης χειρίζονταν την υπόθεση και επί ΔΟΚΚ ρωτάμε: συμφωνούν με τη νέα διαδικασία ή αποτελεί επιλογή μόνο της διευθύντριας; Εμείς τους καθιστούμε προσεκτικούς, γιατί οι νόμιμες συνέπειες θα βαραίνουν όλους. Περισσότερα την επόμενη εβδομάδα.

Η ξεφτίλα της δημοτικής διοίκησης Βασιλόπουλου

Όπως ανακοινώθηκε, το ΔΣ της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ αποφάσισε τη σύγκληση γενικής συνέλευσης του σωματείου για την Τρίτη 27 Γενάρη, προκειμένου να λάβει απόφαση για την παραχώρηση για 49 χρόνια στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ της έκτασης που έχει παραχωρηθεί από το Δημόσιο στην ΑΕΚ και όπου ήταν χτισμένο το γήπεδό της.

Με τη νομιμότητα αυτής της διαδικασίας δε θ' ασχοληθούμε εδώ. Θα θεωρήσουμε δεδομένο ότι η απόφαση θα παρθεί και η παραχώρηση στην εταιρία του Μελισσανίδη θα γίνει, χωρίς κάποιο ή κάποια μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ να αμφισβητήσει νομικά τη διαδικασία-παρωδία (ο φόβος φυλάει τα έρ'μα, κυριολεκτικά). Άλλο θέμα είναι αυτό που θέλουμε να θιξουμε.

Μέχρι τώρα, η εταιρία του Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924» ΑΕ) δεν έχει καμιά σχέση ιδιοκτησίας ή παραχώρησης με το οικόπεδο της ΑΕΚ. Επομένως, δε δικαιούται να κάνει οποιαδήποτε κίνηση που αφορά ένα ξένο οικόπεδο. Είναι σαν να έρθει ο γείτονας και να θέλει να βγάλει άδεια για να χτίσει στο οικόπεδό σου. Και όμως, δημόσιες υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων η ΔΟΚΚ (νυν ΔΑΟΚΑ) του ΥΠΕΚΑ και ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας συνεργάζονται από τα μέσα του περασμένου Αυγούστου με αυτή την εταιρία, η οποία δεν έχει καμιά σχέση με το οικόπεδο της ΑΕΚ. Δεν είναι ιδιοκτήτριά του, ούτε έχει παραχωρητήριο (το οποίο και όταν εγκριθεί από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ θα πρέπει να ελεγχθεί για τη νομιμότητά του).

Κάτι ψευτοκουτσαβάκια του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, όταν εμείς εγειράμε το ζήτημα, σφύριζαν κλέφτικα. Οχι μόνο δέχτηκαν αίτηση για έγκριση υψομέτρων από την εταιρία του Μελισσανίδη, αλλά υποδέχτηκαν και τους ανθρώπους της για συνεργασία επί τεχνικών ζητημάτων. Χωρίς αυτή η εταιρία να είναι ιδιοκτήτρια ή παραχωρησιούχος του χώρου, χωρίς να έχει καν μια εξουσιοδότηση ότι εκπροσωπεί ως τεχνικός σύμβουλος την Ερασιτεχνική ΑΕΚ (αυτό προκύπτει από τα έγγραφα που κατετίθησαν στο Δήμο).

Αντί οι συριζαίοι της διοίκησης Βασιλόπουλου να αρνηθούν να παραλάβουν το φάκελο που υπέβαλε αναρμοδίως η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, τον δέχτηκαν, τον πρωτοκόλλησαν και έβαλαν τις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου να συντάξουν απάντηση. Γιατί το έκαναν αυτό; Γιατί ήθελαν να πουλήσουν εκδούλευση στον Μελισσανίδη και να κρατούν ανοιχτούς τους διαύλους επικοινωνίας με τους ανθρώπους του.

γίνει αντιληπτός. Πέραν όλων των άλλων, οι υλοτόμοι πρέπει να έχουν πάρει άδεια και για το αυτοκίνητο μεταφοράς των καυσόξυλων.

Αυτοί κόβουν πεύκα όλη τη χρονιά, τα ρίχνουν στο χώμα για να ξεραθούν και τα μαζεύουν το φθινόπωρο. Ένας απ' αυτούς που έχουμε εντοπίσει ενεργεί εντελώς αποκάλυπτα, φτάνοντας στο σημείο να απαντά σε τηλεφωνικές κλήσεις από αγνώστους και να κλείνει συμφωνίες μεταφοράς καυσόξυλων στο Σχίνο ή το Αλεποχώρι, με τιμή από 80 μέχρι 100 ευρώ τον τόνο και να δίνει ρα-

ντεβού για την παράδοση των καυσόξυλων! Το γεγονός ότι δε φοβάται τυχόν καταγγελία δείχνει ότι «ακουμπάει» κάπου στις δασικές υπηρεσίες. Εμείς προτείνουμε σε υπηρεσιακούς παράγοντες να τους δώσουμε τα τηλέφωνα του και να δοκιμάσουν οι ίδιοι να αγοράσουν απ' αυτόν καυσόξυλα από πεύκο, αλλά δε δέχτηκαν.

Σε πολλές αυλές σπιτιών υπάρχουν στοίβες με καυσόξυλα από πεύκο, που αγοράστηκαν από τους λαθροϋλοτόμους χωρίς αποδείξεις. Κάνοντας έρευνα, δασικοί υπάλληλοι θα μπορούσαν να μάθουν πολύ

εύκολα από τους κατόχους των καυσόξυλων, κατοίκους της περιοχής, τους προμηθευτές τους. Με λίγα λόγια, δε θα χρειάζονταν καταγγελίες από κατοίκους που διαφωνούν με τη λαθροϋλοτομία και πονούν από την απροκάλυπτη καταστροφή του δάσους για να πιάσουν τους λαθροϋλοτόμους στα πράσα. Γιατί οι κάτοικοι βλέπουν και ξέρουν. Όταν μια υπηρεσία είναι «σουρωτήρι», δεν μπορούν να την εμπιστευτούν και να κάνουν καταγγελία, διακινδυνεύοντας πράξεις εκδίκησης από τους λαθροϋλοτόμους. Και σε τελευταία

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ
Όλα τα
σφάζουν, όλα τα
μαχαιρώνουν...

Για μια ακόμη φορά έμπλεξαν τα μπούτια τους στην Κουμουνδούρου, στην προσπάθειά τους να μαζέψουν ψήφους από παντού και να τα έχουν με όλους καλά. Πριν από μερικές μέρες, κλιμάκιο βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ πήγε στο Μαρκόπουλο, στις εγκαταστάσεις του ιππόδρομου, συναντήθηκε με τους εργαζόμενους στον Οργανισμό Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος (ΟΔΙΕ) και συζήτησε μαζί τους για το μέλλον του ΟΔΙΕ. Σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα, θα πρέπει μέχρι 31/3/2015 να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία ιδιωτικοποίησης του Οργανισμού, αφού την ημερομηνία αυτή λήγει η προθεσμία που έχει δοθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Σε διαφορετική περίπτωση το ελληνικό δημόσιο κινδυνεύει να επιστρέψει περίπου 200.000.000 ευρώ, τα οποία έχουν θεωρηθεί κρατική ενίσχυση προς τον ΟΔΙΕ, κατά παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας, και να μπει «λουκέτο» στον Οργανισμό.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, οι εργαζόμενοι ενημέρωσαν τους υποψήφιους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ότι είναι σύμφωνοι με την αποκρατικοποίηση του Οργανισμού και τους ζήτησαν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να αποδεχτεί την προσφορά που έχει κατατεθεί από την ΟΠΑΠ ΑΕ για την εξαγορά του ΟΔΙΕ. Το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει δώσει το πράσινο φως για την υπογραφή της σχετικής σύμβασης που έχει ετοιμάσει το ΤΑΙΠΕΔ και τη θεωρεί σύννομη, οπότε απομένει η επικύρωσή της από τη νέα Βουλή.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, οι παραβρισκόμενοι υποψήφιοι βουλευτές δήλωσαν ότι είναι στο πλευρό των εργαζόμενων του ΟΔΙΕ, ότι δεν έχουν αντίρρηση να στηρίξουν τη συγκεκριμένη ιδιωτικοποίηση και ότι θα κάνουν ό,τι είναι δυνατό για να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας τους. Θα ρωτήσετε πού είναι το μεμπτό. Πολύ απλά, δυο-τρεις μέρες πριν από την Κουμουνδούρου είχε ανακοινωθεί, ότι μια από τις πρώτες προτεραιότητες της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι να στείλει στη Δικαιοσύνη το φάκελο της ιδιωτικοποίησης του ΟΠΑΠ, η οποία χαρακτηρίζεται από τον ΣΥΡΙΖΑ «γιγάντιο σκάνδαλο».

Αναμένουμε με ανυπομονησία τον τρόπο που θα επιλέξουν οι συριζαίοι για να ιδιωτικοποιήσουν τον ΟΔΙΕ, πουλώντας τον στον ΟΠΑΠ, που θα κρατικοποιήσουν!

Τι να το κάνουμε το πρόγραμμα όταν έχουμε «παράγκα»;

Σ’ ένα φύλλο που κυκλοφορεί την παραμονή των εκλογών, η στήλη θα έπρεπε να σχολιάζει τις θέσεις και τις δραστηριότητες των κομμάτων για τον αθλητισμό. Για να γίνει όμως αυτό θα έπρεπε να υπάρχει μια βασική προϋπόθεση. Να έχουν τα κόμματα συγκεκριμένες και σαφείς θέσεις για τον αθλητισμό. Αν ψάξει κάποιος στα κομματικά προγράμματα θα δει ότι το κεφάλαιο Αθλητισμός είτε δεν υπάρχει είτε περιορίζεται σε μερικές σειρές με αόριστες διακηρύξεις, όπως η πάταξη της διαφθοράς και της οπαδικής βίας, η εξυγίανση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, η επιστροφή των φιλάθλων και των οικογενειών, η δημιουργία χώρων άθλησης. Οι πιο «μυημένοι» μπορούν, διαβάζοντας τις «θέσεις για τον αθλητισμό», να ξεχωρίσουν αν το κόμμα είναι δεξιό ή αριστερό, αφού τα «αριστερά» κόμματα έχουν ως προτεραιότητα την κατάργηση του επαγγελματικού αθλητισμού και την επανίδρυση του μαζικού λαϊκού ερασιτεχνικού αθλητισμού και ακολουθούν οι λοιπές θέσεις.

Γιατί όμως τα κόμματα σνομπάρουν τόσο πολύ τον αθλητισμό; Σε μια χώρα που κυκλοφορούν τόσες πολλές αθλητικές εφημερίδες και η πλειοψηφία των φιλάθλων αφιερώνει ένα σημαντικό μέρος της καθημερινότητας για να παρακολουθήσει και να σχολιάσει τις δραστηριότητες των ομάδων, πώς είναι δυνατό να μην γίνεται καμία συζήτηση για τον αθλητισμό κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου;

Αν κάνουμε μια αναδρομή στο παρελθόν για να δούμε

τον τρόπο «ανάπτυξης» του αθλητισμού στη Ελλάδα από τη δεκαετία του ’50 και μετά, θα είναι εύκολο να απαντήσουμε στα παραπάνω ερωτήματα. Η ίδρυση σημαντικού αριθμού αθλητικών σωματείων από τα μέσα της δεκαετίας του ’50 και μέχρι τη χούντα ήταν προϊόν της δράσης των κομμουνιστών και της Αριστεράς, που ενδιαφέρονταν για κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής και την αποκατάσταση στενών πολιτικών δεσμών με τη νεολαία. Η χούντα όχι μόνο διέκοψε αυτή τη δραστηριότητα, αλλά γνωρίζοντας την επίδραση του αθλητισμού στις μάζες έλεγξε μέσω της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού τα αθλητικά δρώμενα, τοποθετώντας στις αθλητικές ομοσπονδίες και στις τοπικές ενώσεις δικούς της ανθρώπους και διοργανώνοντας τις γνωστές αθλητικές φιέστες υπέρ του καθεστώτος, κατά τα πρότυπα των φασιστικών καθεστώτων του Μεσοπολέμου.

Την περίοδο αυτή, τις διοικήσεις των σωματείων κατέλαβαν άτομα με οικονομική άνεση και άρχισε σιγά-σιγά η επαγγελματοποίηση του αθλητισμού, η οποία άρχισε να εδραϊνεται μετά την πτώση της χούντας, με σημαντική ευθύνη της καθεστωτικής Αριστεράς, που θεωρούσε κάτι σαν έγκλημα την ενασχόληση με τα αθλητικά δρώμενα, αφήνοντας ανοιχτό το δρόμο για την επικράτηση των καπιταλιστών προέδρων και των «ανιδιοτελών εργατών».

Με την πάροδο των χρόνων, δημιουργήθηκε το αθλητικό μοντέλο της αρπαχτής και το δόγμα «η νίκη πάνω απ’ όλα και με κάθε μέσο», με αποκο-

ρύφωμα τις «παράγκες», τις εγκληματικές συμμορίες και τους ιδιωτικούς στρατούς. Είναι, λοιπόν, απόλυτα φυσιολογικό, σε αυτό το αθλητικό οικοδόμημα να μην υπάρχουν αρχές, αξίες και σαφείς θέσεις και στόχοι, με άμεση συνέπεια και τα κόμματα να μη θέτουν σαφείς στόχους και θέσεις για τον αθλητισμό. Αυτό γίνεται για τον απλούστερο λόγο ότι κανένας δε θέλει να υπάρχουν κανόνες ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, να ισχύει μόνο ο βασικός κανόνας του καπιταλισμού: «επίτευξη του μέγιστου κέρδους με κάθε τίμημα».

Ενας επιπλέον λόγος που έχει συντελέσει στην έλλειψη σαφών πολιτικών θέσεων για τον αθλητισμό από τα κόμματα είναι ότι στην πλειοψηφία τους οι Έλληνες έχουν καταντήσει οπαδοί, που ενδιαφέρονται μόνο για τα δρώμενα στην ομάδα τους, και όχι φιλάθλοι. Για τους περισσότερους ζητούμενο δεν είναι να μπουν κανόνες και αρχές, αλλά να μπορέσει η ομάδα τους να είναι αυτή που κάνει το κουμάντο στο παρασκήνιο. Γι’ αυτό και στοιχίζονται πίσω από τον πρόεδρο της ομάδας τους και δρουν προστατευτικά για τα συμφέροντά του, προκειμένου να είναι αυτός δυνατός και να μπορεί να αντιμετωπίζει τους προέδρους των άλλων ομάδων. Μια μεγάλη πλειοψηφία βάζει τη νίκη της ομάδας της πάνω απ’ όλα, προτιμά να κερδίσει με γκολ οφσάιντ και με τη βοήθεια του διαιτητή και δεν ενδιαφέρεται να δει έναν ωραίο αγώνα ανεξάρτητα από τον τελικό νικητή. Θέλει να κερδίζει η ομάδα, ανεξάρτητα από τον τρόπο που θα φτάσει στη νίκη, για να μπορεί την επόμενη μέρα να πουλάει μούρη στη δουλειά ή στο καφενείο.

Οσο, λοιπόν, δεν μπαίνει σε αμφισβήτηση το σημερινό αθλητικό οικοδόμημα, τα κόμματα θα συνεχίσουν να μην ασχολούνται με αρχές, θέσεις και κανόνες και να μη συμπεριλαμβάνουν στον προεκλογικό τους λόγο συγκεκριμένες δεσμεύσεις, ενώ το παιχνίδι θα παίζεται από τους προέδρους των ομάδων, όπως γίνεται στην περίπτωση της ΑΕΚ και του Γατούλη, ο οποίος προσπαθεί να χρησιμοποιήσει τους κιτρινόμαυρους οπαδούς, ως μοχλό πίεσης προς τον ΣΥΡΙΖΑ για να προωθήσει τα επιχειρηματικά του συμφέροντα.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

Αλεχάνδρο Γκονσάλες Ιναρίτου

Birdman (Η η απρόσμενη αρετή της αφέλειας)

Ο Ρίγκαν (Μάικλ Κίτον) αποφασίζει ως «κύκνιο άσμα» της ολοένα φθίνουσας χολιγουντιανής καριέρας του να ανεβάσει στο θέατρο ένα έργο, με το οποίο θα αποδείξει ότι εκτός από τον «άνθρωπο-πουλί» (κινηματογραφικός ρόλος υπερήρωα που τον έκανε διεθνώς γνωστό στα νιάτα του) μπορεί να σταθεί και σε πιο «απαιτητικούς» ρόλους. Ο συμπρωταγωνιστής του (Εντουαρντ Νόρτον) συνεχώς του βάζει εμπόδια και τον υποτιμά, ενώ η μέρα της πρεμιέρας πλησιάζει και η πιο σημαντική πένα κριτικού θεάτρου στη Νέα Υόρκη είναι έτοιμη να θάψει την παράσταση.

Ο μερικανός σκηνοθέτης (γνωστότερες ταινίες: «Χαμένες αγάπες» 2000, «21 γραμμάριο» 2003, «Βαβέλ» 2006, «Biutiful» 2010) παρουσιάζει μια μαύρη κωμωδία που στο επίκεντρό της έχει την σχέση του ανθρώπου με την επιτυχία στο δίπολο δόξα-χρήμα και επίτευξη προσωπικών ουσιαστικών στόχων. Ιδιάζουσα θέση στην προσέγγισή του αναπόφευκτα κατέχει ο εγωισμός και η αμετροέπεια που συχνά συναντά κανείς στους ανθρώπους που κυνηγούν άρρωστα την «επιτυχία». Φυσικά δεν πρόκειται για καμιά βαθυστόχαστη μελέτη. Το μεγάλο ατού της ταινίας είναι ο γρήγορος ρυθμός και οι ευρηματικές σκηνοθετικές ιδέες γύρω από τον πρωταγωνιστή και τη σχέση του με τον εαυτό του. Μια αξιοπρεπής για τα χολιγουντιανά δεδομένα κωμωδία που στηρίζεται στις ερμηνείες των ηθοποιών, το έξυπνο (αν και με αρκετά κλισέ) σενάριο και την ευρηματικότητα του σκηνοθέτη.

Η ταινία έχει πάρει κάμποσα βραβεία στα διεθνή φεστιβάλ και έχει πολλές υποψηφιότητες για τα Όσκαρ.

Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ

Maps to the stars

Η τελευταία ταινία του Κρόνενμπεργκ θέτει στο στόχαστρο την Ηλιουστρασιόν ζωή των πρωταγωνιστών του Χόλιγουντ. Η ιστορία αφορά μία διαλυμένη οικογένεια και τους άρρωστους φίλους της που οδηγούνται στα άκρα. Γονείς αδέρφια, κόρη πυρομανής που δραπετεύει από το ψυχιατρείο, ανήλικος σταν γιος που μόλις τέλειωσε την αποτοξίνωση και μια σταν που βλέπει την καριέρα της να διαλύεται είναι οι πρωταγωνιστές του έργου. Πρωταγωνιστές επίσης είναι τα φαντάσματα που αυτοί κουβαλούν από το παρελθόν τους, τα οποία εμφανίζονται συνεχώς σε όλους ως οράματα.

Το τελικό αποτέλεσμα είναι αρκετά παθολογικό και αρρωστημένο. Φαίνεται ότι ο Κρόνενμπεργκ έχει επηρεαστεί πολύ από την ταινία του «Μια επικίνδυνη μέθοδος» (με θέμα την ψυχανάλυση μέσα από τη σχέση Φρόιντ-Γιουνγκ - αρκετά επιδερμική προσπάθεια), γιατί η ταινία του μόνο από ψυχαναλυτικής πλευράς θα παρουσίαζε ενδιαφέρον. Δεν ξέρουμε τις προθέσεις του σκηνοθέτη, αλλά είναι αλήθεια ότι σε μια πιθανή προσπάθεια απομυθοποίησης των σταν του Χόλιγουντ, η ταινία καταλήγει απλουστευτική με τρόπο παιδικό και ενίοτε αφελή.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Από τη Δευτέρα, 26-1-2015, θα σας ταράξουμε στη νομιμότητα

Α-ΠΟ-ΨΗ: Α-ΠΟ-ΧΗ!

Τσίπρας ως Χάρυ Πότερ

Από tanea.gr: «New York Times: Ο Τσίπρας μπορεί να καθορίσει την ευρωπαϊκή συζήτηση-Ο Α. Τσίπρας θα μπορούσε να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής συζήτησης» (Σούζαν Ντάλεϊ). Το καθορίζει και το θα μπορούσε να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο ΔΕΝ είναι τα ίδια. Το γεγονός παραμένει: την ΕΛΠΗΔΑ του Σύριζα τη στηρίζει ο ιμπεριαλιστικός «περίγυρος»

Μισέλ Σαπέν (γάλλος υπουργός Οικονομικών): ΚΑΙ σταθερότητα της ευρωζώνης ΚΑΙ «πρέπει να σεβαστούμε το αποτέλεσμα των ελληνικών εκλογών» (η ιμπεριαλιστική Γαλλία τείνει χείρα «βοηθείας» στη συριζαϊκή κυβέρνηση)

► Πάνος (απλώς) καμμένος ή τσουρουφλισμένος;

► Και το Χόλιγουντ είναι «Charlie» (τσιρλί...) - οι φραγκάτοι και υπερχορτάτοι στην «πρωτοπορία» του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» (Κλόουν και CIA), όχι του ιμπεριαλισμού «τους», φυσικά. Όσο για τις «χρυσές σφαίρες»...

► Τάδε έφη Ι. Βαρουφάκης: «Η δική μας κυβέρνηση... Δεν θα πάει στη διαπραγμάτευση συγκρουσιακά, δεν θα μπλοφάρει» (tanea.gr, 16-1-15). Αλοίμονο στους αιθεροβάμονες που ελπίζουν στη «συγκρουσιακή αναλαμπή» του Σύριζα. Όσο για τη «μπλόφα», ε, αυτή αφορά το ψηφίζον πόπολο. Όχι τους δανειστάς...

► Είπεν ο Σ. Θεοδωράκης: «Το Ποτάμι θέλει να υπάρξει κυβέρνηση στις 26...» Μάλλον εννοούσε «το Ποτάμι θέλει να υπάρξει ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΕΣΑ στην κυβέρνηση». Αρχές-(ίδια).

► Ξεσάλωμα συριζαϊκό των πωληταριών της απεργίας πείνας των μεταναστών, με όνομα «Δίκτυο».

► Εμβλημα του σύριζα (πριν τις εκλογές) ο στίχος «I want to be con tigo» - απευθυνόμενος στον ψηφοφόρο. Μετεκλογικά, είναι «παρ' τα 3 μου πριν φύγω»...

► Θράσος: το ράδιο «Στο Κόκκινο» να ζητάει ενίσχυση από το κοινό!

► Το θέμα είναι η ανυπαρξία κινήματος. Απλά.

► Το θέμα είναι εάν έχουν μελετηθεί οι «εσωτερικές» πλευρές της ηττοπάθειας.

► Το θέμα είναι ΕΑΝ η εργατική τάξη κινηθεί, σε τι θα «πατήσει»...

► Το θέμα είναι εάν οι αποδεδειγμένα (...) άκαρπες συμμαχίες «φωτίσουν» για μια στροφή προς τη χειμαζόμενη εργαζόμενη κοινωνία...

► Στο Βέλγιο «ο στρατός στους δρόμους για το φόβο της τρομοκρατίας» - φασισμός χωρίς υπονοούμενα και «παρακαλώ»...

► «Αστυνομία στο πλευρό του πολίτη» θέλει ο Σύριζα. Μα, ακριβώς αυτό συμβαίνει: οι μπάτσοι είναι... δίπλα σου έτσι κι αλλιώς (στη δουλειά, στις διαδηλώσεις για την κυριακή αργία) διαφυλάσσουν τη νομιμότητα, στην οποία ώμοσε ο Σύριζα.

► Μόλις η αστυνομία αδυνατεί να «εγγυηθεί την ασφάλεια του πλήθους» η νεοφασιστική PEGIDA κάνει πίσω... (η απαγόρευση της ήρθε γάντι).

► «Ενωτικά και πάνδημα» κατά την κ. Κούρτοβικ «υπεράσπισε τις αξίες του ο δυτικός κόσμος». Η αποικιοκρατική-ιμπεριαλιστική πολιτική των σφαγών στην Αλγερία είναι μία από αυτές...

► Τώρα (efsyn)-(18-1-15), «προβληματισμός των Γάλλων για τα σκίτσα του Μωάμεθ»; Τόσο γρήγορη «μεταστροφή»;

► «Δυνατό ΚΚΕ» ζητάει ο Περισσός. Αρα, αδύνατο τώρα δα;

► «Ο λαός θα μιλήσει την άλλη Κυριακή» - Γ. Δελαστίκ (Εθνός). Τόση μουγκαμάρα (του λαού) που όμως προλαβαίνει να μιλήσει μέσα από την ψήφο... Πιο σύριζα, δε γίνεται...

► «Ο Αμος ΟΖ αποτελεί μια υγιή φωνή μέσα στη σύγχυση, στο ψέμα, το υστερικό

παραμιλητό της παγκόσμιας ρητορείας για τις σύγχρονες συγκρούσεις. Πείθει (...) με αναμφισβήτητο τρόπο ότι η ισραηλινο-παλαιστινιακή διαμάχη είναι (...) απλώς μια κτηματική διαμάχη σχετικά με την κυριότητα του σπιτιού αυτού». Ναντίν Γκόρντιμερ - πρόλογος στο βιβλίο του Α. ΟΖ «Κατά του φανατισμού». Ας φάνε -άλλη μια φορά- το ίνδαλμά τους (με τη μορφή της λογοτεχνικής «ουδετερότητας») στη μάπα, οι οπαδοί των ίσων αποστάσεων.

► Η βράβευση της Κ. Περιστερή στις Σέρρας έγινε για το... αποτέλεσμα των ανασκαφών στην Αμφίπολη (το οποίο ΔΕΝ ήταν αυτό που «ήθελαν») κοινώς μηδέν;

► 300 απολύσεις στη ΒΡ (Βόρεια Θάλασσα). «Ευρωπαϊκή» ευαισθησία; (Κέρδη 2013-2014 9 δις. λίρες...).

► Από δύο βελγικές εφημερίδες (1: «L' Echo De La Presse»): «Εθνική απεργία κατά της λιτότητας παραλύει το Βέλγιο» - (2: «La Derniere Heure», 18-1-15): Φωτογραφία: οπλισμένος σαν αστακός στρατιώτης... η είδηση για τη σύλληψη ατόμων στην Ελλάδα, σχετικά με τον «τρομοκρατικό πυρήνα» στο Βέλγιο. Ας βάλουμε και μια τρίτη βελγική εφημερίδα: nieuwsblad.be, για το ίδιο θέμα, ανάλογη φωτογραφία στρατιώτη με αυτόματο. (Ο Τσάρλι Εμπντό είχε ΗΔΗ διαλέξει από καιρό, με ποιους θα πάει...).

► Αν ο ανεκτίμητος άντρας ζα-

ρώσει τα φρύδια/ ταλαντεύονται δυο αυτοκρατορίες./ Αν ο ανεκτίμητος άντρας πεθάνει/ Η γης κοιτάζει γύρω της σαν τη μάνα/ που δεν έχει γάλα για το παιδί της./ Αν ο ανεκτίμητος άντρας γύριζε/ Μια βδομάδα μετά το θάνατό του/ Δε θα 'βρισκαν γι' αυτόν σ' ολάκερη τη χώρα/ ούτε τη θέση ενός θυρωρού. (Μ. Μπρεχτ: «Διαβάζοντας την είδηση για την αρρώστια ενός μεγάλου πολιτικού»).

► Περιμένουμε -με αγωνία... - το σατιρικό σκίτσο του Σαρλί για την επίσκεψη του Πάπα στις Φιλιπίνες.

► Ατσα! Και «Πυρίκαυστος Ελλάς» στην «συμμαχία» καμμένων... Σκέτη «φωτιά και τσεκούρι» με τακούνια...

► Τι λέει -μεταξύ άλλων- το «Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς» για το «Σαρλί Εμπντό» (ανακοίνωση 9-1-15, europealeft.org): «Οι τρομοκράτες έσφαξαν φίλους της ελευθερίας... καθώς και αστυνομικούς που τους προστάτευαν... επιτέθηκαν στη δημοκρατία». Πόσο πιο καθαρά να το πουν ότι ο ιμπεριαλισμός τους είναι η δημοκρατία τους; (Με την «ευρωπαϊκή αριστερά» τα «έχει καλά» το «Κ»Κ Βοημίας-Μοραβίας).

► Σαφέστατη καταδίκη της επίθεσης στο Παρίσι από το «Κ»Κ Ρωσικής Ομοσπονδίας (ανακοίνωσή του στην αγγλική, ρωσική, ισπανική - 15-5-15). Το όνομα και τα σύμβολα είναι πλέον απάτη...

► Το γαλλικό περιοδικό «Marianne» ΔΕΝ φρόντισε να πληροφορηθεί ότι η Ρ. Δούρου χρησιμοποιεί τον προϋπολογισμό του προκάτοχου της, μνημονιακού, Γ. Σγουρού. Διπλό φτύσιμο στη νοημοσύνη από την «ΕΡΤopen» που αναδημοσιεύει το εντελώς απαράδεκτο και αστοιχείωτο «σπρώξιμο» της συριζαίας περιφ/χου.

οι τοίχοι έχουν φωνή

♦ «Αξιοπρέπεια-Δικαιοσύνη-Δημοκρατία». Αυτό είναι το πραγματικό τρίπτυχο με το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ διεξήγαγε την προεκλογική του εκστρατεία. Το συναντάμε παντού: στα εκλογικά περίπτερα, στις αφίσες, στο φόντο των εξεδρών από τις οποίες μιλάει ο Τσίπρας. Ενα τρίπτυχο τόσο ασαφές και τόσο ευέλικτο που μπορεί να περιλάβει τα πάντα και τίποτα. Και βέβαια, η γενικόλογια και η ασάφεια είναι σκόπιμες. Για να μπορεί ο κάθε πικραμένος να φαντάζεται ότι του φτιάχνει τη διάθεση, για να μπορεί κάθε στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ να δίνει όποια απάντηση κρίνει αναγκαία σε τυχόν καχύποπτους ψηφοφόρους που θέλουν κάτι παραπάνω από «ένα πιάτο φαί για τους πεινασμένους και ένα κρεβάτι για τους άστεγους». Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «το ΠΑΣΟΚ του 2015». Δεν το λέμε επειδή φιλοξενεί πληθώρα Πασόκων στα ψηφοδέλτιά του, αλλά επειδή δεν κρύβει το θαυμασμό του για «το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου». Κάντε, όμως, μια σύγκριση ανάμεσα στο προεκλογικό τρίπτυχο του ΣΥΡΙΖΑ και στο τρίπτυχο που χρησιμοποίησε το ΠΑΣΟΚ πριν καταλάβει για πρώτη φορά την κυβερνητική εξουσία: «Εθνική ανεξαρτησία - Λαϊκή κυριαρχία - Κοινωνική δικαιοσύνη» κραύγαζε το ΠΑΣΟΚ της πρώτης περιόδου του. Χρησιμοποίησε συνθήματα ιστορικά γειωμένα, που στη συνείδηση των εργαζόμενων εκείνης της περιόδου είχαν συγκεκριμένο περιεχόμενο. Είχαν πολιτικό περιεχόμενο (έξω από το ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ, έξω οι βάσεις), είχαν κοινωνικό περιεχόμενο (δικαιώσεις των εργατών, των φτωχών αγροτών, των εργαζόμενων μικροαστών, των νέων), είχαν συνταγματικό περιεχόμενο (εκδημοκρατισμός του αστικού κρατικού μηχανισμού). Την περίοδο εκείνη, η ελληνική σοσιαλδημοκρατία, φρέσκια ως πολιτικό ρεύμα, έπρεπε να ηγηθεί ενός αστικού συστήματος που ήταν αναγκασμένο από τη μια να εκσυγχρονιστεί κατά τα δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα και από την άλλη να κάνει κάποιες παραχωρήσεις στις εκμεταλλεζόμενες τάξεις. Ήταν ο μόνος τρόπος για να ενσωματωθούν στο σύστημα ευρύτατες κοινωνικές δυνάμεις και να εξατμιστεί βαθμιαία ο μεταπολιτευτικός ριζοσπαστισμός με τα αιτήματά του σε όλα τα πεδία. Η σημερινή σοσιαλδημοκρατία (ΣΥΡΙΖΑ) δεν αισθάνεται αυτή την ανάγκη, γιατί δεν αισθάνεται την καυτή ανάσα του κοινωνικού κινήματος στο στήθος της. Γι' αυτό και αερολογεί. Το κίνημα δεν πρέπει να ψέγει τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος κάνει τη δουλειά του ως αστικό ρεύμα. Τον εαυτό του πρέπει να ψέγει, για την τεράστια υποχώρησή του. Οι δε επαναστάτες, αυτοί που θέλουν να «μπολιάσουν» το κίνημα με ταξική συνείδηση, οφείλουν να βγάλουν τα συμπεράσματά τους και να τα ενσωματώσουν στην τακτική τους. Συμπεράσματα από το 1981, όταν πολλοί ακολουθούσαν το ΠΑΣΟΚ «χωρίς αυταπάτες». Και συμπεράσματα από το 2015, που επίσης πολλοί ακολουθούν τον ΣΥΡΙΖΑ για «κάτι καλύτερο»!

♦ Τη γελοιότητα του υποψήφιου της ΝΔ, που ανακάλυψε ότι μ' αυτή την αφίσα ο ΣΥΡΙΖΑ προσβάλλει την ιερότητα του αγίου πνεύματος, την ψέξαμε όλοι. Τη γελοιότητα του ΣΥΡΙΖΑ ελάχιστα. Αδίστακτοι ψηφοθήρες δε διστάζουν να χρησιμοποιήσουν τα πάντα. Από χριστιανικά σύμβολα μέχρι «μοντερνιές». Χωρίς αρχές, χωρίς έρμα, χωρίς πολιτισμό.

Βασίλης

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Καπιταλιστές-γκάνγκστερ και δουλικές κυβερνήσεις

Η πρώην Διεύθυνση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών (ΔΜΒΟ) και νυν Διεύθυνση Μεταλλευτικών, Ενεργειακών και Βιομηχανικών Ορυκτών (ΔΜΕΒΟ), εκτελώντας διαχρονικά τις παράνομες εντολές του υπουργού και του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος απαιτούσε αρχικά από τη Γενική Διεύθυνση Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κεντρικής Μακεδονίας να παραχωρήσει χιλιάδες στρέμματα δάσους στην εταιρία Ελληνικός Χρυσός ΑΕ και της επέβαλε, με τις πλάτες της πολιτικής ηγεσίας, τη θέλησή της. Έτσι, ο Γενικός Διευθυντής Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης αναγκάστηκε να βάλει την υπογραφή παράδοσης και καταστροφής του δάσους.

Ταυτόχρονα, η ΔΜΒΟ επεδίωκε να μετατραπεί και σε Υπηρεσία Δόμησης, υποδεικνύοντας αρχικά στην Υπηρεσία Δόμησης, της Αρναίας (διοικητικά υπάγεται στο Δήμο Αριστοτέλη) ότι δε χρειάζεται έλεγχος από το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής (πρώην Επιτροπή Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου - ΕΠΑΕ)) και στη συνέχεια ότι δε χρειάζεται να εκδοθεί Εγκριση Δόμησης για το εργοστάσιο εμπλουτισμού μεταλλευμάτων στις Σκουριές. Και φτάσαμε στο νόμο 4280/2014 (υπογράφεται από τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος Ν.Ταγαρά), ο οποίος στην παράγραφο 8 του άρθρου 54 προβλέπει ότι η έγκριση της τεχνικής μελέτης ή η άδεια εγκατάστασης του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού θεωρείται Εγκριση Δόμησης!

Στις 8 Δεκέμβρη, η ΔΜΕΒΟ έστειλε στην Υπηρεσία Δόμησης της Αρναίας το έγγραφο που θεωρείται ως Εγκριση Δόμησης και η Υπηρεσία Δόμησης καλείται να συνεχίσει τους

ελέγχους των εγγράφων που προσκόμισε η Ελληνικός Χρυσός ΑΕ προκειμένου να εκδώσει την Άδεια Δόμησης. Επειδή όμως λείπουν αρκετά έγγραφα, όπως τίτλοι ιδιοκτησίας για τα 126 στρέμματα δάσους όπου θα χτιστεί το εργοστάσιο εμπλουτισμού μεταλλευμάτων στις Σκουριές, ο προϊστάμενος της Υπηρεσίας Δόμησης υπέβαλε ερωτήματα στην προϊστάμενη αρχή και ζήτησε απαντήσεις για το χειρισμό της υπόθεσης.

Κατά τη γνώμη μας, ορθά ο προϊστάμενος της Υπηρεσίας Δόμησης δεν υπέγραψε την έκδοση της Άδειας Δόμησης, αφού εκτός των άλλων δεν είχε ξεκαθαριστεί το ιδιοκτησιακό καθεστώς των 126 στρεμμάτων, μέσα στα οποία θα χτιστεί το εργοστάσιο εμπλουτισμού. Από την άλλη, δε λειτουργεί σωστά όταν δε σταματά τις εργασίες κατασκευής τμημάτων του εργοστασίου στις Σκουριές, δεδομένου ότι δεν έχει ακόμα εκδοθεί η Άδεια Δόμησης.

Η Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, έχοντας τη στήριξη και την πλήρη

κάλυψη της κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ, συνεχίζει τις εργασίες ανέγερσης του εργοστασίου, χωρίς να έχει εγκριθεί η Άδεια Δόμησης, με σκοπό να δημιουργήσει τετελεσμένα. Δεν περιμένει, δηλαδή, να λυθούν οι διάφορες εκκρεμότητες, όπως π.χ. η ολοκλήρωση των πλειστηριασμών των ιδιοκτησιών που βρίσκονται στα 126 στρέμματα, και μετά να συνεχίσει τις εργασίες της.

Η προκήρυξη των εκλογών, ο φόβος να φύγει από την εξουσία η δικομματική κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και η αβεβαιότητα για τη στάση της νέας κυβέρνησης υποχρεώνει την Ελληνικός Χρυσός ΑΕ να αλλάξει την τακτική της, πιέζοντας την Υπηρεσία Δόμησης της Αρναίας να εκδώσει την Άδεια Δόμησης χωρίς να έχουν λυθεί οι εκκρεμότητες. Στις 13 Γενάρη έστειλε έγγραφο στην Υπηρεσία Δόμησης και ζήτησε την έκδοση της Άδειας Δόμησης. Προς τιμήν του, ο προϊστάμενος Δ. Ξωνίκης δεν ενέδωσε στις πιέσεις και δεν εξέδωσε την Άδεια Δόμησης,

μολονότι μένει ακάλυπτος από τον πολιτικό του προϊστάμενο, το δήμαρχο Αριστοτέλη Ι. Μίχο.

Έτσι, μπήκαν μπροστά τα «μεγάλα μέσα», οι γκανγκστερικές μέθοδοι. Την επομένη (14 Γενάρη) μπουκάρε στο γραφείο του προϊστάμενου ομάδα τραμπούκων της εταιρίας και απαίτησε να υπογράψει την Άδεια Δόμησης. Ο Δ. Ξωνίκης αρνήθηκε και πάλι να υπογράψει, αφού οι εκκρεμότητες εξακολουθούν να υφίστανται.

Η στάση αυτή του προϊστάμενου δεν εξόργισε μόνο την Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, αλλά και τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος Ν. Ταγαρά, που «ξέχασε» ότι είναι προεκλογική περίοδος και δεν νομιμοποιείται να εκδίδει αποφάσεις. Το κυριότερο, «ξέχασε» ότι δεν είναι σύννομες οι αποφάσεις που βγαίνουν από το γραφείο του, χωρίς ν' ακολουθούν τη νόμιμη διοικητική διαδικασία. Στις 16 Γενάρη, ο Ν. Ταγαράς εξέδωσε παράνομη διαταγή (φετφά) από το γραφείο του και κάλεσε τον προϊστάμενο της Υπηρεσίας Δόμησης Αρναίας να εκδώσει την Άδεια Δόμησης! Ο Δ. Ξωνίκης στάθηκε και πάλι στο ύψος των περιστάσεων, μην ενδίδοντας στις πιέσεις του Ν. Ταγαρά.

Όπως αντιλαμβάνεστε, η κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές, η οποία πιθανόν θα είναι αυτοδύναμη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, θα πάρει στα χέρια της μια ακόμη καυτή πατάτα. Η εποχή της δημαγωγίας από τον ΣΥΡΙΖΑ κλείνει οριστικά με την ανάληψη της διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας. Δε θα τολμήσει να βάλει τέλος στην καταστροφική επένδυση της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα βρεθεί αντιμέτωπη με το κίνημα αντίστασης των κατοίκων της Χαλκιδικής.

βαθύ κόκκινο

Νοικοκυριλίκι

Την τελευταία προεκλογική εβδομάδα, η τακτική του φόβου που χρησιμοποιεί σχεδόν αποκλειστικά η ΝΔ σ' αυτή την προεκλογική περίοδο εξειδικεύτηκε και εστιάστηκε σε δυο κατευθύνσεις: ο ΣΥΡΙΖΑ με την αλλοπρόσαλλη πολιτική του θα προκαλέσει Grexit από «ατύχημα» - ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κρυφή ατζέντα για εφιαλτικά φορολογικά μέτρα, κυρίως στις καταθέσεις και στη δεύτερη κατοικία.

Στόχος η περιβόητη «μεσαία τάξη», η οποία έχει ακόμη πέντε δεκάρες στην τράπεζα και φοβάται ότι μια απότομη υποτίμηση του νομίσματος (με το πέρασμα από το ευρώ στη δραχμή) θα τις εξαεμίσει. Η οποία έχει επίσης ένα εξοχικό (το πατρικό στο χωριό ή σε κάποιο από τα λαϊκά παραθαλάσσια προάστια), έχει αγανακτήσει με τον ΕΝΦΙΑ και φοβάται μεγαλύτερη επιβάρυνση.

Αυτό που μας απασχολεί εδώ δεν είναι ούτε η ασάφεια του ΣΥΡΙΖΑ ούτε η καλλιέργεια του φόβου από τη ΝΔ, αλλά οι αντανakλάσεις τους στη συνείδηση της «μεσαίας τάξης». Έτσι όπως αντιπαρά τίθενται τα δυο κόμματα που διεκδικούν την κυβερνητική εξουσία, είναι προφανές ότι η ΝΔ προσπαθεί να καλλιεργήσει φόβο ότι με τον ΣΥΡΙΖΑ θα έρθουν χειρότερα, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να καθησυχάσει τους φόβους και να πείσει ότι μ' αυτόν στην κυβέρνηση τα πράγματα θα γίνουν καλύτερα.

Αυτό που η αστική κοινωνιολογία ορίζει (αυθαίρετα) ως «μεσαία τάξη» δεν είναι τάξη. Είναι περισσότερο ένα υποσύνολο του πληθυσμού που ορίζεται με (ασαφή) εισοδηματικά κριτήρια. Σ' αυτό το υποσύνολο περιλαμβάνονται μικροαστικά στρώματα (ελευθεροεπαγγελματίες, έμποροι, μικροί παραγωγοί), μισθωτά μικροαστικά στρώματα και ένα καθόλου αμελητέο κομμάτι της εργατικής τάξης (οι πιο καλοπληρωμένοι και με μακροχρόνια σταθερή εργασία εργάτες).

Η αστική κοινωνιολογία δεν ομογενοποιεί τυχαία αυτά τα τμήματα διαφορετικών τάξεων, με κριτήρια το εισόδημα και την ακίνητη περιουσία. Αυτή η ομογενοποίηση, που δεν γίνεται μόνο με τη χρήση του όρου «μεσαία τάξη», αλλά με χιλιάδες ιδεολογήματα που διαχέονται καθημερινά από κάθε πόρο του συστήματος, έρχεται να ενισχύσει μια μορφή κοινωνικής συνείδησης η οποία υπάρχει και σε αυτό το οικονομικά πιο καλοστεκούμενο τμήμα της εργατικής τάξης. Το «νοικοκυριλίκι», η μικροαστική συνείδηση χαρακτηρίζει και αυτό το κομμάτι της εργατικής τάξης και προσδιορίζει την κοινωνική και πολιτική του συμπεριφορά. Ρεφορμισμός, συναίνεση και συνδιαλλαγή με τους καπιταλιστές εργοδότες (ή το κράτος εργοδότη) στο συνδικαλιστικό επίπεδο, αμόρφωτος κομφορμισμός στο κοινωνικό επίπεδο, συντηρητισμός στο πολιτικό επίπεδο.

Πάνω σ' αυτή την κοινωνική συνείδηση χτίστηκε ο (αστικοποιημένος εδώ και πολλά χρόνια) ρεφορμιστικός συνδικαλισμός, πάνω σ' αυτή την πολιτική συμπεριφορά χτίστηκε ο δικομματισμός των μεταπολιτευτικών χρόνων, με τη «μεσαία τάξη» να μετεωρίζεται ανάμεσα στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, χωρίς να κάνει βήμα πέρα από αυτή την πολιτική συμπεριφορά.

Μολονότι η κρίση και η «μνημονιακή» διαχείρισή της επέφεραν σημαντικά οικονομικά πλήγματα και στη «μεσαία τάξη», η βάση της κοινωνικής της συμπεριφοράς δεν άλλαξε. Εφτασε μέχρι τις μούντζες στην πλατεία Συντάγματος, έκλινε μαζικά προς τον ΣΥΡΙΖΑ, έδωσε όμως τη νίκη στον Σαμαρά όταν δούλεψε μαεστρικά τη στρατηγική του φόβου στις εκλογές του 2012 (με τη βοήθεια και των ιμπεριαλιστών δανειστών). Αυτή η κρίσιμη μάζα μετακινείται τώρα προς τον ΣΥΡΙΖΑ και αναμένεται να του δώσει την πρωτιά αύριο. Τον κοινωνικό και πολιτιστικό συντηρητισμό της εκμεταλλεύεται ο ΣΥΡΙΖΑ για να κάνει πιο γρήγορα τη «στροφή στο ρεαλισμό», δηλαδή τις διαδοχικές κωλοτούμπες.

Μόνο η ταξική οργάνωση της εργατικής τάξης, σε συνδικαλιστικό και πολιτικό επίπεδο, μπορεί να καθαρίσει το τοπίο και να διαλύσει τη φενάκη της «μεσαίας τάξης». Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση